РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 13.марта 2009. године

BP30434

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Добар дан. Да констатујемо.

Присутни су:

Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

Пуномоћник оштећених Наташа Кандић

Опт.Жељко Ђукић, Медић Драган, Бојевић Драган и Шолаја Миодраг.

Браниоци Мирослав Перковић, Звонко Радовановић, Саша Петровић и Ђуро Драгић.

Ту су сведоци које смо позвали за данас, према информацији Службе за помоћ и подршку сведоцима овога суда ту су Брајић Драган, Вукшић Зоран, Цекић Небојша и Манојловић Срђан.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да позовемо прво Брајић Драгана. Брајић.

БРАЈИЋ ДРАГАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан узећемо ваше личне податке, Брајић Драган о оца?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Од оца Раде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година када сте рођени?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: 20.09.1973.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Сремска Митровица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Шид.

BP30434

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Арсенија Чарнојевића 61.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваше занимање?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Машин бравар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете овде оптужене, да ли сте са њима у сродству, у звавади?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Познајем, познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у завади?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у сродству наравно. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Разумем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред вама је текст заклетве, прочитајте га на глас.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

Упозорен опоменут, након што је положио заклетву исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете нам где сте били 28. марта `99. године ако се сећате, да ли сте били у Подујеву и шта се тамо десило?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесам. Па били смо по водовима смо били распоређени, ми смо били распоређени у једну кућу сад не знам како се улица зове или, на ћошку је била прва са десне стране то је како смо долазили, значи од центра прва са десне, ту смо ми пети вод, ту смо, ту су нам рекли да ћемо бити, пети вод.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир петог вода?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја не могу да се сетим, не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир првог вода?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па Боца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вода?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Вода, ја стварно не знам, не знам ко је био, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате било ког командира осим Боце?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Знам да је био неки из одакле је био из Суботице или, стварно имена не знам, не знам ко је био, ја не знам стварно ко је био наш командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви први пут тад били у јединици?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се прикључили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па тад сам први пут у ту јединицу приступио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам тачно да ли 20-и, не знам тачно кад смо кренули из Шида који 20-21. ја мислим 22.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ишли прво?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Били смо у Пролом Бањи стационирани и онда смо чекали два дана, онда смо отишли у Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате из Пролом Бање можда Ђукић Жељка, Медић Драгана.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их знате од раније или сте их тада упознали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, знао сам их, стао ми је мозак, да командир вода ја мислим да је био да Ђукић нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир вода?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег или неког другог?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да је, нисам сигуран, али мислим петог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петог?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Петог вода да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Вукшић Зоран неки командир неког вода?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Медић и ово познато ми је а за њега не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познат вам је као командир вода осим Ђукића и Медић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драган или Боца?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Драган.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Олујић Рајко?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Рајко не, не, не знам стварно ја не могу да се сетим ко је био нама баш командир петог вода, да ли је Ђукић тај или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је био са вама још у том воду од овде оптужених?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, био је Зиле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па.

Констатује се да сведок показује на опт.Шолаја Миодрага када говори о особи под именом Зиле.

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Тако је да, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неки други надимак например Зицко?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, тако је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро шта се онда дешавало у Пролом Бањи, шта у Подујеву и тако мало нам тај пут опишите?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја, ми кад смо дошли у Подујево значи ушли смо у ту кућу рекли су нам да ћемо бити пети вод у тој кући.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је то казао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Претражили смо подрум.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је показао кућу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па командир сад не знам ко је, не могу да, то је била општа, то је било, знам да је прво речено да се прегледа све, да се прегледа кућа значи од подрума до, ја мислим да је била на два спрата кућа, јесте. И ништа пргледали смо целу кућу, остао је само таван и ту сам ја са Мауном, Драган Њежић, сад у затвору није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Њежић Драган, Мауна га зову, покушао да уђе у таван, ја сам га зауставио, пошто је све прегледано нисам знао прво да видимо не може тако он је баш онако без пушке без ичега и ту смо се задржали доста,пошто смо морали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су вам биле пушке?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Пушке смо ставили доле, пошто сам ја морао њему да дам лоповску да би се могао дићи, како се то каже оно овако рукама, и он је ушао кад смо таван прегледали значи ја сам сео на тросед у дневну собу, и пошто сам био, имао сам бомбе, имао сам опасач ми није био, јако ме стезао и значи њега сам откопчао и сео на тросед, а иза мене је био прозор са ролетама. Ови су били у овој соби, ови овамо, општи метеж. И онда сам ја чуо пуцањ, ја сам мислио ја сам доле значи из тог троседа на патос легао јер сам имао осећај да ми неко пуца поред главе, изнад главе. У том тренутку вамо, тамо сконтао сам да није значи да није на нас пуцано, да је негде близу и од тад значи дошло је да се повучемо до аутобуса да дођемо сви, нешто се десило. И онда кад сам дошао видео сам да су, да ли је то полиција редовна или војске уперила у наше војнике, у нас, пушке, ми у њих, видим да нешто није уреду и видео сам кола хитне помоћи, тј.онај «пинцгауер» војни, и онда су изнашали у декама, сконтао сам да су мртви људи. Међутим, када је била прозивка фалио нам је један војник, и питао ме онда ме Боца питао ко је из Шида, ја сам се јавио да сам ја, Дабић Саша он је остао тамо у тој кући, ја сам га видео кад смо излазили да је око неких кола нешто ту шта ја знам баратао. И ја сам, онда је Боца рекао као иди по њега, он је остао у том дворишту где смо ми били распоређени пети вод, иди по њега и кад сам кренуо он је рекао ко је још из Шида, јавио се Буша, он је једно село то је један мој другар из Батроваца, да не идем сам. Пошто да не идемо сад право има доста има 200 метара, 300, ишли смо кроз прво двориште, пошто је то била где је двориште те куће где смо ми били, било је једно километар, километар и по пољана, није било ништа и тамо су биле као неке стамбене зграде и шта ја знам, значи да не идем, ја сам пречицом и викнуо сам њега Дабићу, Саша, два три пута и он,

реко мораш да дођеш, да се вратиш, фалиш ти у аутобусу, враћамо се у базу у Пролом Бању и тад на мене и на Бушу значи кад сам га ја викнуо, само смо осетили овако поред косе, он је био иза мене, значи неко је пуцао са оне стране од њих, значи ми смо испустили пушке, значи веровано је и косу додирунуло и мени и њему, испале нам пушке и била је нека капија велика, неки «голф» је био ваљда је нешто хтео да маневрише, да бежи, па није успео и онда та капија колико је било је једно 3 метра висока, колико је била тешка кад смо ми ушли, ми њега зовемо, она се затворила и ударила у браник од «голфа» и тако да смо ми срећа што је «голф» био па кад смо доле, кад смо пали нисмо могли пушке да доватимо и онда смо узели неки штап и довукли пушке и нас двојица заједно ухватимо ту капију некако одпузимо и значи вратимо се тад и кад је Дабић таман дошао ми смо кренули у Пролом Бању и тамо смо се вратили и ја сам био још два дана и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Био је овде Дабић јуче, прекјуче па нам није тако ништа описивао, вероватно је заборавио, он је углавном свашта заборавио. Да вас питам шта сте задужили од наоружања?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Аутоматску пушку М-70.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те бомбе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А те бомбе што кажете да сте имали око појаса?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: То смо добили од ових, то сам добио од редовне војске тамо кад смо дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У Подујеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви или је још неко?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не знам да ли је, ја сам тражио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте нашли војску?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте нашли редовну војску када сте дошли у Подујево?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па полиција, редовна војска тамо су били, не знам да ли је то јединица или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вас дочекали или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да ли је то јединица баш, али видим да су били не редовна војска, да ли су то били, било је ту и резервиста, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вас дочекали или сте ви онако некога срели па сте тражили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, ми кад смо изашли док се они нису договарали то време у центру када смо били док нисмо ушли у кућу, онда људи тако упознавали се вамо, тамо, овај ми један дао имао вишка бомби, ми бомбе нисмо имали, ја сам узео две.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми била је кажете и нека друга војска или полиција, резервисти, ко је то био?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их разликујете по униформи или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја мислим да је ту било и полиција ова редовна и резервисти, сад не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било грађана у онако цивилним оделима?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити на путу, или само није било ту у Подујеву? Јесте на путу видели можда до Подујева?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: На путу јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У групама или како се крећу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У групама. Ваљда су бежали из Подујева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су напуштали град?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их неко спроводио или су ишли сами?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, сами.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту у подујеву, да ли памтите место где сте се зауставили и оно што је било около тог места неке продавнице, куће, зграде, објекте?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Шта да ли смо?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неких објеката ту у близини где су се зауставили аутобуси?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ту је била једна месница, знам да је остало ово неко говеђе месо и јако је смрдело, усмердело се, а разбијен је био прозор, знам да је била месница, да је било можда две продавнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апотека нека?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, било је као онако знам да је било нешто као за алате и шта ја знам, ове за грађевински материјал и шта ја знам и то је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте провели извесно време ту у аутобусима поред аутобуса или сте одмах кренули у куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, прво смо били у том центру и шта ја знам, сат, сат и по времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се за то време дешавало око аутобуса, да ли су сви мирно седели или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не, неки су улазили у продавнице, неки су узимали већином храну и шта ја знам и пиће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке веће кутије са неким већим стварима јесу узимали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја сам видео ове возаче аутобуса да су нешто, да ли је неки то алат био или нешто шта ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један возач аутобуса да је он отворио пртљажник и да су ту убацивали ствари, неку техничку робу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте, да, ја сам исто то видио, то су ти возачи сад не знам да ли је тај возач да ли из Руме или не знам, знам да је један био из Руме један из Митровице, а један из Шида ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти возачи су узимали те ствари?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па видео сам да, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из продавнице?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Тамо где се стављају торбе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да су то припадници јединице радили, а не они?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не. Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким сте ви стајали ту у друштву код аутобуса или седели у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја, Њежић тај Драган Мауна претежно, ја и Зиле, Зиле је био са мном, сви ми из Шида претежно, оно шта ја сад не могу тачно да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тада Шолаја?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Изгледао је нормално.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Како је изгледао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ништа, нормално тако, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био млађи у јединици?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да био је млађи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко тако тог животног доба, узраста?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био најмлађи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се ту нешто још дешавало око аутобуса? Је ли долазио неко из САЈ-а или из ПЈП?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да су долазили, ја мислим да су по Боцу долазили неко, не знам одакле су али видим да су били неки.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је повео у те куће кад су вам рекли да се сместите?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па кад је Боцо дошао са састанка тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Боца био ту са вам када сте кренули у куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Вратио се са састанка, да, јер смо ми њега чекали сат, сат и по, не знам са ким је он отишао али је отишао још са неким да преговара нешто, вероватно да види где ћемо се сместити и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је рекао да кренете кући?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боца или неко други?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Вероватно он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли кренуо и он са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте. Јесте. Само он је негде био не знам где је он распоређен, мислим где је био, где су они били из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Драган је ли био у тој групи са вама кад сте ишли?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не могу да се сетим. Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић је ли био са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли се, како би описали Ђукића у то време?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам обично, како, не знам на шта, шта мислите како је изгледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим како је изгледао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Нормално. Ништа оно не знам шта хоћете да питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се разликовао од других припадника јединице по нечему?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам. Мени није, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао браду, бркове, дужу косу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте имао браду и чекај ви питате за Ђукића из Шида, овог како га зову као надимак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брка.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Брка да, за њега, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велику браду или не?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не могу да се сетим али знам да је имао браду, косу мало дужу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао још неко дужу косу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па имао је дужу косу ко је имао, имао је Боцин брат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боца?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја мислим да је и он онако мало, али не баш ништа не могу да се, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу носили реп можда, косу везану у реп?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно јесу, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било тамо неких који су упадљиво крупнији од других или упадљиво мршавији од других у јединици?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте например Зиле он је био баш мршав и млађи онако доста.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: На пример и шта ја знам и тај Боцин брат је био исто онако мршавији, ко још.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неко је ли био дебљи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па Брка је био увек крупан, онако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је имао 170 килограма?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам како би га описали.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте, јесте. Ма да, он је баш овако крупан човек, увек је био тако крупан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ми то не знамо зато вас и питамо је ли се разликује од других и по чему.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте био је огроман човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Бороjевића?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Бороjевић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам вас на почетку је ли познајете овде оптужене, па кажете да познајете.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Реците ми надимак ја не могу по порезимену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бороjевић Драган не знам надимак. Ево окрените се.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да, овај, реците Рођа, Рођа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рођа?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откад га познајете?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Познам га дуже време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре овога сте га?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: И пре да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тамо?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је изгледао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па исто овако крупан и тако исто кратко ошишан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Памтите како је он био обучен?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па тако као и ми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви све имали од униформе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па шта смо, имали смо ове чизме, панталоне, кошуљу, све нормално, то смо задужили, то нас је полиција редовна задужила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, јесмо и капе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А маскирне прслуке?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Неки јесу, неки нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви имали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рођа?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу сада да кажем то да ли је имао или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јер није било довољно ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад само још кажите како је изгледала та наредба, односно тај налог да кренете кући, да се сместите ко је то рекао.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу да се сетим ко је рекао, само је рекао аједе овде ми идемо, каже ово је наша кућа, е сад тако су рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико вас је ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па било нас је сигурно тридесетак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је кренуо у ту кућу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био међу њима неко од овде оптужених, Ђукић значи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шолаја, Бојевић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте Шолаја, Рођа, Дабић тај, био је Павловић Бранко Пацела, тај Њежић Драган.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Буша?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Буша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић и Ђукић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесу, били су ми смо сви улазили у тај део где је та кућа, то је пролаз неки па спојене су две куће, значи две куће па онако спојено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је пролаз, тако је улаз у ту кућу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, и онда иду десно иду степенице, вамо је било двориште, е сад то се улазило то је ја сам био ја вам кажем ја сам био пошто је то све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Цвјетан Саша ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Цвјетан Сашу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он ту са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Мислим да није он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Осим те велике куће у којој сте ви били, је ли био још неки објекат у дворишту кад се уђе, кад се прође тај пролаз што кажете?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Било је двориште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли био још неки објекат осим те велике куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека приземна кућа?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам била је ограда до комшије и била је кућа до куће до комшије овамо, али двориште ја мислим да није, ја колико мислим да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки велики зид?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Била је та ограда само, та ограда је била а зида не могу да се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква ограда?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Дрвена. И био је један ауто, то тај ауто што је био паркиран, тај «мерцедес» то у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте ушли у кућу је ли се сећате тада да је ушао са вама неко од овде оптужених? Јесте уопште видели ту например Ђукић Жељка?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па видео сам, ми смо били сви, знам да смо сви вамо тамо, ту кад се улазило, сад кад смо ми у кућу ја сам кажем ја сам био, ови су били у једној соби њих 10, 5, 6, 8, ови су у другој, ови доле, ови горе, ови су отварали замрзивач, ови, ја сам био са Драганом ето једино тај, остао је само тај таван да се прегледа и пошто нисмо могли ту смо се задржали, ја сам се ту највише заокупио тиме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Томић Милована? Знате Томић Милована?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Шићу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате можда ко је Милићевић Ђорђе покојни?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Риско?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Знам га.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ђорђе Милићевић је Ђорђе Милићевић, а Рисовић је Риско претпостављам, ово је Ђока Чикин.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу, не знам на кога мислите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рисовића знате?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да није, ја мислим да он није био у нашем воду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да није. А Стопарић, знате Стопарића?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Стопарића да знам. Сад да ли је он био исто у нашем воду или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ко је Сарап Драган?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да он исто није био у нашем одељењу, нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божић Синиша?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Цици, он јесте био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био ту са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има тераса нека на тој кући?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је излазио неко на терасу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: То је та тераса где сам ја био сео кад сам оставио пушку на тај тросед где сам имао осећај да пуцају на нас, значи иза тог ту имао овако врата, ја мислим да ј то та тераса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли излазио неко на терасу?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте, кад се то пуцало изашли да видимо шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви изашли на терасу да видите шта је?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да јесам, да сам ја и не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се види са те терасе двориште или улица?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па делимично, скоро не зато што је то висока ограда, значи јер ми смо кад се то запуцало сви погледали у том правцу, онако виша је ограда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изашли сте на терасу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, није се могло баш видети.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се види?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ништа баш скоро можда са те терасе, мало можда тек тек, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало можда улице или мало можда дворишта?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не са терасе то кад смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са терасе шта се види?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па мало дворишта, мало дворишта да, мало дворишта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се у дворишту виде тела неких цивила?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, нисмо видели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је стајао са вама на тераси?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу да се сетим, да ли је можда, да ли је Цици са мном био, да ли, сад стварно не могу да се сетим ко је, у оном метежу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте хтели да се попнете на таван је ли то од споља или изнутра?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, изнутра, изнутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнутра?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, из кухиње.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада био у кући са вама можда Бранко Павловић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте. Јесте. Ја мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је можда у тој кући био са вама Шолаја или не?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па и Шолаја је био, знам да смо ја и Драган неки из Новог Сада, значи да смо нисмо могли да се попнемо и знам да смо се, ови су били у овој соби, ови овамо, ови тамо, не могу, не знам сад да ли а били смо на улазу кад смо ушли у кућу био је и Шолаја, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ако нисте сигурни уреду. Кад сте улазили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, кад смо улазили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тренутку пуцања, то вас питам?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бојевић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, не знам стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте гледали преко терасе да ли сте можда видели њих двојицу или можда сте видели Медића и Ђукића.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ту на тераси кад смо, јер ми смо отворили, то је пуцано ми смо отприлике ови су викали одавде, одавде, одавде, међутим са терасе се није могло видети ништа, ми кад смо тек дошли до аутобуса онда смо сконтали уствари шта је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте излазили јесте прошли поред неких тела?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прошли поред неких људи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз пусто двориште сте изашли напоље из куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, вратили смо се улицом. Ја сам се вратио улицом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте из куће изашли директно на улицу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да. Где смо и ушли, да, туда смо се и вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз тај пролаз?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, тај пролаз где је, да то је улаз у кућу је ли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тако што кажет обзидано тај пролаз, то је улаз у кућу директно.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У просторије куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи има пролаз, то је са улице пролаз и онда десно је је ли улаз у кућу, вамо је двориште значи са улице, значи преко пута тог улаза су куће исто ко оно, улица разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило кад сте чули?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па чуо сам да су неки људи убијени, видео сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте да носе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па видео сам кад су их утоварали тај «пинц».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули ко је то урадио?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па нисам, није се знало онда ништа, онда нико није ништа, тек у бази оно причали ово оно, нисмо ми ови су не знам ни ја значи било је сто прича.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јесте били на другом терену?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Нисам више ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били ту и боравили у Пролом Бањи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад и заједно сте се сви вратили или сте сами напустили јединицу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Сами, сам сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сами отишли?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, одмах?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, после два дана, пошто они нама су рекли да од тога нема ништа да ови из Београда не дају да шта ја знам да се померимо из Пролом Бање и већ је доста људи отишло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви разумели да је јединица распуштена, да је демобилисана или само ту стоји привремено и чека да их евентуално можда позову?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја сам чуо да ми нећемо више ништа дејствовати, да тако из Београда је дошло, шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо вас овде зато што је о вама говорио провооптужени Шолаја, затим и неки сведоци, опт.Шолаја тврди да је био са вама све време и да за време у тој групи када је било пуцање практично да сте ви били са њим.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја знам да јесте он био кад смо ушли, ја знам да сам са Њежићем тај таван да смо то гледали, то знам сто посто, ја и он смо били, Шолаја је ишао са мном јер смо ми ишли, то није био део ослобођен, знам да смо ја и он ето немам појма зашто ајде да видимо шта ја знам да оно, тад је био са мном и на улазу у кућу је био и у кући је био али не знам сад тај тренутак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том тренутку, добро.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Павловић Бранко каже да сте ишли вас зове Крцко, је ли тако?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брајић Драган звани Крцко, Бранко Павловић каже да сте били ви са њим и да је ту био неки Јован и да сте тако ушли у кућу која је била на ћошку.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је било степениште, отишли сте горе на спрат вас тројица, значи Јован, Крцко и Бранко Павловић и тамо су каже почели да вршљају.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Јован?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па Јован, то, ја не знам како се он презива.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај Њежић или није?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не. Драган је Њежић Мауна, а Јован он је доселио ја мислим не знам како се он презива, доселио из Хрватске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате његово презиме.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу да, знам на кога мислите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С друге стране, каже Бороjевић да је био са Бранком Павловићем када је почело пуцање, јесте ви били са Бранком Павловићем или Бороjевић?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Могуће, могуће. Могуће да је био, ја Бранка се сећам знам да је и он је ту, чак ја мислим да је око тавана да је он нама, за њега знам, знам да је Павловић да смо и за Јована знам исто јесте, он је био. Само што су ови отишли у ову собу, ови вамо, ови су остали доле, ови вамо, значи то је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били у аутобусу када сте се враћали из Пролом Бање?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: С ким сам седео, а кад сам се враћао, из Подујева кад смо се враћали?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, за Пролом Бању?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да мо ја и Буша седели. Јесте ја мислим да смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко од овде оптужених у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја мислим да, јесте ја мислим Шолаја и Рођа је исто био. Обадвојица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сигурни или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па у оном метежу, али мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неке галаме, је ли неко викао шта се то десило, псовао, неко се са неким свађао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па није, било је претежно не знам знам да је неко да су људи кад су ти бежали, има овако једна пољана неко се зезао сад не знам ко је то испалио рафал у вис онда су људи оно легли али не у њих није нико пуцао у њих, било је то ништа овако не знам, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте можда чули тад у аутобусу Ђукића да нешто виче, јесте били са њим у аутобусу? Је ли се командант враћао са вама аутобусом или на неки други начин?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја сад не знам, ја мислим да је он био са нама у аутобусу, или је био колима, сад не знам да, знам да је био у аутобусу, кад је мене послао да тражим Дабића, значи питао је ко је из Шида, ја сам дигао руку, и онда је послао и Бушу са мном да не идем сам, тад је био у аутобусу, ја мислим да је у аутобусу био кад смо се враћали, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Шолају сте сигурни или нисте?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте сигуран, сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што нам сведок један каже да су неки људи остали ту у Подујеву, да се нису вратили.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте један цео вод да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са аутобусом, са вама и да је међу њима био и Шолаја који се вратио накнадно пришао је једној групи која је седела и гледала телевизију у холу хотела и ту се нешто хвалили у погледу тога које активности је имао док је остао у Подујеву.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја знам да је један вод ујутру тек дошао, ето какав је био метеж да смо цео вод заборавили људи, они су онда ја мислим да

та полиција или резервисти не знам у некој цистерни су се довезли назад у Пролом Бању, тек ујутру,
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај вод?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, цео вод.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је међу њима био и Шолаја или је био у овом аутобусу са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја нисам ситуран, ја мислим да је он био са нама у аутобусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Кажите ми како сте задужили оружје, појединачно или са евидентирањем?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Појединачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са евидентирањем?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је евидентирао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам тамо неко, па била је редовна полиција.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам узимали неке податке и уписивали број пушке коју добијате?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где то, у Пролом Бањи или у Београду?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, ја мислим да је то, то је било у Пролом Бањи, а ову униформу и ово то смо добијали у Београду да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко учествовао.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Пушке смо чистили у Пролом Бањи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли учествовао у тој подели оружја Манојловић Срђан?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ко?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Манојловић Срђан.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Надимак има неки?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срки вероватно.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Вероватно не могу сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су вам узимали пушке, кад сте се вратили како је то изгледало, јесу вас евидентирали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте ја кад сам се враћао ја сам после два дана, значи број пушке, значи оно све што у том папиру што је било ја сам вратио и потписао ја мислим нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Пролом Бањи сте вратили и потписали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам сад, не сећам се више, да ли тад неко од тих било је тих људи из Суботице, из Новог Сада, из сад тачно коме сам вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам прегледали пушку?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Зато што је то кад смо се враћали први дан је већ отишли 30-40 људи, значи већ се знало, сутрадан је још, прекосутра је отишло још, значи остало је можда 30% људи тај дан кад сам ја отишао, други трећи дан и не сећам се више, ја мислим да други дан или трећи. И значи већ се пушке, не могу сада да се сетим коме, знам да сам их вратио да сам нешто потписао, тамо број и шта ја знам и да сам вратио све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим погледали ста да ли вас раздужују?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да, то сам потписао, ја сад не знам ко је био тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли учествовао у тој подели или раздуживању Ђукић Жељко или у подели оружја, у евидентирању и тако даље?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно јесте, ја не могу сад стварно не могу да се сетим ко је мени баш дао пушку, знам да смо их чистили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле конзервиране?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте, баш су биле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се раздуживали је ли неко прегледао оружје да ли је оно коришћено, да ли је из њега пуцано?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, чисто оно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само даш?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко спомињао да би требало да се открије ко је пуцао у те цивиле, које сте видели да носе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па то је било сто прича значи то се више није знало ко шта, мислим немам појма то се причао да ни чак ни од наших да су они, да су ови, да су становници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Ко?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам ти резервисти, па ови да смо ми па да су шта ја знам то се није знало више ко шта је причао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нечег чега се сећате? Да ли за било код од овде оптужених можете да кажете да сте га видели у тренутку пуцања да је био са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Баш у тренутку не могу са сигурношћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажте да сте седели, да вам о том, и да вам иза врата пуца.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да. Са сигурнићшу не могу знам да смо улазили сви, да на улазу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него ко је баш у том тренутку ко је био са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па у том тренутку не могу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био у том тренутку Бранко Павловић или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па био је, био је Цици, ја мислим да је Цици. Цици, Бранко, био је Мауна знам да је он, он је и остао на тавану.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га зовете?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Мауна, Драган Њежић. Знам да је чак и остао, сто пута је се пењао па силазио, шта ја знам. Знам да је био, било је људи, био је и тај Јован, јесте и он је био, то знам, али у оном тренутку не могу сада да баш кажем, у тренутку пуцања то је било ма можда минут два, значи враћање у аутобусе и вамо тамо, ајде сви смо уствари онако излетели, није се знало ни где је ко ни шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неко пуцање пре тог?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неко из пушкомитраљеза, појединачно?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да није, не знам. Зато што су нам рекли да стриктно да не смемо пуцати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна ствар разликује се коју сте рекли данас разликује се од онога што су остали сведоци говорили овде, па и оптужени, то је да када сте дошли у Подујево, да сте стајали ту са аутобусима, командант је био наводно на састанку и ви сте почели да се размештате у куће пре него што се он вратио.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да смо чекали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Па је он дотрчао на овај кад се све ово десило и тако даље, он је дотрчао чак после овога команданта САЈ-а, тако су отприлике рекли, ви сте нам рекли да је он, да сте ви њега чекали да сте ви били ту око сат, сат и по у аутобусима и да сте чекали њега и да је он дошао.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, тако, ја мислим да је тако, зато што су рекли да се он чека. Мислим можда грешим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још нешто, те куће су вам показали колико ја разумем неки из ваше јединице?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно да, то су људи били из Суботице, из Новог Сада, из Кикинде, неко нам је рекао не могу сад тачно да кажем ко је рекао ајде уђите у ту кућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци кажу то су куће.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи дошло је од команде наше је ли, значи ту је рекао ви сте пети вод ту ћете бити у тој кући, али не могу сад да се сетим ко је и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци овде кажу да су куће биле обележене белим пешкирима и да су то биле куће које су биле српске или које су већ биле заузете и у које није требало да се уђе, да ли се сећате тако нечега?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се стварно се не сећам. То нисам, нисам видео, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још да вас питам, кад сте тако слободно улазили у куће, те куће су биле празне јесте ли имали те информације да су куће напуштене празне?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сигурно је неко имао информацију чим је рекао да уђемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то закључујете.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Само су рекли опет да се прегледа, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам рекли онда кад прегледате уколико наиђете на цивиле, на који начин да поступате са њима.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ништа нису рекли. Ништа нико није рекао, у том тренутку ми смо тад, то се десило јако брзо, значи, али ето колико је то било колико су ти људи били оно колико ми смо дошли значи било је на електричном шпорету нешто се кувало, значи загорело али су ту значи можда су 10-15 минута пре нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су становници куће били пре вас?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, можда су 15 минута пре нас су отишли 20, шта ја знам, мислим не знам. Онда је у кухињи то било да је нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по вашој процени колико сте провели ту у Подујеву сати?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па шта ја знам, једно сат, сат и по док смо били у центру, а овде је јако брзо се све догодило, можда пола сата максимално не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и док сте се спаковали после да се вратите.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте ушли у аутобусе да се вратите, скупљали се?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, ето то је исто једно шта ја знам, ту је било мало овако ови су на нас пушке ови на њих. Добро ја сам кад сам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су на вас пушке?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам, не знам шта се десило, зато што су говорили, десило се ово, ви сте, ови, ви сте не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се чуо ту Ђукић можда Жељко или да виче?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Видите шта је, ја кад сам, то кад, то сам видео значи дошли смо и видео сам то значи онако у плахтама, у декама износе, то сам видео, међутим када списак ко је у нашем воду фалио је Дабић и онда сам ја, мени и Бушу су послали значи по њега, значи колико је то било и кад смо се ми вратили већ су аутобуси упаљени били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али кад је то потезање оружја било?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Кад смо се враћали из куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, после пуцњаве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте видели дда износе тела је ли тако?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту виели неког од ових овде оптужених, тад кад је дошло до тог потезања, псовања викања и тако даље, какво је било псовање?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У том метежу стварно не могу да кажем, сад да ли је баш било знам да је био тај, сад да ли је то неки резервиста или полицајац, не знам, знам да се он драо нешто и да је пушку уперио на некога од наших не знам, не знам, значи то знам да је и онда сам ја ето каже отишао по Дабића и кад смо се вратили значи аутобуси су били упаљени и већ смо кренули, чим је Дабиш дошао ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате још нечег? Да ли чланови већа имају питања? Заменик тужиоца?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то Дабић радио са колима, којим колима «мерцедесом»?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: «Мерцедес» да неки, видим да је био нека класа мало, па није он је ту, ја знам да су нека два Београђана ту са њим чим смо ми дошли ми смо ушли у некој кући, он је одмах дошао до тих кола и знам да смо се смејали да је он хтео да помогне њима у ствари ови су и хтели да валда упале кола шта ја знам и онда је он, Дабић је рекао да ће им он показати како се то ради, међутим цело време они су ето, њега сам чак и кад нас је Боца послао по њега, он је још био код тих кола, значи нису успели ништа, знам да су се смејали да као Дабић као радио је код тог Милића «Мерцедес» то се кафић зове, па као Дабић ће им наплатити, то ми је остало у сећању упалиће им он «мерцедеса», ту је Дабић био цело време ту сам га и нашао кад је мене Боца послао значи по њега.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ти Београђани јесу били ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: И њих двојица исто, њих тројица. Два та Београђана и он.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тај метеж које је кажете, описујете, ништа њих није омео?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, значи вероватно кад је била пуцњава да су и они ту, само они су после тог метежа остали, мислим остали код тих кола. Знам да сам га ту нашао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са «голфом»?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Тај «голф» био је бели а то је да не идемо сад 200-300 метара, 400 ишли смо значи у прву кућу десно, значи поред тих да изађемо у двориште да га викнем, зато што је то све била је пољана једно километар, километар и по и сад да не идемо пошто је то било да се брзо одради, значи да уђемо у двориште ово код комшије и да га викнем.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте ви знали да одатле може да се?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па зато што је то таква улица, та улица како иде ми смо на ћошку били прва кућа, да прва кућа на ћошку а значи од тих башти, је ли од тих кућа, ту је свуда било значи од свих кућа свуд је била та ледина како да кажем, значи није било, тек су зграде биле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било ограде?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био ограде?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, до комшије овог јесте, али није било више насеља разумете. Тек је насеље можда на километар и по, два било даље.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два су питања, прво како сте знали да може ту да се прође и да се викне?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Зато што је таква улица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А друго је питање како сте видели сад вам, ви сте сада на замљи, а сад вам не смета ограда, а мало пре сте на тераси па са терасе не видите јер вам смета ограда?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, па ми смо кад смо ушли у ово, то је била нека кућа пошто је та даљина, ми смо отишли мало даље, знач даље и ја сам у даљини да ли је то, јер је та кућа кад смо ми ушли то је била нека да ли су људи држали говеда или нешто, велика та капија, огромна, 3 метра јако је тешка била и значи из те капије, то је било као мало повишено шта ја знам, бетон неки па онако оне стаје и одатле, а било је може 400, 300, можда није толико 200 метара ја сам њега видео јер је тај «мерцедес» био уз кућу, значи уз саму кућу је тај «мерцедес» био паркиран и онда кад сам га викнуо видео сам му главу, видео сам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али уз кућу у дворишту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да. У тој кући где смо ми били, баш уз кућу је био паркиран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас тужилац, заправо хоће да пита како то да сте изашли на терасу а да нисте видели доле ко стоји, кад нисте видели тела и догађај у дворишту? Шта се види са терасе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Са терасе се ништа не види, мислим можда се мало двориште видели, али ништа ми нисмо видели, нисмо ништа знали док нисмо дошли значи до аутобуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ка чему је окренута тераса, ка дворишту или ка улици?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ма ка дворишту је тераса окренута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па шта јој заклања поглед на оно што је у дворишту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па зато што је та ограда јако висока.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега ограда?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: До тог комшије. Дрвена ограда. Значи јако је била висока. Значи тераса је била на првом спрату. Значи уствари на другом, је ли.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колика је та ограда 10 метара, колика је та ограда?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, па сигурно је дно 3 метра висине, сигурно, а можда нема као одавде до оног зида, можда мало виша раздаљина.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ви високи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим 176.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи још метар и 20 изнад вас је та оград?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то толико?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сигурно је, била је јако висока. Јако је била висока.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли била проређена или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не. Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нисте нам објаснили шта је са тим «голфом» било, нисам ја то разумео?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ви сматрате да је тај «голф» важан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко пуцао из тог «голфа», нисам схватио?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, из «голфа» пуцао, пуцао је неко значи та ледина како је па има можда километар и по, неко нас је сигурно, значи снајпер је био. И у том тренутку кад сам ја њега викао Буша је био иза мене, значи као ветар знач по коси, значи промашио нас је за можда сантиметар, два.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: И у том тренутку нама су испале пушке, и тај «голф» је био.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То сте рекли, добро.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Тај «голф» је био.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то пуцање било близу, кажете да је било јако близу? Колико је то?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па можда, па једно, ја сам имао осећај да је то изнад главе, значи на 20 метара то је та ограда, то је та кућа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је та тераса далеко од те ограде'с
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па једно, па ко до зида можда шта ја знам, можда мало даље, ајде. Можда још 5 метара даље, ајде. Можда још 5 метара даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то метара?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ајде нека кажем 15-20 метара. 15 метара.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се чули гласови иза те ограде? Ја сам схватио да је то пуцање било иза те ограде?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад питам вас да ли су се чули гласови иза те ограде?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па чуо се метеж, ми смо одмах.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, кад је био у кући или кад је био на тераси?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нека он каже када и да ли ето.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ми смо тај тренутак да вам кажем, значи кад смо значи знали смо да је нешто ту близу, узели смо оружје, отворили врата на ту терасу значи, значи били смо на тераси погледали у том правцу где се чуло и онда ушли су сви у аутобусе назад, сви у аутобусе назад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте не улази се са терасе у аутобус него?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, али кажем, нисмо ми на тој тераси били сад пола сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не понавља оно што је рекао.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ми смо можда 15 секунди били, 10 не знам ни ја.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам кад сте изашли на ту терасу.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чујете пуцање, јесте чули неке гласове људске?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули неки врисак? Неко запомагање?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Нисам, нисам чуо тад.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је онда то кажете метеж, ја сад то не разумем ако ништа од тога нисте чули шта је?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па метеж у кући.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то метеж?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У кући значи то је било страшно овај из ове собе овај из оне, и после тих пуцања, то је било јако брзо, неко је дошао не знам ко је и рекао сви се у аутобусе враћајте, ето. Ови су значи, значи какав метеж кад смо чак један вод људи заборавили.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте. Чекајте, али шта изазива метеж у кући?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање шта изазива метеж у кући. Значи ако сведок каже трећи пут после пуцања да он истрчава на терасу, устаје са кревета, други истрчавају на терасу, други иду и крећу се из једне собе у другу, вероватно су сви узнемирени, онда нећемо три пута да га питамо шта изазива метеж у кући. Ништа ви сада не одговарајте, вас нико ништа није питао. Окрените се овде немојте гледати оптужене.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, поменули сте реченицу, тај део није био ослобођен, ја вас нисам ту разумео, шта сте, на шта сте мислили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па тај део где је та кућа била, где смо ми били пети вод је ли, значи рекли су да је можда још три четри куће пошто смо ми дошли, уствари наш задатак је био да се тим резервистима и шта ја знам вероватно тај дан или сутрадан ослободимо, јер је пола Подујева било ослобођено, и онда су нам рекли да је каже на средини још на средини негде те улице каже ту немојте да залазите то није ослобођено, значи ту нису вероватно наши, не наши већ ти који су пре нас ослободили.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па то кад сте помињали, то није ослобођено, какве то везе има са вашим кретањем, нисам то разумео, јесте ви ушли у неки део који није ослобођен?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, ми смо ушли значи та кућа на ћошку и можда још две три куће, ту су нам рекли да је ослобођено, али да не идемо даље, да то није ослобођено да ћемо то значи да нам је то задатак јер да тај део значи сутранад ми са овим резервистима и са шта знам, ми ослобађати да не идемо значи да не би нас неко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога ослобађате?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно од ОВК и шта ја знам, јер ја се лично.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад се опет враћамо кад чујете то пуцање.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте ви мислили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да ми неко пуца изнад главе?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај неко?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, неко, не знам, значи нисам знао ко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то ОВК или.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Нисам знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одбије се одговор на ово питање. човек каже мислио сам да ми неко пуца изнад главе и одбијамо питање да ли је сведок мислио да му пуца ОВК изнад главе.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не судија, ово је питање, ово је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је питање.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је опасност од ОВК који је у Подујеву од кога они треба Подујево да ослободе, да па се чује пуцање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не цело, пола.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је питање ако је та опасност тако блиска онда се не иде на терасу да се види ко пуца, јер онда постаје лака мета, па ја сад питам кад је чуо пуцање, шта је он тада мислио?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, видите у том тренутку, значи ја сам мислио да мени неко пуца изнад главе, значи али прозор није био ни разбијен ни ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Брајић Драгане, одговарајте на питања када вам суд то буде рекао и дозволио, немојте се упуштати у разговоре овако опуштено и неформално са тужиоцем, као и са било ким овде у овој судници. Изволите тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам ништа није било неформално, све је било врло формално, све што сам питао је врло формално, ви врло формално одбите питање. Ко вам је рекао да се, ко вас је повео од аутобуса према тим кућама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам баш ко је, то је сигурно Боцино наређење, а сад ко нас је повео то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је командир?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја не знам, ја стварно не знам ко је командир, мислим тад наше, то се.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте Ђукића да вам је он?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да јесте он, мислим нисам сигуран, ја мислим да јесте он нама био.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је рекао уђите у ту кућу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сигурно он или неко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је позвао да изађете из куће?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате или претпостављате?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Претпостављам значи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је позвао да изађете из куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се, значи неко је не знам, не знам ко је, не сећам се стварно, не знам ко је рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како је гласила наредба?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Враћајте се сви у аутобусе. Ајде као враћајте се, рекао Боца да се вратите сви у аубобус. Ето то је било. Можда пола минута после тог пуцања.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је било, где је била прозивка?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У аутобусу унутра.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Унутра?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Кад смо ушли да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте улазили у аутобусе, је ли на исти начин као што сте и дошли по водовима или како?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте да, ти возачи су нас возили што су нас и довезли.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али једно је да су вас возили возачи, а друго је јесте се ви постројили по водовима?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте да, сваки вод је, али можда није било баш све као кад смо дошли али претежно да по водовима, да, зато што нас је прозивао овај значи на почетку, значи фалио нам је човек, значи сигурно јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је прозивао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Боца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како, уђе где у?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, кад смо ушли сви да, јесу ту сви, ајде да се прочита и?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко чита, ко чита?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Боца ја мислим да је читао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он то урадио са сваким аутобусом?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Сад не знам у оном следећем ко је читао не нам, ја мислим да није, ја мислим да је само за њих, не знам, нисам сигуран.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао вас је суд за Ђукића, је ли Ђукић био у вашем аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја мислм да јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је седео?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам, не знам стварно, стварно не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте ви седели?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја сам седео негде па не знам на средини отприлике до прозора.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је од ових окривљених био још у аутобусу.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Били су обадвојица.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Њих је оба четворица, мислим сва четири.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова примедба, значи не обраћајте се сведоку оба четворица, а сведок се већ изјаснио да је колико се он сећа били су оптужени Бојевић, окр.Шолаја, за опт.Медића и Ђукића није могао да се сети.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад се присетио за Ђукића.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја кажем можда је, ја мислим ја сам рекао,можда сигурно он ако је био наш, али стварно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли био Медић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не могу да се сетим не знам значи да ли је он. Не могу да вам одгоровим зато што нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо питати три пута једно исто или пет пута једно исто, него само једном.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви судија одбите питање ако вам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, хоћу судија да одбијам убудуће питања када већ сведок овако сведочи, онда ћемо о томе водити рачуна. Изволите пуномоћник оштећених Наташа Кандић.
НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте неког тог Јована, је ли не можете нешто да се сетите како изгледа?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па онако кратко ошишан, шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да скратимо, да није то Јова Кухалих?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Не. То је грешка нека.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је грешка. Добро.
НАТАША КАНДИЋ: А боја косе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
НАТАША КАНДИЋ: Каква му је боја косе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па смеђ онако шта ја знам.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате неког плавог који је имао плаву косу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не, не могу сада одређено, било је доста људи који су били плави, смеђи, црни, не могу сад баш о коме мислите.
НАТАША КАНДИЋ: Па ево сад ћу да. Рекли сте нам да је било сто прича и више о томе шта се овде догодило.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесте да. Јесте.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неке приче о томе ко је неку плаву жену убио?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се, не, не знам, да баш за плаву жену не знам, не знам. Али је било мислим ја сам тамо и онда по причама да је било и жена и деце то и видео сам не могу да кажем да нисам видео, значи износили су их и стављали у «пинцгауер» сад не знам, не знам да ли је та.
НАТАША КАНДИЋ: А кад сте чули прве приче? Кад је почела прича о томе.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: То је почело одмах у аутобусу, то је било и кад смо дошли и значи.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате тога у атобусу ко почиње да прича, је ли има неке галаме, је ли има.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па има причају, значи то нисмо ми то су они, то су њихови ови, шта рекли су да смо ми да не то, не мало, мислим било је јер то није далеко значи Подујево и Пролом Бања то да ли смо ишли можда 10-так минута 15.
НАТАША КАНДИЋ: Више.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: 15 можда.
НАТАША КАНДИЋ: Више.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: 20 не знам, али у том метежу у том свему сад да ја баш знам ко је, не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, је ли било неке приче, је ли неко каже да су ту припадници Шкорпиона учествовали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па и то су причали, па то је било милион верзија.
НАТАША КАНДИЋ: Ко, ко? Па ти што говоре, шта кажу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па причали су.
НАТАША КАНДИЋ: Чија се имена помињу, тада у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја имена још нисам чуо, чуо сам тек после ко што је чуо и сваки Шићанин, шта ја знам, али тад се имена нису помињала уопште, значи тад ја нисам чуо.
НАТАША КАНДИЋ: У аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, значи ту је било више оно.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте видели у аутобусу Драган Медића Гуљу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре је питан, већ ово је шести пут да је питан за Гуљу, да ли га је видео у аутобусу. И изјаснио се.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Нисам сигуран, мислим не могу, можда је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи.
НАТАША КАНДИЋ: Ти који причају је ли питају некога нешто или то је онако коментар нико никоме се конкретно не обраћа.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: То су коментари од значи од 50 људи, ја сам више причао например са Бушом пошто смо седели заједно о том како смо, ето конкретно то кад смо по Дабића ишли шта нам се могло десити. Причало се мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте значи сада, мало пре сте опет одговарали, онда вам нисам дозволила, пратите овде шта вам ја говорим. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Ко су били командири?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је питан.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја стварно.
НАТАША КАНДИЋ: Ко су од командира у аутобусу? Је ли има командира у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Био је Боца, значи Боца је био. То знам.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не, у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У аутобусу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Боца у аутобусу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да у том где сам ја, кад сам се ја враћао био је Боца, то је зато што је он позивао значи имао је списак и прозивао је, мене је лично позвао по Дабића кад је фалио.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кад сте пролазили је ли било неке да су неки припадници Шкорпиона улазили неке ствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.
НАТАША КАНДИЋ: Из продавнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, већ је одговорио.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. Добро. Је ли се неко обраћа команданту Боци, је ли пита нешто, је ли он каже нешто?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Сигурно да су, али сад не знам шта тачно.
НАТАША КАНДИЋ: Ту у аутобусу, пошто кажете да је био у аутобусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да претпостављате, него да ли се сећате ко је онда то био и шта је рекао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се. Не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се не сећате немојте оно мислим, сигурно му се неко обраћао. То није одговор.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. А кад стижете у Пролом Бању је ли има неког састанка да командант заказује у вези са повратком?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли има неке истраге о томе шта се догодило?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно то су они тамо кад су у команди шта ја знам кад смо дошли у Пролом Бању, знам да су.
НАТАША КАНДИЋ: Коју команду?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па у Пролом Бањи у хотелу, онда. Ја знам да смо ја и Павловић онда одмах тај дан чували његове џипове и шта ја знам, значи отишли на стражу и одмах је почела прича значи да више нећемо значи да из Београда да наша јединица ће се као, да добијамо забрану из Београда значи да ћемо се вратити кући, сутрадан стварно је отишло можда сигурно, сутрадан одмах једно 20% људи. Ја сам отишао други дан.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли они то самоиницијативно одлазе или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, значи не. Ја мислим да је Боца рекао чак каже овде више нећемо као из Београда дошли, ми нигдје више значи, јер знам да су нас надгледали полиција и шта ја знам, значи нико није смео да се макне из Прлом Бање и за нас је то било за нашу јединицу завршено што се тиче ратних дејстава и тако су људи значи он је фактички и рекао значи можете кући ко шта.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јесте чули шта се причало ту у Пролом Бањи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Кажем вам причало се, шта се није причало више не знам, значи шта није, причало се да су мештани да су територијалци да су резервисти, да су наши људи.
НАТАША КАНДИЋ: А који ваши?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја сад не, причало се за Гуљу то знам, значи за Гуљу се причало то су сви причали, а за остале значи било је приче да није ни он уствари да су то њихови као територијалци, да су то ови значи сто верзија је било, значи ја вам кажем ја се нисам значи то вече то смо давали стражу, легао ето и сутрадан сам ја отишао, прекосутра уствари.
НАТАША КАНДИЋ: А то кад кажете причало се за Гуљу, шта се конкретно догодило, шта су људи говорили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па причало се да је Гуља то урадио, а сад ја то, то су причали и у Шиду сад и после тога и после 5 година и после 6 и после

значи, а они су чуо сами и приче да није он, значи да није он, да су неки као ти мештани, значи из Подујева Срби, тако се причало, чак и ови резервисти.
НАТАША КАНДИЋ: Да вас питам, је ли се примећивало да командант Боца реагује на те приче што се Гуља помиње, је ли било неке реакције?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја њега сам слабо послије и видео значи кад смо се то вратили, значи да ли сам га и видео једном можда још.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било међу вама оних који су били љути због тога што се догодило? Да су то јавно испољавали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се да је неко.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко отишао из Пролом Бање због тога управо што се то тамо у Подујеву догодило и у знак протеста то што је почињено, да је напустио јединицу, отишао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам конкретно ко, али ја сам исто, ја сам отишао из јединице значи више није било, они ту такорећи и рекли да ми значи више немамо, да идемо кући и кад смо се враћали пушке.
НАТАША КАНДИЋ: Реците ми што ви одлазите, како сте отишли?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја сам аутобусом отишао Куршумлија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где мислите како је отишао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Куршумлија превоз.
НАТАША КАНДИЋ: Па из Пролом Бање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући како се вратио?
НАТАША КАНДИЋ: Па да зато што то, нема ту редовне сад линије?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, има, има.
НАТАША КАНДИЋ: Из хотела?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Из Пролом Бање, да, куршумлијски аутопревоз.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је то сада важно како је он отишао, човек каже да је сам отишао, имао је своје паре, вратио се кући.
НАТАША КАНДИЋ: Знате што је важно, зато што је, ја питам претходно и виђе овде неки сведоци па ћемо их питати да ли они одлазе или постоје неки људи који протестују, онда напуштају јединицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је објаснио.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок нам је објаснио, да је сам о свом трошку отишао својој кући.
НАТАША КАНДИЋ: Ја га питам, хоћу да га питам је ли се некоме јавио, знате није то, то је јединица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раздужио је оружје, већ је објаснио.
НАТАША КАНДИЋ: Организована, сад да неко свако оде, крене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раздужио је оружје.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јер је већ то.
НАТАША КАНДИЋ: А униформу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Молим?
НАТАША КАНДИЋ: А униформу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, све сам оставио, све.

НАТАША КАНДИЋ: Све сте оставили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Све.
НАТАША КАНДИЋ: Само ми реците још једно, је ли ви одлучујете да ви одете одатле зато што вам неко каже крај је, нема више ангажовање јединице на неком састанку неко каже или ви имате неки свој разлог због којег доносите одлуку да одете?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Видите значи дан пре него што ћу ја отићи, већ је отишло 20 људи и значи било је само оно оставиш пушку.
НАТАША КАНДИЋ: Што ви кажете што су, коме су се јавили ти људи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па чисто командиру оставиш пушку и значи била је таква значи.
НАТАША КАНДИЋ: Шта атмосфера?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Атмосфера да и нико ни Боца сам је рекао ако ће ко ићи ако хоће нека иде кући, значи никог неће задржавати. Ја сам други дан исто оставио пушку.
НАТАША КАНДИЋ: А сад молим вас је ли било неког ко је нешто покушавао да пита шта се то догодило кад се причало Гуља је то урадио, је ли неко ишао код команданта да пита?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Вероватно је неко можда ишао али они су стално, где су, они су били на првом спрату.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви то знате или вероватно?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник јел сте ви осећали неку нелагодност и непријатност?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, чисто оно видео сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте били љути ви лично што сте видели да су ти људи настрадали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, видео сам да више значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то био разлог да одете?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не. Значи видео сам да људи одлазе, значи да је то тако, једноставно тако. Значи било је.
НАТАША КАНДИЋ: Сад извините ја ћу да се вратим сада само на ово мало време у Подујеву, па ви кажете кад сте тошли у ту кућу затичете на шпорету као да су људи 10-15 минута пре.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сигурно, да, да.
НАТАША КАНДИЋ: И онда кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте питање.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем му да слуша питање, да не комуницира овако.
НАТАША КАНДИЋ: Па кажете ваљда су бежали из Подујева?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па вероватно су чули.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви чули питање, шта питамо.
НАТАША КАНДИЋ: Сад сте га прекинули, почео је ваљда су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта га питамо, да питате али морате да га питате?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да га питате.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Валда су изашли из куће, пре 10-15 минута, ја сам и рекао када смо ми дошли у ту кућу да су значи ти људи који су били ту сигурно отишли 15-20 минута пре нас.
НАТАША КАНДИЋ: Ја га питам шта значи то ваљда су бежали? Шта, на шта, мислим и он је тамам почео и каже па ваљда су чули да ми долазимо, то је хтео човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не знам вероватно јер тај део не знам шта су они мислили, али чињеница да је значи да су отишли 15-20 минута пре нас.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли вама речено кад сте полазили било из Шида, било кад сте дошли у Пролом Бању па одатле крећете за Подујево, шта је ваш задатак?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, нама су рекли да уствари задатак кад дођемо у Подујево да је пола Подујева ослобођено и да значи да ли тај дан или сутрадан са резервистима и значи цео град да ослободимо.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево сад значи ви сте тај који идете у град који је пола ослобођен пола није, је ли вама се питате шта ако уђете у кућу и нађете цивила који.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан већ, то сам га питала да ли је добио упутство.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, нисмо.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је вама било јасно шта ви конкретно треба да, значи од кога, ако улазите у кућу нема никога како на који начин да спроведете тај задатак да ослободите тај неослобођени део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање.
НАТАША КАНДИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уђу у кућу која је празна, да ли зна какав је задатак да ослободе, да, одбила сам одговор.
НАТАША КАНДИЋ: Да је ослобођен део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам, тражите одлуку већа.
НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да тражимо одлуку већа.
НАТАША КАНДИЋ: Па треба да знамо да разјаснимо ситуацију шта то значи молим вас, уђу у једну кућу сместе се, то је празно, види се да је тог тренутка неко отишао, али они имају задатак да ослободе део града који није ослобођен, па ваљда овај сведок и остали су мислећа бића, он онда мора да се практично понаша, да зна како ће, има оружје, униформу, како ће он да изведе тај задатак и у том смислу питам да расправимо, разјаснимо нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: Шта практично значи, имали смо овде команданта из САЈ-а, па су нам рекли која је акција била, сад ја покушавам да видим да ли они који су обични припадници Шкорпиона, да ли они знају у пракси како се акција извлачења, истеривања становништва спроводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво овако, није рекао акција истеривања, друго није рекао да је акција извлачења, него је рекао.
НАТАША КАНДИЋ: На моје питање је рекао истеривање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Имамо у транскрипту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је рекао акција у којој треба да се очисти друга половина Подујева, јер је прва половина већ готова, а друго.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да нам прича о задатку да је задатак почео.
НАТАША КАНДИЋ: Вук Спасојевић је рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ја причам, пошто задатак није почео, него су били за сада у смештању у куће, а задатак није почео, то значи да још увек не зна какав је задатак и како ће задатак да спроведе, значи у сваком случају за сада сматрам да је сведок за ово довољно одговорио, да га питамо за оно што није одговорио, иначе нам је објаснио шта се дешавало у Подујеву.
НАТАША КАНДИЋ: Судија он зна задатак да они треба да ослободе део град који није ослобођен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад се сместе, кад се сместе.
НАТАША КАНДИЋ: Па није поменуо кад се сместе или кад се не сместе, потпуно је. Извините овај, само ако судија дозволи, шта је за вас значило то да треба да радите конкретно? Сваки посао има неку своју конкретну радњу, па шта је вама значило то шта ви треба да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је задатк био у Подујеву, који задатак је био на Косову ваше јединице?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи.
НАТАША КАНДИЋ: И како он разуме, пазите он је тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад како он разуме.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи ми смо дошли и значи нама је речено још у Пролом Бањи да ћемо доћи у Подујево и да ће, пола града је ослобођено и да ћемо пола града са полицијом и са.
НАТАША КАНДИЋ: Како?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Резервистима, нико није рекао како, нисмо.
НАТАША КАНДИЋ: Шта сте ви мислили како ћете то да радите? Вама је значи и ви сте део тих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мало пре смо то одбили. Мало пре смо то одбили.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја нисам био командир, па нисам знао како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Брајићу, мало пре смо то одбили.
НАТАША КАНДИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причате, причате.
НАТАША КАНДИЋ: Враћате се у Шид и кажете и у Шиду се причало за Гуљу, па је ли можете да баш мало детаљније да кажете шта се, је ли се причало је ли се повезивало са жртвама, јел се говорило које су то жртве, шта је то Гуља урадио? Ко је био са Гуљом?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па за Гуљу, ја знам само значи да се за Гуљу причало, то знам, то зна сваки човек у Шиду, значи за њега је била прича, а онда је опет била прича да није Гуља, да су уствари људи значи из Подујева Срби то урадили, значи тако било је сто верзија и да су били да су ови, да су они, значи а за Гуљу се причало значи да је он то, да да је ту.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јесу се спомињале жртве, шта је он ту урадио?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Спомињало се као да је он значи уплетен у ту пуцњаву, ето то се спомињало.
НАТАША КАНДИЋ: У пуцњаву?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: да.
НАТАША КАНДИЋ: Какву пуцњаву?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ту пуцњаву што се десила.
НАТАША КАНДИЋ: Па шта се десило, шта се причало шта се десило?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић па рекао је да је видео својим очима како износе тела.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: А ја питам шта се причало у Шиду, не шта је он видео, ја питам шта се причало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта га брига кад је видео. Да.
НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да кажете ништа господине Петровићу без микрофона, значи ништа без микрофона не можете да кажете.
НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам да нам каже конкретно, знате како кад људи причају, не кажу они е сад била је пуцњава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да прича кад је човек видео.
НАТАША КАНДИЋ: Људи када чују да је неко неког убио онда они питају па ко, па шта, па чују да, је ли се причало да су била деца у питању?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И он нам је већ све то испричао.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Чуо сам да су била.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је већ да је чуо да су и жене и деца.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: И видео сам својим очима, видео сам.
НАТАША КАНДИЋ: Јесу људи причали у Шиду о томе?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесу.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли има још нешто карактеристично за те приче?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Има да има милион верзија. Ето у том има, знчаи има милион верзија.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате још неког имена да се помиње? Да ли се помињао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ је питан.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико пута да ли су се спомињала још нека имена.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: За Гуљу знам да се још док смо били, а за друге нисам чуо. Ни после ни у Шиду.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Тужиоче нешто што? Изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вам је дао наређење да треба да се чисти Подујево, ко је то рекао?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Још нико, још значи тад нико, али то смо чули да ће нам бити задатак.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте чули, у Пролом Бањи или у Подујеву, од команданта или од неког другог из САЈ-а, ПЈП од кога?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, кад смо дошли у Подујево, значи у центру, пре него што ћемо се распоредити. То смо и значи чули смо још уствари и у Пролом Бањи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наредба или прича?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Прича да ћемо то урадити, значи да ћемо са.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у вашој јединици или САЈ или ПЈП или ко, какве су то приче биле?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: У нашој јединици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то рекао командант?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да ћемо заједно са САЈ-ом, са разервистима значи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то било неко постројавање или како?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Ми смо ето то, ми смо ушли у те куће, то се десило врло брзо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у Прлом Бањи, је ли вам се неко некад обратио пре него што сте отишли у Подујево?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Само тај дан кад је било, било је постројавање, дошли су аутобуси, идемо у Подујево и то је то. Значи Боца је рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је Боца?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Боца је рекао да, значи ајде постројте, вамо, тамо, командирима и идемо момци идемо у Подујево, и то је то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли тада рекао шта треба да се ради?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па већ се знало, већ се причало шта треба да се ради.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ви у некој јединици.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не сећам се да ли је тад рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово вас је питала госпођа Кандић, кад сте ушли у кућу и видели 10-15 минута пре тога да је неко ту био.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да сте ушли у кући да није отишао тај цивил шта би са њим радили?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Немам појма, никаква наређења ми нисмо имали за цивиле, и да ли, ми у ствари нисмо ни кренули, разумете.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам да сте ушли у кућу у којој су били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево одговорио је. Одговорио је, немам појма. Одговорио је немам појма. Може, ево управо може. Микрофон, значи микрофон, може.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам је ли било можда постројавање после кад сте се вратили, на коме је командант рекао да поводом овог догађаја ником ништа не сме да се прича?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коме је то практично био претећи један говор?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био можда да ви нисте присуствовали?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли браниоци имају питања?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако ћете значи питати за сведока П-1 ми још увек нисмо дали његове податке. Реците.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па ја би молио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Значи имамо овде господине Брајићу једнога сведока који у поступку се користи псеудонимом, значи не зовемо га по имену и презимену, него га зовемо П-1, не смете рећи његово име, не смете рећи ни неке његове ближе податке, него ћете га звати П-1 ћете користити. Погледајте и кажите нам да ли знате ко је то?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја вас молим да се тачно одредите да ли сте ви добили задатак некакав у погледу чишћења, борби и тако даље или сте чули да ћете добијати задатке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбија се одговор, он је рекао да се прича да ће да.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад председнице већа, ја ћу вас замолити нешто сада. Имамо овде један начелни процесни проблем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И мислим да је најбоље да га решите на начин.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелни процесни проблем?
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да сва питања која ћу постављати и тужилаштво, и пуномоћник оштећених и одбрана, ево и ја сам сагласан, ја могу некад да будем сугестиван као и председник већа или судије могу да буду свесно или несвесно некад будемо сугестивни, а да сва питања у овом поступку иду преко вас. Ја сам сада спреман одмах да што кажу потпишем да сам сагласан са тим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не морате да потписујете, пошто то већ стоји у ЗКП-у.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И да то и убудуће тако, ето. Ја имам питања, јер због чега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи противите се оваквом начину да је допуштено тужилац и пуномоћник да постављају питања.
АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте. Прво питамо шта се причало, шта се причало и кад неко каже шта се причало, на треће питање да ли је то овако, онда каже а то је значи било тако, па како сте и онда се гради цела, цела прича из тих питања. Зато би ја молио да се држимо ЗКП-а и да ви контролишете директно та питања, а најбоља је контрола када иду сва питања и од стране тужилаштва и пуномоћника оштећених и од нас, да не би ни ја добијао примедбе да сам ја неком не знам овако се понашао, претио, гледао га овако или онако, могу бити сугестиван, могу бити некад љут и тако, најбоље онда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде да завршимо то, то је то што сте имали да питате. Да ли браниоци остали имају питања?
АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: На околност, описао је, питан је за изглед Ђукић Жељка, па да ли може да се изјасни или да му се предочи слика петорице припадника Шкорпиона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она коју је предао окривљени, добро. Може.
АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Како би се подсетио и у међувремену да се изјасни да ли се сећа неког организованог шишања, бријања у Пролом Бањи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Шића, Брка, Шваба, Јаје, је ли ово Риско ја мислим.

За овим сведок након што му је на тражење браниоца опт.Ђукић Жељка.

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Знам сву петорицу.

Адв.Звонка Радовановића показана.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли је то слика из Пролом Бање?

Фотографија из списа предмета, коју је предао оптужени и изјављује да препознаје све не фотографији и редом их именује онако како је то евидентирано путем аудио технике у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?
АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли је то слика из Пролом Бање или са неког другог терена? Да ли може да се сети?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, ја мислим да је ово, ово да ли је Пролом Бања или у Подујеву знам, ја мислим да је у Пролом Бањи, не знам

нисам сигуран, видим да је хотел, можда, не знам нисам сигуран да ли је у Пролом Бањи или је у Пролом Вањи. Ја мислим да је у Пролом Бањи сликано.
АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сад сте видели Ђукића на тој слици, а рекли сте да је имао косу, браду, па да ли сад можете да се изјасните да ли је изгледао у то време као на слици овој или?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесте, јесте.
АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Бранилац Саша Петровић.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (Бранилац окр.Миодрага Шолаје) Сведок је овде рекао у свом исказу који су људи били са њима у тој групи, али није могао за неке да се изјасни па бих молио ако могу да му поставим питање значи судија вас је питала је ли и Ђорђе Миловановић био са вама? Ђока Чикин?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милићевић.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Милићевић да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, питали смо. Већ је рекао. Већ смо за све те људе питали. Питали смо са надимцима. Евидентирано је.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Познајем га, њега се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Евидентиран је тај надимак, питала сам и за Милићевића.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А за Перу Чубру?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Пера Чубра.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Дмитровић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Дмитровић, за њега нисмо питали. Је ли био он са вама?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не могу да се сетим ко је.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Никола Ковачевић?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Има надимак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никица Ковачевић питан.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Па није, нисте, питали сте само за Ђоку Чикиног.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Никица Шваба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фашиста.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Фашиста да.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Је ли био са вама у тој групи кад сте од аутобуса кренули?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да јесте.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро, мене интересује од момента кад сте ушли у ту кућу, до момента кад сте чули пуцњаву колико је отприлике времена прошло?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па једно па није више од једно 15-20 минута.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Мене интересује Шолаја тада, опрема на њему да ли је била као код свих осталих или је се нешто?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не сећам се, не знам.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Је ли му висио РАП је ли био зарозан?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Добро јесте овако мало зато што је био мршавији, био је оно онако и млађи доста од нас и мршавији, па онако можда висило све на њему онако, можда је чудно изгледао.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Је ли поред тога, је ли имао још нешто од опреме са собом?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја мислим да није, ја мислим да није.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Још само једно питање, тад кад сте изашли на улицу, кога сте првог од осталих припадника који нису били са вама, на кога сте првог наишли, да ли можете да се сетите?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ја не могу стварно не могу, не знам за то је било јако брзо и ја чим сам дошао можда сам ето био можда 5 минута одмах је тада била, не сећам се ко је сад тачно. Знам да је Павловић са мном, знам да је он био испред мене, то се сећам да смо ја и он, био је и Буша, био је то знам, то знам да смо заједно дошли до буса а сада ко је, не сећам се.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Тад кад сте изашли на улицу јесу вас постројили тада на улици па сте тако отишли до аутобуса?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Директно право сте отишли до аутобуса?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, прво смо били док се то није шта ја знам, док су вамо тамо, шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вамо тамо шта ја знам?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па док се није то, ми смо били и чекали уствари да се види шта је, међутим тај, ја не знам ко је да ли је он из полиције, да ли је, нисмо одмах ушли у аутобусе, можда је прошло 10-15 минута јер је Боца причао са тим и он је исто неки командир, командант био ето то оно можда после 10 минута смо ушли у аутобус.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Ништа. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били ту аутобуси или сте се враћали тамо?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, мислите од куће колико су аутобуси били?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па били су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дошли аутобуси ту пред кућу или сте морали да идете до аутобуса?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ту су недалеко, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јесу се преместили они од места где су паркирали или не?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, паркирали су да и ми смо ушли, ту недалеко од тог места.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, је ли видите шта вас питам, тамо где сте изашли кад сте дошли у Подујево.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нашли аутобусе ту на истом месту или су они дошли до ове куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли, добро. Изволите. Адв.Драгић.
АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија ја би молио да се сведок изјасни уколико већ није, извињавам се унапред, рекао колико је удаљеност места односно те куће у којој је он био са том терасом, до места када је изашао и видео да износе та лица повређена, рањена и тако даље.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па рекао сам да је ограда била једно 20 метара значи од терасе, а пошто је то кућа на ћошку, можда још значи то је са друге стране јер су они њих износили са друге стране улице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та кућа у којој сте ви били, преко пута ове куће.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, кућа до значи поред те куће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кућа у којој сте ви били, је ли исте стране улице одакле износе цивиле или преко пута?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, ми смо кад смо дошли, ми смо изашли из те куће значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа у којој сте ви били када сте чули пуцњеве, и место одакле износе цивиле, јесу ли на истој страни улице?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једно преко пута другог?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не, кућа до куће, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа до куће?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Али где смо ми изашли, мислите из куће где смо изашли?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ове где смо били распоређени?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи одмах иза ћошка, одмах та кућа следећа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је то метара?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па можда 40, значи кад се гледа са, ако се иде около, са улице. И колико је кућа шта ја знам и ћошак и шта, значи од улице овако је од терасе значи која гледа је ли на комшију на ту ограду, то је можда 20-так метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ја би замолио суд уколико сматрате да је потребно овај пут, да направи скицу тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био.
АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Позиција улице, кућа и где је видео позицију где износе рањена лица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.
АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Ето толико, захваљујем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Опт.Ђукић, Медић, Бојевић, Шолаја, изволите.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да разјаснимо, ја овог сведока ја сам рекао да се позове, али не кад сам давао изјаву у септембру, него кад је још Бранко Павловић, пошто сам ја рекао да је било још два, три човека, сад се ја сећам

њега да је излазио из куће ја не знам сад ти се мене вероватно не сећаш, Бранко Павловић пошто сам ја рекао да је било још два, три човека, сад се ја сећам њега је излазио из куће, ја не знам сад ти се мене вероватно не сећаш, ја сам био ту поред капије, да ли метар два, није ни битно, ту је Павловић био и сећам се тога Буше.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо му предочили да је то што сам читала.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сад да не испадне да сам ја њега за сведока па сад он да каже не сећа се мене, нисам ја био ту него само кад је рекао Бранко Павловић да је он био, ја сам рекао да се позове, па можда ако се сећа да каже да сам ја био у том дворишту за време те пуцњаве ако се сећа ако се не сећа ништа, рекао је да се не сећа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: То је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли ви можете, онако како се сећате, да опишете положај аутобуса, па онда пут којим сте се кретали, кућу у коју сте ушли где сте боравили и онда положај тог вашег двориштa, тих башти, овог места одакле су износили цивиле?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па сад где су тачно аутобуси били, да ли су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тачно аутобусе, само овај тај положај куће у којој сте били, терасе на коју сте изашли и онда где је та кућа одакле износе, односно двориште из ког износе цивиле?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Видите, ми уствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли можете да нам нацртате то па онда на тој скици да нам то објасните.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пробате. Онда молим вас да одете у просторију ову посебну код наше Службе за помоћ и подршку сведоцима и да тамо пробате да то, да то нацртате.

За овим се сведок упућује у посебну просторију Службе за помоћ и подршку сведоцима, како би сачинио скицу и на њој означио кућу у којој се налазио и кућу одакле су изнета тела убијених и рањених цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да позовемо сада. Кажите, Вукшић, не нећемо још увек да правимо паузу 11,11 је имамо времена до 10 до 12, кажите Вукшић Зоран.

Господин Вукшић Зоран. Изволите. Добар дан. Узећемо ваше личне податке, име вашег оца?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Вукшић Зоран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место вашег рођења?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: 03.08.`59.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Бели Манастир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Бачко Петрово Село.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми ваше занимање?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Радник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас овде као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли ме разумете?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте молим вас текст заклетве ту испред вас.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, позвали смо вас поводом догађаја у Подујеву 28. марта `99. године. Ви ћете нам испричати да ли сте били тамо, које су биле ваше активности и шта вам је познато о активностима овде оптужених и о активностима уопште ваше јединице, почећете са надимком који сте имали. Само да унесем ово.

<u>Сведок ВУКШИЋ ЗОРАН</u> **са подацима који су евидентирани, упозорен опоменут након што је положио заклетву исказује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас зову како? Како вас зову?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Жућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућа, још неки надимак. Е кажите нам онда шта сте били тада у Подујеву, шта сте радили, кад сте отишли?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па сад знате, не знам дошли смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак бомбардовања, можете са тим да почнете.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да. Па дошли смо у Подујево, и онда тамо смо били распоређени да се снађемо по кући која је била празна кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете извините мало гласније пошто смо отворили прозор, да би се чуло ово што сте снима.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да се снађемо где ћемо као пребитавати тај дан или два колико би требало да смо доле. Онда је свако са својом групом људи нашао смештај где ће да буде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били командир вода?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућо је ли тако командир вода, ко је био у вашем воду? Ко вам је био у воду? Је ли био неко од ових оптужених овде?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико, је ли био неко од њих можда командир?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја не могу се сад сетити ко је могао бити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били раније у Шкорпионима?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре овог догађаја?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само од Косова?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ранијим теренима не?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био можда Олујић неки командир неког вода?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Олујић?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био можда Медић Драган?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја сам релативно кратко био тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте били?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па не знам у априлу смо били отишли тамо око 10-тог, 15-тог априла отприлике, а 05. маја сам био рањен, значи 15-так дана око две недеље отприлике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али на овом први пут кад сте били у Подујеву, да ли сте се после враћали?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То је само тај дан се било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ујутро смо отишли и поподне се вратили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте после тога кад ишли на Косово поново?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте поново ишли на Косово?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не, кад сам био рањен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли сте се прво враћали из Пролом Бање кући или сте се вратили из Пролом Бање на Косово?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У Пролом Бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а из Пролом Бање?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу се сетити. Ишло се још негде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ишли смо да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ишли сте где? Да ли сте се вратили из Пролом Бање кући па сте поново се скупили и ишли на Косово или сте се одмах вратили на Косово кад сте се одморили?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја нисам сигуран да ли смо ишли кући па се вратили назад, то не могу да, не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командир неки био Ђукић Жељко или Медић Драган, командир вода?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу, по имену не могу да се сетим. Може бити да је био али не могу да се сетим, нисмо толико се имали времена ни упознати. Свако је био са својом групом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате било које особе која је била у вашем воду или вашој групи?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па има их неколицина што смо били оно заједно који смо се виђали и сад се ретко оно виђамо из општине Бечеј.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви знате што смо вас позвали?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да су убијени неки цивили у Подујеву? Не знате?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Чуо јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то ја сада вама први пут саопштавам?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Чуо јесам да је нешто било, а ко је то направио то не могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам јел сте чули ви, да ли знате зашто сте овде?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не знам због чега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ми судимо овде тужилац је поднео оптужницу против ове четворице људи, да су тада у Подујеву убили неке цивиле, то не мало жене и децу, најмлађе дете је имало 21 месец, да ли сте ви то чули или сада чујете први пут?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Чуо јесам да је било неко убиство, а ко је погинуо није никад било приче о томе нити се, бар ја нисам се распитивао ко је и шта је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па то је накнадно било неке приче да је десило се нешто тако убиство али никад је нисам ни распитивао се ко и шта и зашто и ко је погинуо, било шта друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам онда оно што знате. Како сте задужили оружје?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Оружје аутоматску пушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Јесу евидентирани подаци оних који добијају оружје по бројевима, пушка по броју?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то евидентирао?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па ја сам уписивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашем воду сте ви?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте добили то оружје, одакле вам оружје?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па то се у Пролом Бањи је било донешено оружје, и поделило се и свако је задуживао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте ви добили, ви конкретно за тај ваш вод?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па скупи се вод и један по један.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је стајало оружје, у сандуцима или на камиону пре него што сте поделили?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То је било у сандуцима валда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ви вршили поделу из сандука?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У тој згради, у том.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У соби или напољу?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим унутра да је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колико сте поделили пушака?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е сад не могу знати, око 20-так.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вашем воду?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко од овде оптужених био у вашем воду?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим да није у мом воду ниједан био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали курира?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Био је један али сад не могу да се сетим одакле је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко вам је помагао када сте делили оружје?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па што нам је био надлежан тај Медић Боцо како се звао, преко њега се то делило, он је био тамо задужен за поделу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви уписивали када сте делили пушке?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па уписивало се број пушке и ножа валда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А подаци из личне карте?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где вам је тај списак?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То не могу знати ради тога кад сам био рањен све је остало на месту тамо у тој као узмимо команда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте рањени?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.Тако да сам ја без оружја ишао у болницу јер тамо је остало и оружје и све што је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваше личне ствари?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви тај списак неком предали после кога сте задужили којом пушком?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То је остало тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте ви то чували до априла месеца?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви тај списак чували код себе?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Он је увек био са мном због имена и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како су раздужили оружје припадници јединице после овог догађаја?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То не могу да кажем јер ту где сам ја био рањен остала је нормално и оно пушка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како су раздужили оружје, знате овде кажу неки, ево претходни сведок каже он је предао своју пушку, предао оружје, предао униформу и отишао кући. Како су људи раздуживали оружје?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па тако се први пута кад смо били у Пролом Бањи, онда се валда ишло кући или лагању куда, онда се појединачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас како је раздужено да, како је раздужено оружје? Је ли то на том истом списку или како?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: По том списку да, како је овога ко је имао оружје тако је предавао тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли неко гледао да ли је пуцано из оружја?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да ли је неко гледао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је прегледао да?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па ови у камиону што су били. Што су запримали то оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то САЈ, ПЈП, ко?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ови из САЈ-а, ја мислим да су ови из САЈ-а били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И је ли предузето нешто кад је констатовано да је из пушке пуцано а да нисте били ни у каквим акцијама, и борбама.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем да ли је неко предузео нешто када би констатовали да је из пушке пуцано а да се зна да нисте били ни у једној акцији, ни у једној борби?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Колико ја знам није се било пуцало. Овде где смо били, а касније било је оно тако пуцање али не знам даље шта је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после Подујева? За то вас питам, неки људи су пуцали, је ли констатовано ту изи тих пушака које се у предате, да је пуцано.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: За то не могу да вам кажем јер ту где сам ја био није се пуцало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате неког од ових оптужених из тог времена?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Њих двојицу сам виђао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Виђали сте, јесу они били неки на неким командним функцијама?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим командири да су или тако нешто били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Олујић Рајко? Каже овде опт.Шолаја, то је ова особа иза вас, ако се ње сећате, да је он био ваш курир у Подујеву?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу да се сетим, може бити, не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак му је био, а и сада је Зицко. А где сте ви били уопште у Подујеву кад не знате ни шта се десило, ни да ли се, јесте чули неко пуцање у Подујеву?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Чуло је се неко пуцање, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте ви били када је било пуцање?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Поред, близу команде САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу команде САЈ-а?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Тамо где су они имали шта ја знам наоружање и возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви ту ишли на састанак или?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не ту су нас распоредили као да узмемо ту једну кућу па да очистимо где ћемо бити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је распоредио?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ови из САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како да очистите?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па од прљавштине да имамо где да легнемо и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чистите кућу од прљавштине?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па доле да си направимо место где ћемо бити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то биле неке напуштене куће?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Напуштене да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одавно напуштене?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па доста је давно, запуштено овако и шта ја знам, мало испрљано али да никоме не пада киша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да не пада киша?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па да имамо где да будемо, да нисмо вани пошто је то април био, хладно је напољу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле посебно обележене куће у које ћете да уђете?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Није било обележено него један је од тих нам показао, каже е овде можете, овде вам је празно овде можете да се сместите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је издао молим вас упутство да се куће чисте од прљавштне?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не од прљавштине фактички оно метлом и шта ја знам ако би било нешто од боца и шта знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислим ко је издао да, то разумем, него ко је издао то упутство?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па ови што су нам рекли мало си очистите да имате где каже да седите шта знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу вас водили они тамо, јесу биле куће обележене неким белим пешкирима?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е то нисам видео јер нисмо се, није нам било дозвољено да се крећемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се Цвјетан Саше?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се? Је ли он био у вашем воду, код Рајка Олујића? Сећате се Стопарић Горана? Не.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Цвјетана се оно сећам, али зато што сам га лично видео, а овако не могу да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарића?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Можда да га видим, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је дошло до тога да се тако брзо вратите из Подујева? Зашто сте се тако брзо вратили?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Зато што наводно је дошло до неке пуцњаве, тако је било речи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ови у полицији тамо у команди.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви ишли у команду?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па требали смо добити као храну, а није се добило, па ишли смо да проверимо зашто нама не доносе храну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и ко још?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: И још један са мном што је био у воду тамо, реко да не идем сам, реко ајде иди са мном и отишли горе и каже шта ви радите ту, па реко чекамо да добијемо храну, па каже ваши су отишли који су дошли са вама, па реко куда су отишли, па назад за Пролом Бању, па реко а шта ћемо сада ми, каже па назад, па како да идемо назад а они су отишли аутобусом. И није ту било ни неке приче, као овде је било тако 10-так људи, па реко је ли ми не можемо пешке да идемо и онда смо нашли неки камион, «заставица» и тако колико нас би могло да стане јер нисмо имали други превоз, е с тим су нас поподне оно не знам колико је било сати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одвезли?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сад да ја вас питам, ту је било вас 10-так, да ли је међу тих 10-так који су остали био Шолаја, Зицко? Значи окрените се и погледајте га ако се сећате, иамо разне информације да је био и да није био и да је остао и да није остао, да видим шта ви кажете?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу сто посто рећи, може бити да је био не могу се сетити по, јер кратко смо ми били оно заједно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пре него што сте кренули у Подујево било каквог упутства шта да се ради са лицима и стварима, односно са цивилима ако се на њих наиђе, шта да се ради са стварима, да ли је било неких налепница за аутомобиле и тако, пре него што сте кренули?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Шта да је било налепница.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке налепнице за аутомобиле ако треба неки аутомобил и тако?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Само да се ништа не дира и да се цивили не дирају. То су рекли ови из САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Кад смо дошли тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте стигли у Подујево или кад сте?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они вама рекли да у граду има цивила или да нема цивила?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Има, да има и цивила али да се не крећемо никуда зато што још има тако пуцања и шта ја знам па да не би случајно метак залутао и да не би неког погодио, да се не крећемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте ви видели неке цивиле ту на улици или на путу до Подујева?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим да нисам, не могу се сетити, нисам видео цивиле, до Подујева нисам видео. У Подујеву било је шта ја знам и цивила и у униформи, маскирним, плавим полиције и шта ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да видим да ли вас спомиње, спомиње вас рекла сам вам Шолаја, сећате се можда Дабића, је ли знате Дабића?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Морао би да га видим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да видим јер не могу овако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви били на неком састанку у команди којем је присуствовао и Слободан Медић и тако, ту у Подујеву?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: На састанку не могу се сјетити, ја мислим да нисам. Не би да лажем али не могу се сјетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били на овом другом терену, ви сте ту рањени.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На другом терену сте рањени?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју, хоћу да вам дам овде нешто имамо један папир на коме се налазе подаци једне особе, једног сведока кога овде зовемо П-1, значи не говоримо његово име, па га нећете рећи ни ви, нити ћете било коме рећи идентитет те особе.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Могу наочаре да ставим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наочаре ставите. Уколико то будете урадили извршићете кривично дело. Кажите ви мени овако да ли сте ви рањени и да ли је та особа чије име читате учествовала на неки начин у вашем спашавању и извлачењу и је ли била са вама у неким активностима тад на другом терену?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Овај?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Хвала. Па био је, код мене у другом оделењу мислим, није био лично код мене него код овога другог што је био командир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је други?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Како се зове.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам сведок овако, тај П-1.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај П-1 сведок нам каже дођем горе, значи дођемо горе и човеки Симо узима човек стоји.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е тај Симо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојим ја, Симо и Жућо Вукшић Зоран, стоји Симо од овог једног узима пиштољ, човек узима пиштољ окрећући се према мени, човек репетира, ја скачем онако, пази реко ја се склоним, пази реко метак је у цеви и он њему опали онај пиштољ и погоди овога Вукшу. Ми питамо је ли

Жућу, каже јесте, пробледио човек, жут човек стварно природно паде одмах, виче шта сам урадио, виче овај Сима, ја сам тада трчао и тако даље, човек је био рањен, то за вас каже, крвари, ту су му претога везали каишем, стежу га, је ли то то?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше рањавање, је ли он био ту кад сте рањени? То је он нама испричао.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па да могу да кажем мени није баш било оно добро, то је било већ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли присуствовао, је ли то било овако кад сте рањени?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па њих је било тако четворо, петоро, колико их је било тамо у групи, и шта је било и шта се дешавало око тога пиштоља, и кад сам ја пришао, почео се дизати тај пиштољ и то је у моменту било и онда кад је опалило знам да сам имао такав бол и да сам пао доле и после тога нисам оно долазио себи, а сада оно кажем био је овај, онај, дизали су ме, вукли су ме и носили тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи од тога, је ли то било овако отприлике како он прича са тим пиштољем то ваше рањавање, тај Сима који је био.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па он је држао тај пиштољ и не могу се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам вас ко вас је ранио, него овако само тај догађај како он описује да ли је то то, е тај сведок нам је рекао да је чуо причу да је ваш вод остао да заврши посао у Подујеву, е сад нам ви кажите пошто сте ту у прилици да нам кажете шта сте ви тамо, јесу они вас заборавили или сте имали да завршите нешто у Подујеву?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Нисмо имали ништа, ми смо чекали да добијемо ручак и да нам се дође касније рећи да ли ће се ићи некуда или се неће, или било шта друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате још нечега?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу сад да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко има питања чланови већа? Не. Тужилац?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је вас препоручило и како сте ви постали командир вода?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тужилац вас пита због чега сте ви постали командир вода?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па кад смо дошли у Подујево, не Подујево Пролом Бању, онда ко је био из које општине и шта ја знам ко кога позна лево десно и тамо кад смо се нашли у томе ходнику ко је гдје и лево десно па ја сам ето из бечејске општине и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познавали су вас људи?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е да, неки су ме оно познавали, е онда је било речено е онда ајде каже буди ти као командир пошто се знате лево десно, буди ти као командир узми пар људи тако седам, осам или девет колико је било у групи, 10-так највише, пошто се ви овако више знате па да будете ви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је укупно било људи у Пролом Бањи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас тужилац колико је дошло људи у јединицу у Пролом Бању?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То не могу рећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не знам, мислим број колики је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобуса?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ми смо дошли један аутобус.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ваш вод имао одељења?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле слушајте шта вас питам, пита вас тужилац да ли је ваш вод имао оделења и колико и ко су били командири оделења?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Два оделења је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Био сам једног ја и једнога тај Симо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био задатак целе јединице и вашег вода у Подујеву?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неки задатак? Јесте добили задатак и кад?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Нисмо још били добили уопште задатак, нисмо добили уопште задатак, нисмо добили јер ми смо дошли и распоређени да нађемо прво смештај, па онда храну и онда кад буде се нешто рекло да се шта знам буде чувало, обезбеђивало или тако нешто да будемо тамо, међутим нисмо добили још никакав задатак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се догодио неки састанак, да ли је био неки састанак командира водова са командиром?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, рекао је да је отишао после тога у команду да тражи храну.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се нисам завршио питање, а ви сте већ одговорили, али питам сведока. И питање је као командир вода било у Пролом Бањи, било у Подујеву, да ли је командант јединице с њима командирима водова одржао неки састанак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било где?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Имали смо у Пролом Бањи тако као јутарњу вежбу за да се не креће, да за ручак или доручак или вечеру буде постројавање, не можемо бити оно раштркани, свако да буде са својом групом и да се не креће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је присуствовао тим састанцима, том састанку?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле господине Вукшићу, пита вас тужилац ко је био на том састанку колико је било састанака један или два или три?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: За састанке не могу рећи да ли је било два или три.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је осим вас присуствовао и команданта Медића?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па командири само.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па који су то командири.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који командири су присуствовали пита тужилац?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па например ја, тај други што је био Симо, например њих двојица што знам овако из виђења и било их је још ја мислим.

Констатује се да приликом давања одговора када прича о командирима који су присуствовали састанку сведок Вукшић показује на оптужене Ђукића и Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко и кад вам је рекао да се цивили не дирају?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко рекао?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је има на питање шта да ради са цивилима, рекао је да се цивили не дирају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се нађу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја питам ко и кад?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао да се цивили не дирају, САЈ, је ли тако, јесте тако рекли?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не али ко треба да одговара, адвокати или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који адвокати, ја не чујем кад нису укључили микрофон, ко вам је рекао да се не дирају цивили?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па тако је било, командант нам је рекао Боца тај што је био, он је рекао да се нико не сме да узнемирава, дира и у Подујеву кад смо били је тако било и речено да ови из САЈ-а што су били као у униформама, ти шта ја знам шта су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти из САЈ-а кад су рекли да су неки цивили отишли неки су остали?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да има овде и цивила, и овога, једних и других, да се нико не дира и шта знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад вам је то Боца рекао, кажете прво нам је Боца рекао, сад је питам кад? Је ли то на неком постројавању свима или је то рекао вама командирима на састанку?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је ко рекао?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Подујеву кад смо били онда је било речено.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то на састанку са командирима или је то целој војсци, свим члановима?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Свима, то је свима било речено кад су изашли из аутобуса, прије него што смо ишли да се сместимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта није јасно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде тачно, је ли било неко постројавање сад па нам реците где је било, да ли је у Пролом Бањи или у Подујеву, кад вам је Боца то рекао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац, да ли је то било, да ли је то било у Подујеву, или у Пролом Бањи на постројавању тако што је ушао у аутобус или на неки други начин?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У подујеву кад смо слали и изашли значи нисмо могли да изађемо без наређења и кад смо изашли напоље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је наредио да се изађе из аутобуса и крене кући?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Командант.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се он вратио са састанка?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу сад знати је ли био на састанку, био је тамо са некима разговарао и било је речено да се не дира јер има каже и цивила и вамо тамо да не би дошло до неке забуне, и да се не крећемо, тако је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад кад вам ови из САЈ-а то кажу поново?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не, кад смо дошли тамо онда је било речено.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете да кад је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбија се одговор, ја више ово, ове одговоре десет пута једно исто. Изволите тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није судија једно исто, није тужилаштво криво за једно исто јер је, једна је ствар да ли је наређење да се не дирају цивили издато у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донећемо одлуку веће у паузи ако ви инсистирате да се поново овај сведок.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја инсистирам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита, да ли и када после оволико одговора му је командант рекао, када су то рекли ови из САЈ-а.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што су одговори.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи донеће веће направићемо све регуларно паузу, ми ћемо у паузи да одлучимо о томе, питали сте, нема потребе да образлажете. Изволите наставите са питањима.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако кажете пауза, онда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем пауза, само наставите са питањима, на ово питање ћемо накнадно када будемо одлучили, омогућити одговор или не, а сада настављамо још јер имамо још времена, јер имамо два сведока иза овога и једнога који црта.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Пуномоћник оштећених Наташа Кандић.
НАТАША КАНДИЋ: Ја бих вас питала да ми кажете да ли сте ви чули шта се догодило у Подујеву тога дана кад сте ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, ја сам га питала да ли је могуће да му ја први пут то кажем ко је убијен, то сам га ја питала.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. Када сте чули?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је питан.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Тај дан када смо закаснили, кад су ови отишли, било је нешто приче било је неке пуцњаве, е сад какве пуцњаве ништа није било се знало због чега, зашто, ово оно ко је пуцао, да ли се пуцало зато што се не сме или било шта друго, ништа није било приче о неком да је било десило се неко убиство или тако нешто, него касније кад смо стигли у Пролом Бању, е онда наводно се десило неко убиство, али није ту било приче шта се десило ко је пуцао, зашто је пуцао или било шта друго. Колико се могу оно присетити, али не могу сад.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли био неки састанак у Пролом Бањи вас припадника са командантом?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Имали смо оно некад тако састанак, али о томе не могу да кажем да је био или није био, не могу се сетити сада, да ли смо кад смо се вратили имали састанак да се иде кући па да се поново врати или смо били тамо, не могу сад тачно да се сетим како је испадало, да ли смо долазили кући па се поново враћали назад, не могу сад.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неке истраге ту у Пролом Бањи?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим да није.
НАТАША КАНДИЋ: Је ли било неко, мислим то да је командант Боца испитивао шта се догодило?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Нас например ја са групом са којом сам био није било испитивања никаквог а да ли са њима осталима да ли је разговарао или било шта друго, ту не могу рећи, мене лично није звао и испитивао ништа.
НАТАША КАНДИЋ: Извините само једно питање пре овог, кад су они отишли а ви остали у Подујеву, да ли је неко из вашег вода ишао у неке пљачке?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање, хоће пуномоћник да вас пита нешто друго. Један возач нам је рекао да је отворио пртљажник и да су неки људи стављали неке ствари унутра, неке кутије са техничком робом. Један сведок други каже када се вратио ваш вод, када се ваш вод вратио, он је седео ту и ту у друштву у коме је он био дошао је један припадник вашега вода и хвалио се да је успео да узме неки новац и неко злато и да је све то вратио ту, да је ваш вод практично остао да заврши посао и да је при том и пљачкао.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: За то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви све припаднике држали на окупу или не?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Били су колико ја знам сви тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за тако неке појаве?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То нисам чуо, то нисам чуо да је неко ишао некуда и за никог нисам чуо да је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да је неко убацио неку техничку робу у аутобус?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Кад се ви враћате, ви не можете да се сетите ако добро разумем да ли сте се из Пролом Бање враћали кући па ишли поново на Косово или?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не разумем питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник да ли сте значи дошли из Подујева у Пролом Бању и јесте онда ишли кући у Бечеј или сте одмах се вратили на Косово?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да, ишли смо у Пролом Бању из Подујева.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, из Пролом Бање јесте ишли у Бечеј кући?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим да јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу бити сигуран, ја мислим да јесмо.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли по повратку кући или, је ли остајете у комуникацији са.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро ајде да видимо да ли сте били у контакту са командантом или било ким из јединице када сте се вратили а пре другог одласка?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Било је само речено да ће се јавити кад се буде опет ишло, и онда ја мислим да је преко полиције неко јавио да се иде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се иде?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми ми смо сада управо чули сведока како, који је рекао да је у Подујеву било говора о томе чак да је и командант говорио да се више неће ићи на Косово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је човек отишао кући и чекао да га позову.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу се сви демобилисали?
НАТАША КАНДИЋ: Је ли још у Пролом Бањи било говора о томе па да нам?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Е то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Када ви чујете нешто конкретније о томе шта се догодило тада 28. марта у Подујеву?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор већ сам га питала неколико пута, па сам му сада ја читала колико дете, односно колико дете најмање има година.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: То нисам ни чуо да је било тако дете или шта ја знам, било неких цивила наводно е то било, али нико није ништа причао о томе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Није се причало, а сада, ни ко је пуцао, зашто је пуцао ни било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте ви упознати да је било неко суђење тим поводом?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Некоме да је било суђење.
НАТАША КАНДИЋ: Да.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У вези чега?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог догађаја, осим овог сада.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да, било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били сведок?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Овоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цвјетан Саши, јесте били сведок?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тамо чули ко је настрадао?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Чуо сам али ово сад први пут чујем да је било тако деце. Тамо сам и чуо највише о томе сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Немате. Изволите.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац окр.Миодрага Шолаје) Да нам кажете у тој вашој групи воду како ви кажете, да ил је било других људи осим из Бечеја и околине и значи из Новог Сада, Врбаса, Шида?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Било је људи од свукуда, било је.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Колико је укупно било људи? Јесу била, да поставим питање, јесу била два одељења по десет људи?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Тако некако око 9-10 људи отприлике.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Чекајте у одељењу или у воду?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Одељењу, око 20, 18-20 тако нешто.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ово ме још интересује, тад кад су вам рекли да се сместите, кућа у коју сте ушли је ли можете да се сетите каква је била? Је ли била намештена или је била, је ли било намештаја у кућу?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Није било ја мислим, није било намештаја ни столица ја мислим да није било, било је можда покиданих онако, полупаних столица и шта ја знам стакла онако од прозора разбијена, а понутра тако што је било стакла да се не исече то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа само судија околност суочења између мог брањеника и овде сведока, да ли је значи да се изјасни мој брањеник да ли је ово тај Жућа који је био командир вода.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неког ко се, је ли било неког ко се зове Жућа или ко има надимак Жућа или Жути? Опт. Шолаја не добацујте. Је ли било још неког ко је имао исти надимак Жућа или су само вас звали Жућа?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Постоји могућност да је неко био, али кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли био још неко?

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Плави, Плави, јесу звали неког Плави? А Жути?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Постоји могућност, не могу сад, не би да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Изволите.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео би да питам сведока да ли је он сигуран да је сведок П-1 био код њега у воду, да ли је сто посто сигуран?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, рекао човек да, како да га питамо још три пута док не каже нисам.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Не. Уреду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор, рекао је да је био код њега.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли зна тачно о којој се особи ради?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор Ђукићу. Дат му је идентитет.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Добро. Да ли је сведок П-1 био и на првом терену код вас у воду, како сте рекли да је био на другом, па вас питам да ли је био и на првом код вас у воду или у одељењу?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање може да буде да ли је био на првом терену и ако је био да ли зна где је био у ком одељењу, а не да ли је био код њега у воду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да га пита да ли је био код њега у воду сведок П-1, тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ово је питање да ли је био на првом терену обзиром да је био и на другом терену, то је било питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите такође можемо, је ли вам био П-1 у воду?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: П-1 је ли био код вас у воду? Онај што сте читали његово име.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Код мене лично није био, мислим да је код овога Симе био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У воду или оделењу?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У оделењу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сима води оделење?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био код Симе и на првом и на другом или на ком?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу то сад да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите Ђукићу наставите.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па следи мислим друго питање, ако је био код Симе у оделењу, а господин Вукшић Зоран је био командир тога вода.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи да је он први претпостављени и Сими и П-1 сведоку, па да ли је господин Вукшић задужио са пушком сведока П-1?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моментат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на ком терену Ђукићу.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: На првом, на првом терену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не прича човек о првом, него прича о другом терену.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени сад није јасно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вам није јасно.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам разумео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком терену је био П-1.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е то, то ми није јасно.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: На друго, кад се ишло, то терен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми то зовемо други терен.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, а на првом кад сте ишли у Подујево?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не могу се сетити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети. Добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако може сведок само још да објасни мало више околности свога рањавања на другоме терену, то је везано за.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Даље.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али госпођо председавајућа то је везано за изјаву П-1.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је везано за.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Покушај убиства и ту има ствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И изјаву сведока, покушај убиства, добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако може сведок.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али смо одбили, ако тражите да веће одлучи о томе, то ћемо у паузи да донесемо одлуку.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја би вас замолио да одлучите, јер то је врло битно мотиви ти, то све, ви мени увек то одбијате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не знам стварно шта да га питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми бесомучно проверавамо кредибилитет сведока П-1 и сад смо већ дотерали до тога да сва питања по мојој оцени су сувишна. Али ако ви тражите и инсистирате, одлучиће веће. Хвала вам ово је евидентирано питање, одлучићемо у паузи кад одлучимо о тужиочевом питању.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па немам онда шта друго да га питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо да одлучимо, веће.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер ја сам оптужен да сам покушао и убиство ту од стране сведока П-1 на њега, само да човек може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сматрате да је сведок П-1 покушао да убије овде овога сведока.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, него контра, госпођо председавајућа, да сам ја наредио убиство, па имате у транскрипту П-1 шта је рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како није рекао кад је пуцано у њега и он је скочио и метак је погодио, мислим добро ајде нећу ништа да причам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите који део транксрипта да предочимо да бисмо нашли у паузи.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знам сад напамет, сведок П-1 наводи у својој изјави, сам моменат рањавања господина Вукшића Зорана, да је Симо како он наводи специјалац, извадио пиштољ, уперио у сведока П-1 по мом наређењу да сам му чак рекао да остави пушку да иду по неку храну, то исто нема везе са здравим мозгом уопште и да је видевши сведок П-1 да Симо репетира пиштољ и шта ради, уперује у сведока П-1 да убије сведока П-1.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што смо читали мало пре, да скратите.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није то, нисте прочитали госпођо, то нисам ја чуо и да је сведок П-1 да би избегао метак који је њему намењен и тај метак да је погодио господина Вукшића Зорана, значи само о томе да каже, а ви ми то ускраћујете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа уреду, ја се захваљујем, немам ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли остали оптужени имају питања? Шта кажете тужиоче за суочење које је предложио бранилац?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се СУОЧЕЊЕ између сведока Вукшић Зорана и опт.Шолаја Миодрага, па оптужени и сведок окренути лицем у лице један ка другоме исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му је ли то ваш командир, оптужени?
ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Па не могу тачно да кажем, ја сам човека видио онда мислим да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ.МИОДРАГ ШОЛАЈА: Да није то лице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово био ваш курир?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка њему.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка њему.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја мислим да није, не могу се сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Па сведок и оптужени исказују како је то евидентирано. Суочење довршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени вратите се на место. Да ли ви журите, да ли имате неки аутобус можда сада.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па ја би само хтео видети за те трошкове да ли могу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, трошкове ћете добити, него питам за време када вам полази аутобус, мораћу да вас замолим да обзиром да одлучујемо о овим питањима да сачекате.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: У пола 3 ми се аутобус.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда ћете сачекати. Досудићемо вам трошкове, ући ћете после паузе да вам то досудимо обзиром да ћемо одлучити о овим питањима.

За овим суд у 11,57 одређује паузу ради одмора до 12,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока Вукшића. Вукшић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави у 12,40 након паузе ради одмора.

<u>Сведок ВУКШИЋ ЗОРАН</u>

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо одбили питања која су поставили тужилац и окривљени.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ питања која су поставили заменик тужиоца за ратне злочине и окр.Ђукић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате још нешто да додате?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још има нешто да пита овога сведока?
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија имам ја. Ја се извињавам што то нисам искористио кад сам постављао питања, али пошто је ту сведок само ако може да нам каже по именима и презименима и надимцима, да ли зна ко су били људи који су били у његовом одељењу или воду?

BP30434

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не би могао, ево кажем за овог што сам и сад чуо, Симо што се звао, сад по именима не би могао.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А да ли би онда само могли да вам покажемо оне слике из списа предмета са сликама значи припадника Шкорпиона који је могао да препозна по сликама значи колико има?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Па да идентификујемо људе који су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Ђукић.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ако могу да другачије да поставим то питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно питање које смо вам одбили, да он појасни околности свога рањавања на другом терену да ви поставите друкчије.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не то, не мора то. Да ли сам ја вас непосредно пред ваше рањавање, значи тада и са вама Симу послао да ви убијете сведока П-1 и при том вашем покушају да ви убијете сведока П-1 тај метак који је намењен њему погађа вас, ето само да ми то о томе одговорите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на ово питање. Даље.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, да ли сте ви приметили на том другом терену за време док сте били тамо, да сам ја на било који начин гледао да наудим сведоку П-1, чак да сам покушао и да га убијем значи пошто је он био ваш војник и да ли вам се икада пожалио на тако нешто сведок П-1?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам се жалио сведок П-1?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли се сећате да се јединица нашла на том другом терену нашла у минском пољу и да је слат сведок П-1 кроз то минско поље?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Да ли се сећате са тог другог терена да је била нека, неки сукоб између припадника УЧК и САЈ-а и да је САЈ при том имао жртава и рањених и да смо ми одбили да им притекнемо у помоћ, да се тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор. То нас уопште сада, нас интересује овај први терен Подујево.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, ништа, немам онда шта да питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим вас док је овде да искористимо, опт.Ђукићу само да вас погледа сведок извините. Погледајте опт.Ђукића, кад сте ишли на те састанке са командантом, кад причате ви и командири и остали, да ли је опт.Ђукић изгледао овако или другачије?

Хвала вам оптужени, можете да се вратите на место.

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Онда је био пуно дебљи онако и јачи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је имао 160-170 килогарама, могуће?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Јесте, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што се тиче његовог овако изгледа, његове фризире, ја ли имао овакву фризуру или дужу или краћу косу, браду, бркове?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па можда мало да је имао, али не верујем да је имао бркове. А можда је имао, не могу да се сетим, косу ја мислим да је имао мало краћу, мало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Краћу?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на другом терену?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па исто тако краћу ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браду и бркове?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Слабо смо се ми оно виђали. На кратко, нисмо били заједно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то по чему га разликујете од других, шта је то, брада, бркови, коса или његова?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Дебљина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебљина, добро. Имате још нешто да кажете?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам. Кажите ми трошкове тражите за долазак данас је ли тако?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је колико? 2.000,00?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте рекли да сте платили такси?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Нисам му све платио, нисам имао новаца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте дошли?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Па довезао ме ту и на сату је откуцало 1.720,00 динара, па реко ја толико немам и не могу толико да платим, ту ме довезао до раскршћа, реко ја толико не могу да платим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Каже колико још имаш евра, реко немам ни евре, одакле ми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико тражите?
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Ја сам њему само дао 1.200,00 динара, нисам имао, он је узео тамо и бацио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи за долазак од Бечеја до Београда.

СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Са аутобусне станице ме је ту довезао само ту до.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да унесемо ово.

Као и на име такси превоза од аутобуске станице до зграде суда и натраг па му суд досуђује 3.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000,00 и 1.200,00 колико сте платили такси и 300,00 рачунам да ћете моћи да платите кад се враћате одавде.
СВЕДОК ЗОРАН ВУКШИЋ: Нисам, ја сам рекао ајде са мном овде нека узму податке овде у полицији, да узму моје податке ја немам реко пара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад смо вам досудили, биће вам исплаћено сада овде на терет буџетских средстава суда. Можете да идете. Можете да идете слободни сте. Довиђења.

Позовите сведока молим вас Брајић Драгана уколико је скицу завршио да донесе.

<u>Сведок БРАЈИЋ ДРАГАН</u>

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у међувремену сачинили скицу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам скицу овде да ставимо на документ камеру.

Па се за овим скица коју је сачинио сведок показује преко документ камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћете да пређете овде да нам покажете и касније ћете морати на скици да нам упишете оно што нам будет показивали. Да ли може режија да укључи документ камеру? Покажите нам шта је на скици.

Добро и где сте изашли? Није се чуло ништа. Ајдете молим вас поново.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ово је та кућа где смо ми били стационирани, на ћошку самом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кућа у којој сте ви били означићемо је словом А, на пример.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Овде је био улаз.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упишите слово А, па онда улаз упишите слово Б, и онда аутобуси су тамо Ц, и даље нам опишите још где вам је тераса, то означите.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ово је тереса. Да означим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ово овде је та ограда дрвена што сам вам објашњавао, значи од те прве куће до прва та кућа, и онда иду куће је ли даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су изнета тела?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Е сад ја нисам сигуран, да ли су се пуцњи догодили овде или овде, ту негде је нека кућа да, чак можда и у овој првој, али ја мислим да није у првој, да је у другој или трећој, нисам сигуран. Не могу сад тачно да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Једна од ове три куће ту се догодило.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да, ту је негде значи. А овде ово што сам вам објашњавао, то није било ништа, то је та пољана која, овде су тек шта ја

знам можда ове зграде, то је реко сам једно километар, километар и по. Значи ја кад сам ишао по Дабића, нисам ишао овуда па поново овамо на овај улаз где сам пречицом значи да ли сам у ову или ову кућу ја и Буша значи и вамо одавде сам ја викао, значи Дабића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тела кад се ту пролазили да зовете Дабића?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не. Кад сам се враћао онда сам видео да износе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете морати исто да нам означите и оставите. И ово овде неки аутомобил је ли тако?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Е то је тај аутомобил где је био, где је Дабић са она два Београђанина покушавао да упали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми где је пролази из којег су износили те цивиле?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Е сад ја не, значи кад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај где сте ви ушли или неки други?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Е не, нисам, ми кад смо тражили Дабића, нисмо у ту кућу већ поред, ова или ова, сад не знам, не могу да сад кажем тачно да ли је ова кућа, ова или чак можда и ова, јер то је мени изгледало јако близу не знам одавде значи износили су са ове стране улице, на пример ајде рецимо да је ова кућа. Значи одавде су износили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И означите нам правац из кога сте дошли аутобусима.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Одавде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сада још сматрате да нешто треба да се покаже на овој скици? Чланови већа, тужилац?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај «мерцедес» то је претпостављам овај аутомобил нацртан који је изнад слова А.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли има излаз из тог дворишта на ову улицу према аутобусима?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Овде нема, само овде. Само овде.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је ту испред тог аутомобила према улици?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па то је нека као капија шта ја знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако је капија.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Бедем велики онако исто као од цигле значи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли може да се прође ту?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не може висок је.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете капија?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па не, нисам се добро значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зид, бедем шта?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Зид од цигала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете онда исто да означите аутомобил тај «мерцедес», зид и написаћете нам легенду А, Б и то шта је Ц.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зар није било ближе да уђете у ову кућу која је иза зида, не иза зида него иза те дрвене ограде која кажете, можете и ту дрвену ограду.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не зато што смо ми били распоређени овде у ову кућу, тако су нам рекли да уђемо у ову кућу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не. Кад сте ишли да зовете вашег друга који није био на постројавању, па зар није било једноставније да уђете ту у двориште?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па јесмо овде нека кућа, кроз двориште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам то био најближи улаз.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: То значи да не идем вамо скроз па значи зато сам ја, зато смо ми и ишли кроз то друго двориште.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не то али ово изнад, иза где вам је, ево уцртајте и обележите где је та дрвена ограда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упишите слово неко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ф.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има ту капија то вас пита тужилац?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иза тога, изнад Ф, у том дворишту је ли има ту капија којом се може изаћи или ући?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, не сећам се.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете можда су и одатле износили тела.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не означено је где су изношена.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он каже мисли, није он то сигуран, можда из тог дворишта, а можда из дворишта изнад.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Нисам сигуран да, не могу да, нисам сигуран. Али ту су значи од ове три, четри куће, ту, не могу да се .
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте ако су те куће уз улицу, онда не улази се у све те куће из неке друге улице, него се улази из те.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па наравно, па зашто онда ту нисте ушли у најближе двориште.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ту јесмо ушли.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви сте отишли скроз тамо на пољану кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је примедба тужиоца да нисте ушли кроз најближу капију.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако тужиоче?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где су била кола хитне помоћи ако су оведе били аутобуси?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Значи ако је ово кућа рецимо, нисам сигуран сад која је, ево ја сам овде нека је та кућа, значи ту су одмах поред куће, поред куће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи између аутобуса и улаза?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ту да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Су била кола хитне помоћи?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да. Значи одмах до улаза.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте са које стране улице постројени па гледате то?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ми смо овде.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи са исте стране.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Ту крај аутобуса, да. Било је и вамо, било је људи свуда.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Пуномоћник? Нема. Браниоци? Окривљени? Добро.

За овим се сведок упућује да пре напуштања суда означи у легенди скице све ово о чему је говорио.

Можете да се вратите на место за сведоке. Кажите?
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ови београђани јесу ли и они били у «Шкорпионима» или неки полицајци САЈ-а.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Који београђани? А не, не, мислите код кола са Дабићем, не, они нису били из наше, нису били у «Шкорпионима».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се молим вас на место за сведоке, пре него што будете напустили зграду суда уписаћете све ово о чему сте нам сада причали да би нам та скица била јасна. Кажите, изволите.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Пре доласка овде сад, на ово сведочење да ли си имао неких претњи да не смеш нешто да кажеш?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Нико ти значи ништа није претио, нико ништа?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, не.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли си чуо некад неку причу у Шиду да је неко дао Горану Стопарићу паре да оптужи пет, шест људи из јединице, да ли си чуо некад?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Јесам.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Јеси. А да ли си чуо ко му је дао паре?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па ја сам чуо да је добио од госпође Кандић.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ништа више, хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. да?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи питање је било да ли је чуо да је Стопарић добио новац од некога да оптужи пет, шест припадника јединице?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било?

СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па можда то је пре једно, шта ја знам, после, кад је он отишао за.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било, ајде, пре суђења Цвјетан Саши или после суђења?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не, значи кад је, у то време кад је Стопарић отишао за Холандију онда сам чуо ту причу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте причу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, тако.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И чули сте за пет, шест припадника или сте чули само за новац?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Чуо сам и за новац и да је оптужио, да, пет, шест припадника, сад, четири, пет људи.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, чекајте, али две су ствари, значи питање је било да ли сте чули да је добио новац да оптужи пет, шест припадника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, он каже чуо само за новац и за пет, шест. Одбија се, тужиоче он каже чуо сам да је добио новац и за пет, шест припадника.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није јасно?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже овако, чуо сам да је добио новац и чуо сам да је оптужио пет, шест припадника. А ја га питам, да ли је чуо да је тај новац био намењен томе да он оптужи, Стопарић оптужи пет, шест припадника?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да, тако сам чуо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сте чули?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, који су ти припадници за које сте ви чули?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули који су то припадници које треба да оптуже?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па претежно ови сви који су у поступку, шта ја знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претежно који?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Па Рођа, значи, за Гуљу, за Брку, за, чуо сам, значи четири, пет људи значи, помињала се та имена Брка, Рођа, помињао се значи Гуља, помињао се овај Пера Пикасо, сад ја не знам како се он презива.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пера Пикасо?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Пера Петрашевић, тако је, то је било, то сам чуо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се помињао Цвјетан Саша?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не знам, нисам сигуран. Знам за ове зато што су ми комшије неки. Такву сам причу чуо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Колики су ваши трошкови. Изволите?
НАТАША КАНДИЋ: Ево ја имам једно питање. Да ли је вама можда неко платио да оптужите Гуљу?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. да ли имате трошкове за данашњи долазак, колико вам кошта карта, како сте дошли?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Аутобусом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је то, 1.500,00 динара.
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Тако отприлике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде до суда?
СВЕДОК ДРАГАН БРАЈИЋ: Такси је 700 динара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи на име доласка од Шида до Београда и натраг 1.500,00 динара, и на име такси превоза до зграде суда, па му суд досуђује 2.500,00 динара.

Добићете овде новац. Сада можете да идете, пре него што пођете упишите нам на скицу ово што смо.

Позовите сада молим вас сведока Цекић Небојшу.

Констатује се да је у наставку суђења уместо браниоца Мирослава Перковића, у судници бранилац адвокат Гостовић Илија, за оптуженог Медић Драгана, а по заменичком пуномоћју.

Јел заменичко пуномоћје или заједничко. Заменичко.

СВЕДОК ЦЕКИЋ НЕБОЈША

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цекић Небојша?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Добар дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо прво ваше податке, име вашег оца?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Цекић Драги.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место вашег рођења?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: 21.11.1962., у Нишу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше пребивалиште где је, адреса и место?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Улица Орашачка 5а, Ниш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше занимање?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Радник.

BP30434

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су оптужени Ђукић Жељко, Медић Драган, Бојевић Драган и Шолаја Миодраг, да ли их познајете, да ли сте са њима можда у завади, у сродству претпостављам да нисте?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Нисам, познајем само Медића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Медића?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Од оптужених познаје само Медић Драгана.

Није у сродству, није у завади. Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву исказује:

Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.
Да ли сте ово разумели?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред вама је текст заклетве, која се полаже пре сведочења, па вас молим да прочитате то наглас.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорио само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим вас везано за догађај у Подујево 28.марта '99.године, да ли се сећате нечега и да ли сте тада били у Подујеву?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Јесам, био сам тог дана у Подујеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било још неког из Ниша у јединици «Шкорпиони»?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само ви?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Био сам само ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте дошли у јединицу «Шкорпиони», кад сте се прикључили?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па ја сам дошо дан пре Подујева, дошо сам негде поподне око четири сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У овој бањи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролом бањи?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Пролом бањи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам то први пут или сте били и раније?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У тој јединици сам први пут.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило онда?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: И ту сам дошо, дошо сам тог дана ту, ујутру смо рано отишли у Подујево, тамо у Подујево се нисмо задржали ја мислим да није било више од два сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неког команданта или командира?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Имао сам команданта Боцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командира?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: А пошто сам касно дошао у јединицу нико ме није ни распоредио, нису ми дали командира.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли морали можда да се бријете, шишате?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто посебно спремате?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У ствари ми смо се сви, ја сам бар дошо обријан и ошишан у јединицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте практично колико били у Пролом бањи пре поласка?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ја сам у четири поподне дошао у Пролом бању, и био сам сутра кад смо се вратили, до неких пола два, и вратио сам се за Ниш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Нисам био нигде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустили сте?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Вратио сам се за Ниш око два.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Одмах, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте дошли из Подујева?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте задужили и раздужили пушку и униформу?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па пушку сам задужио увече, мислим нисмо ни задужили, ја мислим, колико се сећам донели су нам сандуке са пушкама, сви смо узели по једну пушку, очистили и то је било то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није уписао број пушке, ваше податке?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте раздужили пушку?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ја сам пушку пре него што сам кренуо за Ниш, пушку сам оставио Стопарић Горану и Томић Миловану и они су је вратили, ја сам отишао негде око, између један и два, назад, пошто је дошао брат да ме покупи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у истој соби са Стопарићем и Томићем, или где сте их нашли?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Они су већ били тамо у јединици када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они имали неке посебне функције тамо?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они имали нешто, да су они били неки командири или сте им онако из пријатељских разлога?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па ја сам једино њих познавао у јединици, једино њих сам познавао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте упознали Медић Драгана?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Медић Драгана сам упознао '91.годие у Винковачким Бановцима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким војним активностима или овако приватно?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да, у, то је било '91., кад смо били смо, чували смо њихово село у Винковачким Бановцима '91.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оквиру које јединице сте чували села?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: То је било преко ТО Вуковара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се прикључили ТО Вуковару из Ниша?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога нисте били са јединицом или, у неким другим активностима са јединицом «Шкорпиони»?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, нисам, после тога сам се вратио за Ниш и био сам, Стопарића и Томића познајем јер сам био са њима у Брчко '92.године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било '92.године у Брчком?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Исто смо били у регуларну војску Републике Српске.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су били у?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Исто са мном су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У регуларној војсци Републике Српске?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Тад смо били у регуларној војсци, да, у Републици Српској.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли били можда на другом терену на Косову?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, био сам само тамо и био сам тад у Пролом бањи у Подујеву и вратио сам се назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после до краја бомбардовања јесте ли се прикључивали борбама?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: До краја бомбардовања сам био у регуларној војсци у Војној болници у Нишу сам возио аутобус са 15 носила, возио сам рањене из Призрена и Ђаковице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али нисте ишли на Косово више?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да, из Призрена и Ђаковице сам возио рањене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми које су ваше активности биле у Подујеву?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Нисам имао никакве активности у Подујево, чак ми нису ни командира одредили, пошто сам касно дошао у јединицу, ујутру кад смо отишли тамо ја сам малтене све време провео у аутобус, јер кад

смо, командир кад је изашао из аутобуса рекао је да се не удаљавамо нигде док он не заврши неке разговоре са јединицом неком која је била пре нас тамо, ја сам углавном се вртео ту око аутобуса, нисам ни ишо даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се удаљавали, ишли у неке куће да се смештате?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, ја нисам се смештао нигде, био сам ту око аутобуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали можда са возачем аутобуса?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па један аутобус је био Ниш експрес лично сам с њим разговарао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су биле неке активности ту поред аутобуса?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Никакве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко доносио неке кутије у аутобусе?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У овом аутобусу нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако веће, и смештао у пртљажник?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ништа, никакве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте се вратили одмах, јесте ли чули због чега се враћате?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, вратио сам се из разлога што командир нам је реко, командант нам је реко да треба да чекамо следећи терен пет дана, а ја пошто сам био из Ниша нисам имао потребе да седим у Пролом бањи, вратио сам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после зашто нисте ишли на тај други терен после пет дана?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Зато што ме нико није позвао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули шта се десило у Подујеву, питам зашто сте се вратили из Подујева у Пролом бању?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ништа нисам знао док нисам био сведок Саши Цвјетану на првом овом, у Првом општинском суду кад сам дошо, па не знам које, мислим да је било пре четири године, тек онда сам чуо о чему се ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек онда сте чули шта се десило у Подујеву?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тад у аутобусу јесте ли чули нешто?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неке гужве поред аутобуса, неко постројавање, викање да је долазио САЈ, свађе неке?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Поред аутобуса није било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у аутобусу, јел неко викао нешто?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У аутобусу, у мом аутобусу где сам ја био није било никакве гужве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били можда ови оптужени с вама у аутобусу, или Медић Драган ког познајете?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвјетана кад сте упознали?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Цвјетана сам малтене први пут видео на суђењу, и њега не познајем. А у аутобусу су са мном били Стопарић и Томић, ја сам седео с њима ту негде пред крај аутобуса и с њима сам разговарао, тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам Томић рекао нешто шта се догодило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам причао да је било неко пуцање после кога је он залегао?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У аутобусу нико ништа није причао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то причао? Стопарић Горан јел вам испричао шта се десило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Јел је пуцало на све стране и ту док смо били поред аутобуса, ми смо у суштини поред аутобуса смо се склањали са стране, поред куће, пуцало је на све стране, нико ми ништа није рекао специјално да се нешто пуцало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто вас враћају из Подујева у Пролом бању после само пар сати?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Е то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Никог нисам питао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Нисам питао јер ја сам се задржао тамо можда још сат времена док сам седео са Стопарићем и са Томићем, седели смо у кафани попили смо пар пића и ја сам отишо назад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли сте ту у Подујеву или на путу до Подујева видели неке цивиле или неку другу униформисану војску осим ваше јединице?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Била је друга војска, било је, видео сам и пар цивила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Која војска је још била осим ваше јединице?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Нисам причао са њима, не знам који су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па по униформама?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: По униформама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се разликовало нешто или не?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Имали су сличне униформе као и ми што смо имали, мислим да су били из САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли се цивили кретали онако као да је неки обичан дан или су били са неким стварима, напуштали град или, да ли их је неко водио, спроводио или су сами ишли?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, нико, нико. Нису спровођени уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте их видели?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па ја сам реко и прошли пут кад сам био на, ја сам само ту на углу стајао где је први мој аутобус стајао, ту је био угао, десно,

улица је била десно тамо и ту у првом дворишту сам видео једног старца на капији и то је то. Нисам, а имали су, пролазили су и неки други људи, рецимо са оним старим униформама, није то униформа, како да кажем, Титова јакна она.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти као цивили или као војска?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па црне панталоне, горе ово, нисам могао да установим да ли су цивили или војска.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, јесте ли добили неки задатак ту у Подујево, неки борбени?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, једини задатак је био да чекамо док нас сместе негде у Подујево. Да седимо поред аутобуса и да чекамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте ви били ту, по вашој процени?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: По мојој процени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру кад сте кренули и кад сте се вратили?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ујутру смо много рано кренули, не знам колико је сати било, а по мојој процени тамо нисмо били више од два сата, и колико нам је требало да дођемо из бање и назад. Јер ја сам већ око пола два, два кренуо за Ниш сутрадан. Значи били смо ујутру, не сећам се времена у колико смо пошли, значи стигли смо, тамо нисмо били више од два сата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел вас водила полиција, спроводила, пратила, или сте сами стигли до Подујева?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел се сећате Медић Драгана у одласку или у повратку из аутобуса?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Чак у Подујеву видео сам га кад су излазили из аутобуса, и после се не сећам, али нисам сигуран да је био у мом аутобусу, али се, нисам чак ни причао с њим после тога, мислим нисмо седели да разговарамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате још нечег што би требало да нам кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли чланови већа имају питања? Не. Заменик тужиоца.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте се ви нашли у «Шкорпионима»?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ево ја сам Медић Слободана сам знао од '91.године, како сам реко, а са Томићем и са овим сам био заједно у Брчко и онда кад се то све десило позвали су ме и ја сам отишо с њима.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај је ко, Стопарић или ко, ко је овај?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Стопарић и Томић.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како вас зову, кад су вас позвали?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Позвали су ме.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко вас је позвао од њих тројице?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Позвао ме је Медић.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Слободан?

СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Слободан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Само ме је позвао на телефон и рекао је Бели зборно место Пролом бања сутра, ја сам га питао јел ту Томић, јесте, кажем долазим, и дошо сам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред полазак у Подујево да ли је у Пролом бањи било неко постројавање на коме вам се обратио Медић Слободан?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не могу да се сетим како је било пре поласка, не могу да се сетим да ли смо се постројавали кад смо се вратили постројавали, онда је било постројавање. И само је реко остаћемо овде још неки дан да идемо на неки други терен а кад смо полазили не могу да се сетим. Знам само да је било у цик зоре, рано ујутру.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има овде сведока који тврде да је он још нешто рекао тад кад сте се вратили из Пролом бање а везано да ли то сме некоме да се прича или не сме да се прича?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ја све што сам чуо хоћу да кажем, ја сам чуо само да је реко и бар што се мене тиче ја сам питао да ли могу да идем из јединице, и ако иду на следећи терен да ме позову, ништа друго нисам чуо да је реко.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кога сте то питали?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Медића. Пре него што сам отишо у кафани са Стопарићем и овим.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел то значи да је и Медић био у кафани?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја колико сам вас разумео ви сте из кафане отишли?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да, али кад су нас постројили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је са Стопарићем и Томићем.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Поред аутобуса кад су нас постројили, кад је он рекао да чекамо следећи терен, ја сам питао могу ли ја да идем кући, па кад ме позовете да дођем, рекао је може, онда сам отишо са њима двојицом у кафани, не само ми, било је доста људи, само ја их не познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекаћете сада да видимо, ја ћу вам рећи, да не понављамо једно исто сто пута. Изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам очигледно неки проблем судија, мало пре кад је био онај претходни сведок, једини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас тужиоче да завршимо са овим сведоком.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, то је примедба моја. Једини чија сте ви питања понављали, преводили са српског на српски сам био ја, и сад ја имам проблем да наставим са испитивањем јер не знам шта је иза тога, да ли има, да ли се мени нешто чини да имам посебан третман овде или моје понашање не одговара правилима у овом суду. Ја разумем ако правила важе за све онда важе за све, али не разумем да важе само за неке. Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите, пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Горан Стопарић је на претходном суђењу рекао да сте ви кад сте се вратили у Подујево били врло љути, и да сте истраживали и покушали да утврдите шта се то догодило. Да ли је то тачно?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, не бих седео са њим у кафани да сам био љут.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па не бих седео са њим у кафани да сам био љут.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не на њега, него да сте испитивали шта се то догодило у Подујеву, да сте били јако љути због тог догађаја у Подујеву и да сте онда са Томић Милованом да сте?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Ако сам седео са њима значи нисам мого да испитујем никога, седео сам с њим и са Томићем и касније сам отишо, значи нисам мого да будем љут на њих.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не кажем ја да је он реко да сте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже пуномоћник да ли сте били љути овако због догађаја, због тога што сте враћени?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте питали шта је било, шта се десило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Баш напротив нисмо ништа, ни о чему причали, више смо причали о приватним проблемима, јер смо сели да пијемо, више нисмо могли да причамо о ничему.
НАТАША КАНДИЋ: Исто тако Стопарић Горан каже да сте ви отишли управо из Подујева због тога што нисте хтели да будете ту у тој јединици која је починила тај злочин у Подујеву?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: То није истина, није истина јер уопште с њим о томе нисам причао.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви видели Стопарића током оног претходног суђења?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Јесам.
НАТАША КАНДИЋ: Па јесте ли разговарали о Подујеву, шта се тамо догодило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Углавном не. Видео сам га али нисмо причали о томе.
НАТАША КАНДИЋ: А јел се ви некога плашите?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: А јел вам неко прети због нечега?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: Јел вам раније претио?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Никада.
НАТАША КАНДИЋ: А кад сте ви нешто, јесте ли ви касније онда са Стопарићем или Томићем, јесте ли разговарали о томе шта је било у Подујеву?

СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па ја се углавном чујем, после онога у Београду кад сам био сведок Саши Цвјетану, онда сам ја причао можда са кумом хиљаду пута, јер мени је Томић кум, алли верујте ми да ја никад нисам причао с њим шта се десило, како се десило, само сам га питао због чега смо враћени и то је то, ништа друго, касније сам на овим даљим суђењима чуо малтене цео догађај.
НАТАША КАНДИЋ: На том истом суђењу које сам поменула Горан Стопарић је говорио о томе како је и Томић Милован био јако љут, да је и он исто тако истраживао шта се догодило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, у Пролом бањи не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте питање да чујете.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У Пролом бањи не.
НАТАША КАНДИЋ: Па бих само још једном сведока да питамо, да ли се он некога плаши да каже истину?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га то.
НАТАША КАНДИЋ: Зашто га, јесте ли забринути због нечега, јел вам нешто?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не, ни због чега.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га то, он се не плаши. Ваш кум Томић је овде напротив за разлику од вас тражио да суд интервениште обзиром да се он плаши, да има неке претње телефоном и тако даље?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Немам таквих проблема, бар за сад.
НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли разговарали са Томићем након његовог сведочења или пре тога, али у ово неко последње време, у време суђења?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Па реко сам већ да ми је кум и да се чујемо често, а уопште не причамо о суђењу, а чујемо се често.
НАТАША КАНДИЋ: А јел знате да му неко прети?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: То питајте њега.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако да се упуштате у разговор.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Добро, извињавам се. Ја нисам упознат да њему неко прети, бар ми се није то жалио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сачекајте да чујемо питање, не можете тако да разговарате са пуномоћником.
НАТАША КАНДИЋ: Па добро после свега, свих ових година, јел можете да нам кажете шта сте ви чули, шта сте сазнали о томе да се догодило?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да су побијени цивили у Подујеву.
НАТАША КАНДИЋ: Ко их је побио?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не знам.
АДВ.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Председнице већа ја се извињавам ово нису његова непосредна сазнања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то нису непосредна сазнања, већ шта је чуо.
НАТАША КАНДИЋ: Па да, ја кажем шта је чуо, управо то, питам за сазнања из друге руке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је да су убијени цивили.
НАТАША КАНДИЋ: Па кажите нам, нека нам објасни шта зна човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево кажите, одговорио је.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је упознат да постоје сазнања из друге руке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, немојте да полемишете, немојте да полемишете са браниоцем, питајте даље сведока.
НАТАША КАНДИЋ: Па нисам чула да је одговорио шта је чуо, ко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да није чуо, одговорио је «нисам чуо».
НАТАША КАНДИЋ: До данас, јел знате коме се суди?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитали смо на почетку, то је сувишно питање, прочитали смо, ја сам вам прочитала коме судимо, на почетку.
НАТАША КАНДИЋ: Па да, али изгледа да није чуо, да не зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одбијам одговор, прочитала сам сведоку на почетку коме се суди.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања?
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија с обзиром на исказ сведока П1, ја бих молио да се дошавшем сведоку предочи део транскрипта сведока П1, то је од 11.12.прошле године, сад ћу да вам кажем, страна 19, ја мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочите молим вас тако што ћете сведоку да прочитате, означите нам страну.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ако дозвољава суд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Значи транскрипт од 11.децембра прошле године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде једног сведока, нећемо вам рећи за сада његов идентитет, ми га овде зовемо сведок П1, значи његово име се не говори, и ви га за сада не знате, али да чујете шта он каже, уколико будете желели да о тој особи причате, или ако се сетите тако нечег, нећете користити његово име. Изволите.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Значи цитирам део транскрипта, «после ја мислим да је сутрадан навече, сутра навече можда негде у поподневним тако часовима предвече, на спрату том била је једна соба, била је једна одмах до степеница тако један угаони део где смо седели и био је телевизор ту, било је напето, ја сам био јако-вероватно напет, и ту је седио момак који је, ту је седио момак који је убио, који је убио плаву, тај плави момак који је убио жену. И ја хоћу ли нећу, хоћу ли не знам мислим, ја питам њега реко јеси ли ти убио жену, било је ту значи седе, седе доста њих седи, реко јеси ти убио ту жену, јеси ти пуцао у ону жену у дворишту плаву, и ту сад црни из Ниша је значи не знам значи, из Ниша момак каже мени ма шта ти каже пандурчино, шта да нећеш да ухапсиш можда, ја ћу да ти дам каже моју адресу, каже у Нишу, па ти дођи да ме ухапсиш, ја сам каже, као он је сад он ту ништа овај плави није говорио». Ето то је крај цитата, значи да ли .
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо браниоче да ли је било још неког другог из Ниша, сведок је рекао да није.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Управо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затим смо питали до када је он био ту, он каже да је био чим су се вратили из Подујева до два сата, и онда је отишао у Ниш, из тога произилази да он ни једно вече није седео ту, да ни једно вече није седео ту и да он не зна никог другог из Ниша за кога би могли да га питамо.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија, пошто је он био једини из Ниша, значи моје питање да ли док је био у Пролом бањи, колико год да је био, неко пред њим, било ко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам позната оваква ситуација?
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Значи питао било кога да је убио неког?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, није му позната та ситуација.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту се помиње Црни, како вас зову?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Мене зову Бели.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бели.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Баш ми није јасно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда, мислим како можемо да питамо кад се потпуно дијамтрално разликује, видимо и човек како изгледа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Сведок П1 је рекао човек из Ниша му то одговара. Ја се извињавам судија.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али у Нишу има.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Пошто је он био једини и он човек каже, сведок једини из Ниша.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ниша јесте.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Значи ко је тај ко је сведоку рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам, браниоче. Да ли још неко од бранилаца има питања. Да ли оптужени имају питања? Нема нико, да ли ви имате још нешто да кажете?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тражите трошкове претпостављам, за долазак данас?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове тражи на име доласка од Ниша до Београда и натраг.

Колико вам је карта?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Не знам, ја сам дошао својим колима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је гориво?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: 4000, око 5.400,00 динара за гориво.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат. Колико сте рекли?
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: 5400 сам ја платио, сад колико можете да дате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Па му суд досуђује 3.000,00 на име доласка.

3000 динара сам вам досудила, можете да идете.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: У реду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Позовите сведока Манојловић Срђана.
СВЕДОК НЕБОЈША ЦЕКИЋ: Довиђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

<u>СВЕДОК МАНОЈЛОВИЋ СРЂАН</u>

Добар дан. Манојловић Срђан, од оца?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Милан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година и место вашег рођења?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 08.фебруар '54, место Винковци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваше занимање. Нисте рекли место рођења.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Винковци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Винковци. Занимање и пребивалиште?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Тренутно занимање, такси возим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пребивалиште?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пожаревац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Сокобањска 11.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли познајете овде оптужене, да ли сте са њима у сродству, у завади?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Познајем, у сродству ни у завади нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре давања исказа полаже се заклетва, ја вас молим да прочитате текст заклетве.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, реците ми да ли сте били у Подујеву у јединици «Шкорпиони» у марту '99.године и од када сте уопште у тој јединици, шта сте тамо радили и шта се десило у Подујеву.

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Био сам у Подујеву у марту '99.године, пре јединице «Шкорпиони» био сам активно војно лице а '93.године сам прешао у јединицу «Шкорпиони» и од '93., сам у јединици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '93?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, од краја '93., ту почетком '94.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се скупила јединица '99.године?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: '99.године, јединица се скупила углавном на телефонске позиве. Односно то је било одмах други дан бомбардовања, 24. је почело бомбардовање а 25., у шест сати смо кренули за Пролом бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру само јединице онако самостално или као у оквиру СУП-а или како?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не као јединица, кренули смо као резервни састав МУП-а Србије, односно САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то рекао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Рекао ми је командант.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли били одређени оделења и водови?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесу углавном, мислим као у свакој јединици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били командири?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не могу сад да се сетим тачно по имену, али била су оделења и водови, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате шта сте ви радили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па углавном сам био са командантом као отприлике заменик, нешто тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали задужења у погледу поделе наоружања?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, то ми је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ајде нам онда то испричајте како се то све десило.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Е овако, сад ако могу тачно да се сетим, не могу да кажем да нећу погрешити датум, 25., око шест сати смо кренули, између шест и осам сати навече са Макиша према Пролом бањи, тамо смо стигли у раним јутарњим сатима у Пролом бању, тај дан се није ништа дешавало, ја мислим да је сутрадан дошао Тутинац да нам каже да у току ноћи крећемо за Подујево. Пошто сам ја био задужен и за опрему и за наоружање, наоружање нисмо имали, наоружање сам добио значи ноћ пре кретања за Подујево негде око 9 сати навече.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је довезао наоружање у Пролом бању?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Довезла су три полицајца, мислим у полицијским униформама, не знам тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Са камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можда била ситуација у којој је неко од припадника ваше јединице возио камион са наоружањем и са опремом зато што се неко, тај возач који је био задужен уплашио.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам вас разумео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли је неко од припадника ваше јединице возио камион?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са наоружањем?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Где?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте долазили, уплашио се наводно возач.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад смо долазили?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, нисмо ми, са собом нисмо носили наоружање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, где је било наоружање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ми смо дошли без наоружања у Пролом бању а наоружање је стигло у Пролом бању ноћ пре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел возио Ђукић Жељко неки камион?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како сте делили наоружање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Наоружање сам кажем добио у 9 сати навече негде, добио сам 150 пушака, аутоматских М-70 и пошто су пушке биле у дуготрајној конзервацији требале су да се разконзервирају за кратко време, наоружање сам поделио бројчано по оделењима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте дали од командира оделења?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па командирима, сваки командир оделења, за командире оделења, питао сам колико има војника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било оделења?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И толико сам му дао пушака. Па мислим да је било неких, око неких 90 пушака сам поделио чини ми се, значи ако иде по.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било командира?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: По десет људи је у оделење, 10, 12 људи и тако. Била су два вода, два вода су била па.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир вода?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не могу да се сетим поименично сада, знам да је био Грубор чини ми се командир једног вода, оделења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Рајко Олујић командир?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Олујић је био, да у праву сте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био можда Жуђа командир неког вода?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Жуђа је био исто командир једног вода.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био можда Брка командир неког вода?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте био је и Брка командир, дал оделења или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оделења или вода?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Вода мислим да је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Гуља?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Гуља, Гуља је био командир чете код нас у јединици па аутоматски с тим имао је део људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су све били командири вода?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Позвао сам кажем командире оделења и водова, питао сам колико има људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ко су били сад, сад да нам то ако смо се сад присетили, ко је то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па ево присетили, дошао је Олујић за свој део људи колико их је имао, не знам тачно сад напамет колико их је имао, али ако ми је рекао да има десет људи дао сам му десет пушака, један сандук, ако је дошао Брка па ми је рекао да има 12 људи, дао сам му 12 пушака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви то записивали појединачно, оружје по броју, па коме дајете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Само по броју колико сам коме дао, по броју, бројчано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел он био задужен да после евидентира број пушке и податке оног војника коме даје?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па ако је имао времена требао је то да уради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме да да списак?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Вероватно мени, али нисам добио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел то урађено?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то урађено или није?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не није, није по броју пушке задуживан нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није било времена. Јел кажем у 9 сати сам добио наоружање у пет ујутру смо требали да кренемо за Подујево а пушке су биле у дуготрајној конзервацији, ја сам дао предлог да се напуне ове каде са врелом водом да би се расконзервирале. Требало је дуго времена да се расконзервира пушка, да се очисти и није било времена, свако је имао задатак да, јер сви смо били без наоружања, значи свако је имао задатак да своју пушку расконзервира и да се одмори и да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мене интересује више то да ли сте задужили појединачно, а сад то у кади, то ме не интересује.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, да, па ја вам кажем како је било, да. Појединачно није, није задуживан нико са бројем наоружања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте још од активности имали организовано ту у Пролом бањи, да ли сте можда имали организовану неку обуку?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па углавном смо били обучена јединица тако да нисмо имали ни времена за обуку кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали организовано шишање и бријање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, на који начин?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пошто нисмо имали од никога фризера, баш лично ја сам, ту су неке викендице па сам мало прошетао и питао сам да ли неко, нашао сам једну ону ручну машиницу за шишање од једног човека, маказе и чешаљ и донео сам им, не знам неко у јединици је знао да шиша и онда је шишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ошишали и команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Команданта?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ошишали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао он дугу косу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још имао дугу косу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да је Гуља имао дугу косу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко јел имао дужу косу, рецимо до врата?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па могуће да је имао, не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било обавезно шишање и бријање или је то била препорука или је то радио ко је како хтео?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није било обавезно али смо желели да изгледамо уредно, командант је носио уредну косу, имао је дугу косу, није било ништа спорно што има дугу косу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јел имао неко браду?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте, било је људи са брадом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било обавезно да се скине брада?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да се скине брада?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није, није било обавезно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим јесте ли ту доста времена утрошили да идете у те викендице да тражите, зато вас питам?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па нисам много утрошио времена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао браду на пример?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не могу да се сетим стварно ко је имао браду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неко браду од пар дана?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Од пар дана?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па могуће, не знам, стварно не могу да се сетим тога, давно је то било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли има нешто карактеристично за ове овде оптужене, у њиховом изгледу, јел имао Ђукић Жељко браду?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ђукић Жељко, мислим да није имао браду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се он разликовао од других по нечему?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Био је мало пуначак овако, мало више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Бојевић јел имао браду?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим како је изгледао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Бојевић Драгана?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Знам име али не могу да се сетим како изгледа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда било ту у Пролом бањи, који је то већ дан, увече у девет сати ког дана делите оружје?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да је другог дана, односно дан пре него што ћемо кренути за Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Пролом бањи два дана?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Отприлике два дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И ту ноћ кажем у 9 смо добили наоружање, око пет сати ујутру дошао је Тутинац по нас и кренули смо за Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви налазили непрестано уз команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и, како сте ишли у Подујево?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ишли смо аутобусима, са три аутобуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командант?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био у аутобусу до Пролом бање, до Подујева?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, до Подујева, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вас пратила полиција од Београда до Пролом бање и од Пролом бање до Подујева?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да јесте, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте ви дошли до Пролом бање, у аутобусу или са командантом?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: До Пролом бање, са командантом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком возилу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У џипу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција, у полицијском џипу, са полицијом или?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Полиција је била. Не, не, са приватним џипом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да вас не прекидам више, причајте нам шта се дешавало у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У Подујеву. Кад смо стигли у Подујево стигли смо у раним јутарњим сатима, кад смо ушли у место Подујево одмах ту на улазу преко пута оне фабрике десно у улици смо паркирали аутобусе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која фабрика?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Са леве стране била је нека као фабрика, да ли неки маркет, немам појма шта је, кад се уђе у Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика, добро.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И у прву улицу с десне стране смо паркирали аутобусе, и ту је пренесено команданту да дође на састанак у команду у Подујево са, командант мислим да је био Сава, командат САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му пренео?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Курир.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким је отишао командант?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И командант је рекао мени да кажем свима у аутобусу да нико не напушта аутобусе док се не изда наређење а ја и командант смо кренули на састанак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли с њим?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пера Петрашевић и Александар Медић?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да нису ишли они.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што није пошло обезбеђење са њим?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па било је близу ту у једној кући, није било потребе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад смо дошли у ту кућу где је била смештена команда САЈ-а, ја и командант смо ушли унутра, ту је био само возач од Саве чини ми се, команданта, а Тутинац и Сава нису били унутра, и чекали смо њих двојицу за тај састанак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите нам ко је присуствовао састанку?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па састанак није ни одржан, ми смо чекали да одржимо састанак, односно да добијемо задатак, и ја и он смо сели ту и кажем био је возач, он је био рањен, из САЈ-а, који је био у тој кући, и понудили су нас са кафом, пили смо кафу, ја сам седио на једном каучу, командант је седио у некој фотељи и тај возач је седио поред пећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се зове Сава?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Сава су га звали, то је командант САЈ-а, приштинског САЈ-а.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приштинског?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, и ту смо седели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Тутинац где је у то време?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па у то време не знам, њих двојица, чекали смо њих двојицу да добијемо задатак, јел нису били они ту, а ту су требали да буду, односно ту су требали, ту су нас позвали да дођемо. И нас тројица смо седели ту, ја сам пио кафу, тако смо причали, и чула се пуцњава нека, и то баш мало жешћа пуцњава и почели смо да коментаришемо ту пуцњаву нас тројица, пошто сам ја био активно војно лице и врло рано сам отишао у војску и доста се разумем у наоружање, баш командант Боца пита да ли то наши пуцају, онако између себе, реко могуће чула се пуцњава из

аутоматских пушака, пуцао је и ПКТ и пуцао је митраљез «шарац» такозвани. Значи то гарантујем за то и сигуран сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се разликује по звуку јел?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, како да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било прво?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Било је више врста наоружања које је пуцало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У исто време, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки пуцањ да се претходно издвајао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се издвајао неки пуцањ претходно?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И ја сам реко, реко могуће да је неко и од наших, али реко пуца, пуца наоружање које није у нашем саставу, јер ми смо имали само аутоматске пушке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је то које није у вашем саставу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то наоружање није било у вашем саставу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо имали ПКТ и нисмо имали митраљезе, само аутоматске пушке. И у тој нашој дискусији дошао је курир, мислим чак да је био Пера Петрашевић и рекао је команданту да га траже нешто хитно доле, и онда смо нас двојица изашли и отишли смо доле у село. И ту кад смо дошли чули смо да је било пуцњаве и не знам, неко је рекао да је неко од наших људи пуцао и да су рањени неки цивили и у међувремену сам чак и видео да доктор Марковић је износио неке цивиле рањене и онда је Тутинац наредио да се ми вратимо у Пролом бању. И командант је наредио ту да седнемо у аутобусе и вратили смо се за Пролом бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Шта се дешавало у Пролом бањи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на пример шта се дешавало прво у аутобусу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У аутобусу није се дешавало ништа, у аутобус смо сели, сели смо у аутобусе и кренули за Пролом бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јел било неке приче и то, неко нешто викао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негодовао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У мом аутобусу се не сећам да је било негодовање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били ови овде оптужени са вама у аутобусу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја сам био напред, ја и командант смо били код возача, позади не знам ко је седео, мислим да је био Ђукић Жељко са мном у аутобусу, мислим, али не могу да гарантујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел он нешто викао, јел негодовао?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па он је иначе мало гласан човек, овако, и воли да прича.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јел негодовао нешто поводом овог догађаја, да је викао ко је то урадио, тако нешто?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Реко је, пошто смо чули да је било неких рањених цивила, мислим да је реко да то није нико од нас урадио, не зна зашто су нас вратили, али није се много задржавао на тој дискусији, није нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад сте се вратили у Пролом бању?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ништа, кад смо се вратили у Пролом бању, ту смо се поново разместили у просторије хотела, чекали смо нека даља наређења, једно три, четири дана, нису стизала никаква наређења, знам да су дошла два инспектора из Прокупља и баш смо били ја и командир у соби и њих двојица и разговарали смо о том случају што се десио, али нисмо дошли до закључка да је неко од наших то урадио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда одузели оружје, односно како сте раздужили оружје?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Оружје смо раздужили тек у Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У Београду исто на Макишу, ја сам навече кад смо дошли тамо ме сачекао неко од полицајаца и раздуживали смо по броју, бројчано колико сам задужио пушака толико сам и раздужио, задужио сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел проверавано кад су били ти инспектори, из ког је оружја пуцано?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда раздуживали пушке тако што сте означавали која особа предаје коју пушку?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли бројали муницију када је раздужена?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам бројао муницију кад је, нисам бројао појединачно али сам задужио 150 пушака, 15 сандука.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам за муницију и да ли сте можда бројали муницију коме је колико остало када враћа?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам бројао, нисмо бројали колико је коме остало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, који су ти инспектори?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин су они, шта сте разговарали па су они констатовали да то није нико од из ваше јединице?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па дошла су два инспектора, курир је јавио команданту, ми смо били у соби, баш ја и командант, седели смо и каже дошла су два инспектора из Прокупља, и реко је командант да их доведе, они су дошли, сели су ту у собу питали су да ли знамо нешто у вези тог случаја, знамо исто што и ви знате што сте чули, тако је било, нису спомињали никога,

само су питали да ли знамо нешто конкретније о томе, а пошто иначе нисмо знали ништа конкретније, задржали се ту, попили су кафу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте сазнали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте сазнали шта се десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па углавном сам сазнао касније из новина шта се десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, кад кажете дошао је курир, ко је био курир?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Тамо је било сто и нешто људи, не знам ко је био курир, поименично, неки од наших бораца.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам, јел знате Шолаја Миодрага?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: По имену знам али лика се исто не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зицко.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Цицко, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зицко. Јел он био можда курир?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И носио ствари коме?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Боси, команданту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момићу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момићу ко је носио ствари?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Момићу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није нико.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето он каже носио је Момићеве ствари?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па могуће да је хтео да носи, али нико није био задужен да носи ничије ствари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сада кажите ми када сте приметили када сте се вратили у Пролом бању да вам недостаје део јединице, јесте ли ви то приметили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо одмах приметили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте приметили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Тек поподне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте се вратили, у колико сати?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па пошто сам добио храну ту када сам се вратио у Пролом бању и када сам звао командире да дигну храну, питам где је Жућа, зашто није дошао за храну, и онда смо се сетили да Жуће нема, односно дела јединице чији је командир био Жућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је Жућа био?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па Жућа је био остао у Подујеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: И онда је дошао негде око.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је остао у Подујеву?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па зато што је био, његова јединица, него га је упитио на неко место тамо у Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вас питам, Жућа каже да сте га заборавили.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо га заборавили, госпођо судија, значи ја лично сам пренео командантово наређење да нико не сме напуштати аутобус док се ми не вратимо са састанка, међутим неко је дошао из САЈ-а, и рекао је војницима да се сместе по кућама, значи без нашег знања и наређења што они нису смели и нису требали да ураде, међутм тако су урадили, тај Жућа је свој део људи водио према неким кућама, питао је где има слободног места, ми смо управо отишли у команду да питамо Тутинца и Саву где ћемо се сместити и где ћемо сместити јединицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажу неки сведоци да је Жућа остао да заврши посао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Посао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја бих волео да питам те сведоке који посао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ми смо имали једини посао да бранимо земљу и то нам је био посао и јуче и данас и сутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кажем то нам је био једини посао да бранимо земљу и јуче и данас и сутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада да се упуштате у толику реторику него нам рађе кажите шта се то десило и како је могуће да сте ви ту уз команданта непрекидно а да тек касније из медија сазнате шта се десило а тамо сте на лицу места видели да неке, уносе неке рањене. Како је то могуће?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па могуће зато што.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте својим очима шта се десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Видео сам да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте ипак сазнали из медија.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па видео сам, прво реко сам вам да тог момента када се то дешавало да је пуцано из више врста наоружања, значи и из наоружања које ми нисмо имали у нашој јединици, тако да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам како сте сазнали да су убијени цивили и деца и да су нека деца рањена и преживела, кад сте ви?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па чуо сам ту пошто сам видео кажем доктора Марковића да, доктор Марковић је ту био пошто њега знам, он и део његове екипе, људи су износили те рањене и стављали у санитетско возило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте онда сазнали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па тад сам сазнао да је неко рањен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А убијен?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па нисам знао да је то неко од мојих људи урадио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја вас само питам за догађај кад сте сазнали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам знао тада да је убијен нико, чуо сам да су рањени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су вас вратили из Подујева?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па то је била одлука команде САЈ-а да нас врате, не знам зашто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За стално или привремено, како?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па за тад је било привремено, кажем били смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам је то речено да је привремено?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па речено нам је да се вратимо из Подујева за Пролом бању, онда у Пролом бањи смо били неколико дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас питам, зашто да се вратите из Подујева за Пролом бању само што сте дошли зашто да се вратите одмах?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није нам нико дао конкретно због чега, већ је речено да се наш део јединице врати у Пролом бању и мени је командант наредио да наредим војницима да седну у аутобус и враћамо се за Пролом бању, нисам ја питао због чега се враћамо у Пролом бању, нисам ни мого да питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Командант наредио, значи добио и он наређење од неког.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми оно што мене занима, то је да ли сте ви враћени привремено или стално или сте демобилисани, ако сте се вратили па раздужили оружје, униформу и тако даље у Београду, јел то био неки одмор или сте се раздужили потпуно, демобилисали па су вас поново за други терен мобилисали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па управо сам то почео да вам причам. Кажем кад смо се вратили у Београд, раздужили смо наоружање и део опреме ко је имао своју опрему да врати, део опреме сам ја касније скупљао од људи и вратио у САЈ.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре другог терена или после?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пре, пре другог терена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пре другог терена а онда су касније, командант ме је позвао и реко да ћемо поново да идемо на Косово и не знам који је датум био, и онда сам поново отишо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми када сте делили храну и то, јел се ишло негде ван собе да се једе, или се ручавало у собама?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Углавном у собама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била нека наредба да се не излази из собе, нека препорука тако да кажем?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не, мислим била је препорука због бомбардовања да се води рачуна, пошто је у то време било бомбардовање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли поставили стражу око хотела да чува јединицу или из неких других разлога?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нормално да је постављена стража.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дању, ноћу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 24 сата стража је постојала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била и стража локална, из локалне полиције?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Из?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из неке локалне полиције ту?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није био ту нико сем нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ваша јединица?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Само наша јединица и била је једно два дана, био је део активне војске па је био, генерал Павковић је био једну ноћ ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у хотелу с вама?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли имали постројавање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неко постројавање после Подујева?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Имали смо постројавање сваки дан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А некога у коме је командант држао говор?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па командант је одржао говор кад смо дошли и углавном кад год је било постројавање ако је био ту присутан напољу, одржао је тако, говор, одржао је нешто о понашању о дисциплини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел био неки говор у коме са упутством шта да се прича поводом овог догађаја а шта не?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па углавном између нас се причало да нико од наших људи није пуцао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел држао команднат неки говор у коме је рекао да се не прича о овом догађају?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја се не сећам, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се никад никоме не каже ништа?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, зашто би.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли до закључка да то нико од ваших није урадио ако нисте прегледали оружје?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Чисто из приче са војницима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли можда сазнали тада јел се десило нешто Медић Драгану у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, знам, и видео сам да му је позлило, он је иначе шећераш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте рекли, ајде нам то кажите, где се то десило?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па то се десило пре него што ћемо да кренемо баш за Пролом бању назад из Подујева за Пролом бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Поред аутобуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам нисте испричали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Он је шећераш па вероватно можда и мало због.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био још тада ту у друштву са њим?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да је Брка био с њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам да ли је Олујић био, не могу да се сетим госпођо стварно, не знам ко је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била ту, каква је била ситуација кад сте ви дошли из те зграде у којој је била команда? Јел било све мирно, или напето, јел потезао неко оружје, јел неко викао, псовао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Било је углавном мирно, људи су били ту поред аутобуса и кажем ја сам видео да у том моменту су износили те што су били рањени др Марковић са својом екипом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Тутинац?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Тутинац је са командантом Боцом разговарао и чини ми се да му је он рекао да се вратимо у Пролом Бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко викао и псовао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу да се сетим стварно, псовао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, из ваше јединице кажу да је ту било и потезања оружја и псовање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Потезање оружја сигурно није било, то могу да гарантујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Псовање, неке ружне речи, сукоби са Вуком и са Тутинцем?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, ружне речи нико на никог није потезао оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је рекао Боца кад сте вас двојица дошли после тог састанка?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Шта је рекао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боца, ту људима својим?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Питао је шта се десило. Могуће да је опсовао нешто, јер иначе псује и ја псујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама кажу овде сведоци да је Боца дошао и рекао шта је ово пет минута не могу да вас оставим а да нешто не направите?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам да ли је то рекао, могуће да је опсовао нешто и питао је да ли је то због нас шта је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам онда још како је изгледало то место где сте ви дошли, где су била та кола и др Драган?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па то је било место ту где су били наши паркирани аутобуси, место, улица, то је та улица где смо паркирали аутобусе. Не знам како мислите како је било место.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било ту на улици, ко је био ту на улици? Какве су те куће, одакле?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Били су наши војници, били су војници из САЈ-а, био је део ПЈП-а, био је део и војске, у Подујеву је било пуно јединица, нисам стварно запазио, сад нисам ја пребројавао и бројао ко је био ту од јединица, знам ја где су моји људи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по вашој процени?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Колико је било људи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па можда стотинак људи да је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то одакле износе та тела?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам запазио одакле их износе, само сам видео да др Драган викао је да се пожури да се ставе у санитет, Драган Марковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту биле куће или продавнице или шта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Била је једна продавница чини ми се онако колико сам запазио тог момента, биле су куће ту, улица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а место где су се зауставили аутобуси?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па то је било мало шире место, значи где могу стати три аутобуса један за другим паркирани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли је команда била у истој згради где је и полиција, зграда полиције?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Команда САЈ-а?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где сте ви отишли на састанак?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није, ту је била једна кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је полицијска станица у односу на ту кућу или у односу на место где су аутобуси?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Искрено да кажем и не знам где је полицијска станица, нисам запазио то, нисам био у полицијској станици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел се чекао још неко од тамо ових старешина из МУП-а који је требао да дође на састанак осим Тутинца, осим овог другог?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ми не знамо ко је још требао да дође, неко је требао да дође да да задатак шта ћемо да радимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко из штаба за Косово и Метохију јел требао неко да дође?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам, могу да нагађам само, знам да смо чекали Саву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Мислим да ли сте чули нешто?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није, то је био возач он није човек знао, само је рекао да је Сава и ту су нам рекли да сачекамо ту и да ће они доћи

врло брзо. Е сад, где су отишли они, да ли су они отишли да приме задатак за нас или да доведу некога да нам да задатак не знам, нисам разговарао с њим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је поздрављао неко од старешина полиције пре поласка у Подујево или после?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Био је једном пуковник Жика Трајковић код нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живко Трајковић?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, у Пролом Бањи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у Пролом Бањи, пре него што сте пошли?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пре него што смо пошли, па он је свратио код нас да нас поздрави нормално и да каже да треба да стигне наоружање и да ћемо да кренемо за Подујево.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који је задатак био? Јесте ли имали неку где ћете да идете на који терен и тако?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па није зато кажем управо смо дошли у Подујево и речено је да ћемо у Подујеву бити тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали информацију да ли је Подујево град у коме су завршене борбе и који је очишћен, безбедена или не?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Имали смо информацију да нису завршене борбе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самом граду?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да и да водимо рачуна и управо из те намере командант је рекао да нико не напушта аутобосе и да се не удаљава од аутобуса док не добије наређење шта ће ко да ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на цивилно становништво у Подујеву да ли сте имали информације да ли је оно евакуисано, измештено или исељено из Подујева или је било ту?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Имали смо информације да ту има и цивила још и да се води рачуна о свему.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте дали, обзиром на ваше искуство и на ваше претходно школовање, упутство припадницима јединице или командант шта да се ради са цивилима уколико се затекну на улици или у кући?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, командант је то чим смо стигли у Пролом Бању одржао је говор, да кажем говор, мислим не може командант да држи говор, командант може да наређује. Скупио је целу јединицу, рекао је да смо стигли у Пролом Бању, да чекамо да чекамо даља наређења, рекао је да смо дошли у Пролом Бању да би се распоредили на Косово да бранимо земљу, рекао је ако је неко дошао из неких других намера да тај није пожељан у јединици, да се аутобуси враћају за отприлике два сата док возачи вечерају, односно доручкују, шта је било ујутру и део људи се и вратио. Значи, рекао је ако је неко дошао овде да пљачка, да убија, да краде, да је дошао из других побуда да се слободно врати из јединице и ја мислим да се 12 људи вратило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, везано за ту имовину и остало што јединици буде потребно да ли сте имали налепнице којим би се означавала возила која су потребна јединици?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо имали налепнице за возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки сведоци нам то кажу.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Налепнице за возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су постојале неке налепнице на којима је писало «шкорпиони» да је с њим могло да се означи возило које је потребно?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: То једноставно није истина јер ми нисмо били као шкорпиони. Нас су звали шкорпиони зато што смо некад били шкорпиони у Крајини, а то су људи у тој јединици који су били на Косову, нису сви били у шкорпионима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, исти људи али су променили назив, или се назив «шкорпиони» уопште није користио на Косову?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није се користио јер ми нисмо били шкорпиони на Косову госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ми смо били резервни састав САЈ-а, МУП-а Србије али су нас прозвали шкорпиони зато што је већина људи која је била у тој јединици била некад у шкорпионима у Републиво Српској Крајини, а ми нисмо носили налепнице шкорпиона, могуће да их је неко имао да су му остале из Републике Српске Крајине па их је ставио што нисмо могли да контролишемо али смо носили регуларне полицијске униформе са ознакама полиције, а неко ко је носио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене је интересовало ово налепнице за возила и за остало. Да ли је имало онда ако не шкорпиони друга ознака?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Налепнице могуће да су биле али кажем вам исто као и ознаке шкорпиона што су тамо знам неки војници мењали са полицајцима и с овим то су биле личне налепнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су личне налепнице?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: То су личне налепнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле неке приче о томе тада или наредбе или говор, како год хоћете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У вези шкорпиона?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у вези возила, имовина која је потребна јединици?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па нормално да су нам била потребна возила али тад тренутно док нисмо добили задатак где ћемо ићи, да ли ћемо ићи возилима или пешке, ми нисмо могли да причамо о томе, како да причамо. Нисмо у ствари имали с ким да причамо јер нисмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је онда ту, јел нешто још речено везано за поступање с цивилима у тој наредби кад су после тога дванаесторо њих напустили јединицу? Да ли је речено још нешто за цивиле? Командант мислим да ли је рекао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па рекао сам шта је рекао командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за убијање, пљачкање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је дао информацију да има цивила?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да је Жика Трајковић, командант.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад је дошао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Тад кад је дошао да је рекао да Подујево још није, да се још тамо воде неке борбе, да није тотално успостављена констрола.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам за цивиле не за борбе? Значи, шта за цивиле, за обичан свет, то вас питам?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па значи нормално се поступа према цивилима, не знам како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам јел било, од ког сте добили информацију да још увек има цивила?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па кажем, мислим да смо добили од Жике Трајковића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их ви видели?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо, да ли сте их ви видели на путу до Подујево?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да ли смо видели цивиле?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу до Подујева да ли сте видели цивиле?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесам да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су, јесу ли се они кретали, напуштали град или шта су радили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па углавном су то били мушкарци који су претрчавали, чини ми се чак неки са оружјем у цивилним оделима, видели смо их из аутобуса и кад смо ишли за Подујево и кад смо се враћали за Пролом Бању тад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Цивили, били су у цивилу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци који су трчали иза аутобуса били су?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кажем, кад смо ишли цестом, улицом, путем, асфалтом, лево и десно је шума, ливаде, значи видели смо како се крећу поједине групе људи, четири, пет, три, два, један у цивилу. Неки су имали оружје, неки нису имали оружје, били су сви у цивилу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене, деца?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Жене, деца нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По граду је л' било цивила?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У град кажем нисмо улазили у град, одмах смо на почетак Подујева дошли и ја и командант смо отишли одмах на тај састанак који треба да буде тако да нисам улазио у град, не знам, нисам виђао цивиле, а овако их нисам виђао на улици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Подујеву нисте видели?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па ту где смо ми били није било цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су ту биле около аутобуса неке продавнице, апотеке и тако даље?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Било је продавница, апотека, неке су биле разваљене, неке су биле целе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су улазили можда ту припадници ваше јединице?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу да гарантујем да нису. Кажем, нисам био ту, а могуће да су улазили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми шта сте поделили од униформе? Шта су добили припадници ваше јединице? Шта је чинило униформу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Шта шта је?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је чинило униформу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Имали смо комплетну униформу, значи комплет све панталоне, блуза, поткошуље по две чини ми се, кошуље, по двоје гаће, чарапе, три пара или пет пари, чизме, капе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледала капа и да ли је имао неко борбени прслук?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Било је нешто и борбених прслука, а нешто је било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је делио, јесте ли тад добили борбени прслук или од раније?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Неки су имали од раније, неки су имали своје прслуке које су пренели из Крајине неки припадници, али су прслуци били исти као што су и ови били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли задужили сад прслуке?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Прслуке нисмо задужили. Значи, рекао сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прслуке значи само онај ко их је од раније, ја сам тако разумела?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да ко их је имао од раније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао од раније прслук он је био у прслуку, а сад нисте задуживали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо задужили прслук.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу нам неки овде да сте сада задуживали прслуке, зато вас питам?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су сви имали прслуке?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, нисмо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто на глави, каква је то капа?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па она полицијска капа обична што су носили полицајци, она капа као.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете нам рећи ко, али ћете нам рећи да ли је било ко имао шлем на глави на првом терену?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја мислим да јесте неко имао, не могу да вам кажем јер не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један или више?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: За један сам сигуран, за више не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Али нешто у сопственој режији имао је свој шлем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У својој режији? Панцир?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Панцира је било нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више од једног?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Више од једног је било сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Милојевић Предраг био у шкорпионима?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао можда он шлем?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Управо он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад је дошао код нас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је дошао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Он је дошао нешто касније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На први или други терен?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: На други терен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на првом терену јел био?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да је дошао односно на први терен, не могу тачно да се сетим, можда имам чак и записано, али дошао је касније, није дошао с нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није дошао кад и ви у Пролом Бању?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, касније је дошао у Пролом Бању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим њега јел дошао још неко?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Дошло је њих да ли је четири или пет из Руме су дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су се прикључили директно у Пролом Бању?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: У Пролом Бању да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овај сведок 1 да је био пре вас, да је он сам дошао у Пролом Бању и да се директно прикључио јединици тако што је дошао из Ниша?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте било је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бели?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био још неко из Ниша?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: За њега знам пошто сам њему дао униформу кад је дошао, али из Ниша не знам да је ико био више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и ваш син у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом Бањи?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел делио можда он храну, оружје, не оружје него цигарете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По собама?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па имао је своју.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се силазило код вас да се то узме или сте ви то разносили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Он је имао своју собу где су биле униформе, оружје, муниција и храна је ту кад је стизала храна, храна је стизала из Прокупља и код њега у собу је то донешено и онда су командири долазили и узимали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам још нешто. Знате ли Милована Томића?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми који је надимак он имао тамо раније у јединици шкорпиони а који сад у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па она има два, три надимка – Муса, Шића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад му је тај надимак Муса?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па искрено да вам кажем не знам, увек је имао неки надимак, пошто сам ја рођен у селу где и он па увек је имао неки надимак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас и питам. Добро, да ли има још нешто чега се сећате што би требало да нам кажете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја се сећам свега, мислим не знам нешто шта је за вас интересантно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За нас је потпуно најинтересантније, у ствари једино што нас интересује то је овај догађај у Подујеву у коме су настрадали цивили, у коме су убијене жене, деца, да су нека деца рањена, имају последице до дана данашњег. Интересују нас активности ових људи који су оптужени да су то урадили? Ја сам вам рекла на почетку ко је то. То нас интересује.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: То јесте најинтересантније и највише треба да занима и мене то исто занима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли успели да сазнате до дана данашњег?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам сигуран да је то неко од ових људи урадио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Да ли чланови већа имају питања? Не? Да ли тужилац има питања?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако нису ови који су у судници а ко јесте онда урадио?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ви мене питате ко јесте. Ја стварно не знам ко јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били заменик команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па јесам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Некако је ред да вас питам.

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим не знам како бих вам одговорио на то питање.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте ви били далеко од места где је била пуцњава кад сте чули пуцњаву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па кажем неких 100, 150 метара могуће, у ствари не знам тачно место где је где се то десило али по пуцњави претпостављам да је толико.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, то је сад следеће питање. А како знате где је то било, где се то десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кажем, не знам где се десило, управо кажем по пуцњави претпостављам да је неких 100, 150 метара од места где сам ја био.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте накнадно сазнали или видели где се то десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам право да вам кажем, ви сте ту као заменик команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Војно лице?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И није вас интересовало шта се десило и где се десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па врло би ме интересовало, тог момента смо добили наређење да кренемо назад за Пролом Бању, значи није било времена да се испита то, неко је вероватно узео на себе да ће то испитати.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули смо овде сведоке, чак и данас да је било постројавање, да је била прозивка, да су неки људи недостајали, да су послали друге припаднике јединице да траже ове који су заостали да се врате, да то није баш тако брзо све било.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није нико ишао да тражи никога, кажем, за Жућу смо сазнали кад се делио ручак пошто знам лично јер сам ја делио ручак да није дигнута храна за њих 12, 15, не знам колико их је укупно било са Жућом и онда су их довезли, чини ми се један војни камион да их је довезао навече негде око 7 сати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пита тужилац Брајић Драган, звани Крцко каже да је ишао да тражи Дабић Сашу, а да је Дабић Саша стајао поред неког аутомобила и ту се изгубио, онда тек ишао у неке куће итд. па је Брајић Драган довео њега ту, ушли сте у аутобус, командант је прозвао, видео да нема Дабића и да су Брајић и Гуша који су из Шида ишли да траже Дабића и довели га ту у аутобус, ви сте то чекали.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Неко од људи могуће да је ту недостајао и да су ишли ти да га траже, али кажем, конкретно причам за Жућу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за Жућу сте то већ испричали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али на питање кажете било је јако, то је све убрзано, журило се и није било времена и сад вам ја дајем податак и пример да је било времена, поготову јер малопре на питање председника већа кажете да сте били ту поред команданта Боце, да сте били с њим у аутобусу па ово све се дешава у аутобусу из кога он шаље човека да доведе оне који недостају. Значи, било је времена и сви осим вас су видели отприлике кућу и двориште из којег се износи, једино ви као заменик команданта нисте видели? Кажете видели сте, рекли сте сами да сте видели др Марковића, да сте видели хитну помоћ, па сад вас ја питам ако сте видели др Марковића где је то био др Марковић?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па био је ту где је санитетско возило.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је радио ту испред санитетског возила?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па кажем вам износили су неке рањенике.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле су износили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не знам стварно одакле, стварно нисам видео, не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су износили ако нисте?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па зато што су донели, значи од негде су их изнели, како не бих знао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А вас то није интересовало одакле су их изнели?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па тренутно ме то није интересовало, нисам мислио да треба да ме интересује.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта вас је баш интересовало у тренутку?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Интересовали су ме моји људи, борци ту који су, који су се ту налазили, јер кажем претпоставио сам да није нико.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта вас је ту интересовало за борце ваше?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да ли су ту сви што кажете ви и командант што је рекао за ову двојицу неко је рекао, односно ту смо питали да ли смо се сви скупили, да ли су сви ушли у аутобусе и кажем по самој пуцњави сам претпоставио да није неко из наше јединице то урадио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је то урадио, шта је то урадио?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Чим су били ти рањени, значи неко је неког ранио, ето то што је урадио.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обзиром да није било кажу очишћено то Подујево, да је било још УЧК, зар нисте помислили да је неко напао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па нисам тог момента помислио да је неко напао тада.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А има неки разлог што нисте? Како сте били сигурни да нико није напао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, каже није му пало на памет.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али ипак он је заменик команданта који се брине о својим борцима, па сад ја питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево каже није му пало на памет.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па управо борци су били ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нису вам били борци ту, фалило вам бар 17 људи, ова двојица и тамо 15 или 10, како сте бринули а фали вам? Ви бринете и одете а не приметите да вам неко фали?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати. Ово је била више примедба. Значи, немојте одговарати. То је примедба, ви кажете нисам бринуо, тужилац каже невероватно да није бринуо тамо му фали 15, овде 2, ту нешто није у реду с његовим сведочењем, али то није питање за вас.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже био сам надлежан за део јединице. За који део јединице сте били надлежни?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја сам био са командантом, био сам нека врста заменика команданта. Сваки командир има свој вод. Не могу ја да бринем о сваком војнику. Значи, командир вода је тај који брине о својим војницима. Могуће да део људи недостаје, али у рату се воде борбе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите те теорије молим вас, кажите тужиоче.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, добили сте, колико сандука пушака сте добили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 15 сандука.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свака са по?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 10 пушака.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сандука муниције сте добили?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам колико је било сандука али било је за борбени комплет за сваку пушку.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је борбених комплета?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 150 метака.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то оквира?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па 5.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вам је фалило оквира кад сте раздуживали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад сам раздуживао?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да није ништа фалило оквира, мада искрено да кажем нисмо оквире пребројавали.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте тако рекли, него сте има места на коме сте рекли да је фалило 10 оквира, то је око 300 метака?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја то рекао? Не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас тужилац да ли вам је можда фалило? Да ли су вам фалили оквири то вас пита тужилац?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их бројали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја нисам оквире по броју раздуживао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Само пушке по броју сам раздуживао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па нису ми тражили госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ови којима сам раздуживао, ко ме је задужио с пушкама.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја вас сада питам колико вам је фалило оквира?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па оквира не знам, нисам бројао оквире.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте лепо дао сам сваком борбени комплет то је пет оквира, 150 метака. Кад су вам вратили пушке нису фалиле пушке, то сте рекли, а колико вам је оквира фалило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нису фалили ни оквири.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ниједан оквир? Колико метака је фалило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па метака не знам колико је фалило.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било празних оквира?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам пребројавао сваки оквир, стварно нисам пребројавао сваки оквир, у рату нисам стварно пребројавао сваки оквир.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а јесте ли неки пребројавали?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисам ниједан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда кажете на једном месту, ево имам ја овде записано, да вам фали 300 метака, око 10 оквира и 300 метака?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Можда сам негде рекао, могуће да, пошто се то раздуживало у соби тамо где ми је био син вероватно је, не вероватно него има свеска где је то записано, можда је фалило нешто од муниције што је дато.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то вас питам колико вам је муниције фалило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па можда могуће тако око 300 метака да кажем, 400, откуд знам, не знам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 300, 400 метака вам је фалило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па могуће да, је ту се мало пуцало у ваздух.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нисте могли да контролишете?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 300 метака у ваздух?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 300, 400.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: 100 људи ако испали по 1 метак то је 100 метака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли сви пуцали у ваздух?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нису сви, али ако је неко испалио рафал дугачак од 10 метака, њих десеторица нек су испалили да ли из овог или оног разлога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви приметили тако неку активност да ваши ти борци из јединице пуцају у ваздух и то тако што испаљују по десетак метака?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не кажем да сам приметио, али ја дајем могућност неку зашто сам мислио да може да фали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друга ствар. Је л' су пуцали ту можда у Пролом Бањи док су били па да су пуцали у ваздух?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да се у Пролом Бањи није пуцало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А значи једино у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кажем то је једна од могућности зашто нисам испитивао зашто фали муниције.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, пошто је то једна теоријска могућност коју ми можемо да узмемо овако као вероватну за сада се држите онога чега се сећате, немојте да нам причате о тим теоријским могућностима зашто може да фали муниција, значи само чега се сећате, а ту теорију може или не, можда је неко пуцао у вазудх, то оставите овако за неко размишљање ван суднице. Изволите тужиоче?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ако сам рекао да фали нешто, да је фалило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте сада одговарати на ово јер нисте још чули питање тужиоца, сад тужилац поставља питања.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте малопре командант Медић се обратио и рекао да се води рачуна па сте ту стали. О чему да се води рачуна?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па уопште о свему, о понашању, о поступању.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је л' то вођење рачуна подразумева и да се не испаљују меци, рафали у ваздух?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Управо.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па откуд вам та идеја ако је то било наређење, откуд вам то сада да неко пуца у ваздух?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је била примедба. Немојте одговарати молим вас.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' то значи да ваша војска није водила рачуна о ономе што је била наредба команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не значи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на ово питање.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете нисте могли да контролишете да ли је неко стављао обележја шкорпиона?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јел да одговорим или да не одговорим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он то тако рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекао је нисмо могли то да контролишемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ако је неко имао од раније.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нисмо могли да контролишемо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашта питате, за тај боравак у Подујеву, за боравак у Пролом бањи, за када, за када?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нису могли да контролишу, да ли је било забрањено да се стављају обележја шкорпиона?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам забранили да ставите?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није била конкретно наређење забрана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што би онда контролисали да ли је неко стављао?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није била забрана да се ставља, то је то.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а што се бежи од тога?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не бежи се, госпођа ме је питала да ли смо ми обележја шкорпиона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да објашњавате, ја не знам шта ви сад причате суду.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, ја сам причао шта сте ме ви питали кад сам рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је слушао шта сам вас ја питала исто као и сви остали.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте га судија питали за налепнице за аутомобиле, а он је рекао да нису уопште то били шкорпиони па смо тако дошли до обележја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али да имају то неке од раније, то они тако можда стављају.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он је рекао да они нису били јединица шкорпиони, рекао да су били САЈ а да нису могли да контролишу ако је неко ставио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Све су били исти људи, исти команданти.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неко упозорење, наредба шта да се ради са цивилима ако се на њих наиђе?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то сам питала тужиоче. Ако инсистирате да?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па инсистирам, ето можда је моја грешка можда се не сећам одговора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте већ одговарали на питање, ако не верујете мени, питаћемо сведока.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте помињали али ја се не сећам одговора.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко издао наредбу шта да се ради са цивилима? Да ли сте већ одговарали на то питање да преслушавамо транскрипт?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу сад да се сетим да ли сам одговорио, могу да одговорим на то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: За сваке поступке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било упутства шта да се ради са цивилима?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па јесте било упутство ако се затекне неко од цивила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дао то упутство?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па командант је дао упутство.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: На сваки терен на који смо ишли, сад не могу конкретно да вам кажем да ли је то било и на Подујеву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ради?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Значи да се предају команди нормално.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Команди чега?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Или нама, или команди САЈ-а, зависи све кад смо били у Босни, команди тамо босанским јединицама.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то било наређење, да ли сте ви испитали после своје припаднике да ли је неко од њих наишао на цивиле и да ли је то урадио што треба да уради да преда то команди?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо имали сазнање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта нисте имали сазнање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да је неко наишао на цивиле.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ови што су побијени људи?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нисмо имали сазнање да су побијени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче питајте га даље.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, која сте сазнања имали кад сте видели да износе цивиле или да не знам, кажете, уносе их у хитну помоћ, која су то ваша сазнања, шта сте онда мислили, шта се то десило?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Је ли да одговорим на ово питање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Тужиоче, све смо га питали већ неколико пута, питали смо га да ли зна, питали смо га да ли види ко га носи, зашто носи, ...да прочитате транскрипте. Позваћемо га још пет пута ако треба.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био састанак, да ли је био састанак командира Слободана Медића са командирима водова након Подујева?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, ми смо се сваки дан, ту смо били сви заједно.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је дошло, да ли је дошло до персоналних промена на челу водова?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Медић Драган Гуљо брат Медић Слободана смењен са места нечега?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није, није смењен званично, али мислим да није био способан да обавља ту дужност јер је болестан, позлило му.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је ли се тада разболео или је пре тога био болестан?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, он је болестан.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, како је онда раније био способан, сад није способан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је примедба, ово је примедба. Пита тужилац зашто је сад смењен кад има исту болест све време?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Али позлило му је тог момента, могло му је позлити и јуче, прекјуче, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да је Гуљо био командант чете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Био је командир чете у «Шкорпионима».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то мислите на овај терен у Подујеву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, у Подујеву нису били као «Шкорпиони».
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам, Ви сте дали одговор на питање суда шта су тада били?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да је био командир једног вода, не могу сада да се сетим стварно морао бих да погледам у неку свеску ако ми је остала, мислим да јесте, ко је био сад командир тај.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Пуномоћник?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Жељко Ђукић био командир неке?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јесте био командир.
НАТАША КАНДИЋ: Кад је, кад је на Косову, кад је постављен?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад је постављен? Па, део људи који је био у његовом саставу то су људи који су иначе били са њим и он је ту био као командир њихов, не као, био је њихов командир.
НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, да ли је, пошто је овде било сведока који су рекли да је он, овај, постављен за командира када сте се вратили у Пролом бању, је ли Вам познато то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, не знам, није ми то познато .
НАТАША КАНДИЋ: Па, онда као заменик команданта вероватно имате податак, знате када је он постављен, ако не знате за тад, када је постао?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Чим смо дошли на терен, значи самим доласком он је, био је командир те групе, оделења, вода, како ћемо да га крстимо, не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Па, како чим је дошао, је ли то командант каже?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Нормално, па да.
НАТАША КАНДИЋ: Ви то кажете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, командант је рекао командир је тамо Олујић за ту групу људи, Драган Медић за ту, они су одредили командира оделења, то раде командири водова, не ради све командант.
НАТАША КАНДИЋ: Ја предлажем да, овај, суд изврши суочење са оптуженим Ђукићем и да видимо када је, када је он постављен за командира. Реците нам, овај, да ли је, да ли имате податак о томе да ли је, овај, да ли је неко остао у аутобусима кад сте дошли у Подујево? Да ли је послушао ону Вашу наредбу да нико не излази из аутобуса или су сви на основу тога што је неко из САЈ-а дошао и рекао идите и распоредите се сви отишли?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да нису сви отишли, односно кад смо се вратили доле, кад смо видели да је већина јединица ту, мислим да је већина послушала ту наредбу. Део јединице није послушао ту наредбу, зашто не могу да Вам кажем, не знам.
НАТАША КАНДИЋ: А је ли знате за неког из јединице ко сасвим сигурно није напуштао аутобус?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам, не могу.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли се сећате, да ли сте негде видели, овај, да ли сте негде видели овог Цекић Небојшу, мислим кад сте Ви отишли у команду, па онда кад сте отишли тамо, овај, до места где су били постројени, јесте видели Цекић Небојшу, је ли се сећате?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не. Конкретно мислим да није Пера Петрашевић напуштао аутобус, рецимо, претпостављам да он није напуштао.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја Вас сад питам јесте видели негде напољу ту у Подујеву Цекић Небојшу?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, нисам.
НАТАША КАНДИЋ: Нисте. Да ли се сећате, ишли сте на састанак са командантом у команду САЈ-а је ли тако?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте Живка Трајковића, Симовића, јесте видели је ли био још неко тамо?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, кажем ми кад смо дошли био је, био је ту само возач.
НАТАША КАНДИЋ: Добро.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Чији је био, да ли Савин или Тутинчев не знам, био је рањен, само је он био у команди.
НАТАША КАНДИЋ: Па, с ким је био састанак?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, они су чекали да почне састанак.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја сам кад ме судија питала рекао сам да састанак није ни одржан.
НАТАША КАНДИЋ: Није одржан.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да је возач био само у команди и да је возач рекао да ће Сава и Тутинац да дођу и да нам издају задатке шта да радимо, до састанка није ни дошло.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати.
НАТАША КАНДИЋ: Где се Ви налазите кад чујете пуцњаву?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ту у команди.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је и место на коме седи он, на коме командант, на коме Сава.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. Само, овај, ми реците је ли видите, овај, негде, овај, Вука?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да ли?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите негде ту у команди Вука?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли га касније негде видите?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не сећам се да сам га видео.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате, кажете видите да неко износи тела, овај, нешто носи, износи, је ли тако?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислите на Вука из САЈ-а?
НАТАША КАНДИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Спасоја.

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја се извињавам, ја сам мислио на Вука нашег из.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Спасоје Вулевић.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да сам га видео ту негде, да је ту био.
НАТАША КАНДИЋ: Где?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ту је био на том месту где је био део наше јединице.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али кад чујете пуцњаву, да ли видите Ви негде Вука?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад чујемо пуцњаву? Па, кажем, кад смо чули пуцњаву били смо ја и командант и тај возач рањени само у команди, нико више није био ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
НАТАША КАНДИЋ: А где онда видите Вука?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Кад смо сишли доле у место, ту поред аутобуса.
НАТАША КАНДИЋ: Поред аутобуса?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, па ту поред аутобуса, ту где је део наше јединице, ту су и аутобуси паркирани.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, где Ви видите, одакле, где Ви стојите кад видите да се износе рањени? Тамо где су вам аутобуси, онако како су нам описали, одатле не може да се види то.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, аутобуси су били паркирани у улици, а ту део где је била јединица и ту где су износили рањене то је било испод аутобуса, ту где су те продавнице, не знам ни ја сад шта је ту било апотека, продавница, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се вратили аутобуси до тог места ту где је санитет и то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Аутобуси су паркирани где су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се вратили ту где је био санитет где су носили та тела?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Наши аутобуси? Аутобуси су ту били паркирани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли су дошли до тог места где је био санитет одакле су износили цивиле, јесу ли кренули?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да ли су кренули аутобуси?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су окренули и дошли ту?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, нису још док, у ствари јесу, да, да, аутобус се окренуо и дошли ту, да, да, нисам разумео.
НАТАША КАНДИЋ: Па, ево још једном да ли Ви Вулевић, Вука видите ту где су аутобуси или тамо где се износе рањени?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, кажем не знам где су били рањени али.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам мало пре да сте то видели.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Видео сам ту где је санитет да се уносе у санитет неко ко је рањен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту Спасоје Вулевић или поред аутобуса или где је Спасоје Вулевић, где је он?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ту је негде госпођо, ја не знам где, мислим маркантан је, карактеристичан, значи запазио сам га, видео сам га.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, само да се разумемо, Ви га видите је ли тако?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: Он нам каже да је ту где су деца, где су рањени. Он нам је овде такође рекао да се он онда обраћа да он говори, обраћа се врло љутито.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, онда сам га вероватно видио тад кад је био ту где сам био ја.
НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, је ли Ви, поред кога се Ви налазите?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, ја не знам ко је рањен и кад је рањен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас пуномоћник, не то, да ли је Вук, Спасоје Вулевић.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он или Тутинац, да ли су нешто викали, негодовали, свађали се, викали на припаднике Ваше јединице?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, стварно не могу да се сетим тога да је неко викао на припаднике наше јединице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пренето је, мени је командант наредио да се војници врате у аутобус и да се враћамо за Пролом бању.
НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, чекајте, шта се то догађа па командант, кад Ви чујете пуцњаву, је ли тако, Ви са Вашим командантом крећете, је ли идете лаганим ходом, је ли журите да видите шта је то, одакле долази та пуцњава или како идете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да одговорим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, одговорите, јесте ли трчали.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Значи кад чујемо пуцњаву ја и командант не крећемо нигде, зашто би кретали, ја управо сам то кад ме судија питала, кад смо чули пуцњаву ја вам објашњавам да смо чули пуцњаву из више врста оружја, значи чула се пуцњава из оружја које ми немамо у нашој јединици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда како сте, како је дошло до тога да кренете?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли из више праваца или из једног правца?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Из једног правца, али из више врста оружја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, госпођо Кандић то је објаснио, из више врста оружја и како он распознаје оружје и ко је дошао да их позове и како су дошли, све, све је објаснио, да не понављамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево ја ћу сад да подсетим, овај, сведока да је његов командант на претходном суђењу рекао и вероватно се Ви тога, могли бисте се сетити да када чујете ту пуцњаву јаку, да одмах крећете у правцу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али он се сећа овако, значи ако буде.
НАТАША КАНДИЋ: Али он је заменик команданта.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Можда је командант рекао али ја гарантујем да је било овако како ја кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба на његов исказ. То је примедба на његово сведочење.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Вероватно, вероватно је он нешто пермутовао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад Ви причате? Шта сад Ви причате?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Јер нисмо кренули, нисмо кренули из команде док курир није дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, Ви потпуно причате онако.
НАТАША КАНДИЋ: Ево ја сад питам, да ли се, да ли он види, да ли је његов командант се, има неку комуникацију, неки разговор са неким након чега и после чега он каже Вама пренесите наредбу сви иду у аутобус, враћамо се.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да, имао је разговор са Тутинцем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је већ рекао да је са Тутинцем разговарао.
НАТАША КАНДИЋ: Где се Тутинац налази?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, ту је где је, где је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ све рекао, све је то рекао.
НАТАША КАНДИЋ: Па, чекајте, не, он каже ту је где смо сви, а онда када покушамо да утврдимо где су то сви онда није јасно, онда испада да су аутобуси ту поред њих, што није тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су аутобуси окренули и дошли ту где су кола хитне помоћи.
НАТАША КАНДИЋ: Не, нико не каже да су се аутобуси окренули, не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо да ли је тачно, он тако сведочи.
НАТАША КАНДИЋ: Не, аутобуси су тамо где су паркирани, нико нам није рекао да су окренути.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он тако сведочи, он тако сведочи, шта ми сад да радимо ако он сведочи различито од других, да уцењујемо, не можемо да га натерамо.
НАТАША КАНДИЋ: Ја само хоћу да разјаснимо да ли је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли се на том месту где је не знам санитет, да ли је ту командант, да ли је ту његов заменик, да ли ту има комуникације са Вуком?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, управо ту где је санитет ту је био и командант, ту је био Тутинац и ту је Тутинац и пренео комаданту, вероватно му је пренео да се враћамо за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде молим Вас да више не причамо оно што је већ причао.
НАТАША КАНДИЋ: А да ли Ви нешто чујете, је ли сте Ви поред команданта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да. Тог момента нисам поред команданта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је већ све причао, то је заиста већ све причао.
НАТАША КАНДИЋ: Да, али нисмо ништа разјаснили, вероватно нам питања баш нису најјаснија.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно су нам питања потпуно глупа, мислим, ја вероватно питам ту и човек вероватно прича да ништа не може да се закључи, питамо га већ.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја предлажем да се суочи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се суочи он и Ђукић.
НАТАША КАНДИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли браниоци имају питања? Изволите.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Адвокат Саша Петровић бранилац Миодрага Шолаје. Рекли сте да је Шолаја био курир и да је носио ствари, чији је курир био тачно?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није рекао да је носио ствари, то сам га ја питала. Немојте одговарати, то није тачно, то није тачно, значи то је рекао оптужени Шолаја да је носио ствари и тако даље, а овом сведоку то није било познато кад сам га питала. Кажите.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Да ли знате, ништа, да преформулишем питање. Да ли знате да је Шолаја имао неку дужност у јединици посебно?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам, да одговорим на питање? Неку посебну дужност, није имао неку посебну, био је ту с командантом.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Као шта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, да кажемо као неки курир, да кажемо као курир.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, и носио је, овај, он је носио ствари нечије, је ли тако?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мислим да је носио нешто Босино, значи.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да ли знате шта је носио?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Није му то био задатак, мислим да је био ранац неки, али је он био млађи, јачи, носио је вероватно.
АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу овде да је био мршав, како сад јачи, сви кажу да је био мршав и да му је униформа била велика и све је висило на њему.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Питали сте ме за Милована Томића који има надимак, он је врло мршав дечко али је носио рецимо три пушке, има могућности.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је мршав дечко? Милован Томић?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Милован Томић, да, баш врло мршав.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли оптужени имају питања? Изволите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добар дан. Па ја сад слушам овде шта сведок сведочи и не могу да верујем шта човек прича, на пример. Јесте ли Ви сигурни за камион са оружјем да је дошао после нас у Пролом бању да га ја нисам возио?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Сто посто сте сигурни у то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Сто посто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. То смо му, не морате то да га питате.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Морам да питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам предочила Вашу одбрану да сте ви возили с тим што нисам рекла каже Ђукић да му је друштво правио Сарап, ту у камиону.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно то је истина, то су сведоци потврдили одавно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он довезао камион и да му је Сарап правио друштво јер се возач камиона уплашио.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Са оружјем и са муницијом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да се возач камиона уплашио.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте на аутопуту тачно, то је све истина.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питајте оно што нисмо питали.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Питао бих Вас још ово, прво по повратку нашем из Подујева када смо се вратили у Пролом бању, да ли сте Ви послали и командант Медић Слободан да се ја пронађем и доведем у Вашу собу на разговор?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не сећам се тога.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не сећате се? Да Вас пробам подсетити ако суд дозвољава?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам шта ћете да га подсетите.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да сте тада ми рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део одбране Ваше још нисмо чули, то нисте причали.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Како, реко сам ја то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је командант наложио да Вас позове у собу где су он и Манојловић Срђан.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно тако, тачно тако и био је присутан и Драган Медић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? То нам нисте рекли до сад.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, реко сам ја то, да је мени речено да је Драгану Медићу позлило, тако је мени образложено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су Вас сменили.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И да мене постављају на место њега за командира вода, а сад чујем овде од сведока да сам ја већ био командир вода, па бих молио да ми само то објасни, ништа друго.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће Вам објаснити, то је предложила пуномоћник оштећених да се суочите па ћете се суочити.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не могу да гарантујем, могуће да је било тако, могу и да се сложим с тим да је било тако.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То су ствари, ја не могу да верујем да се Ви тога не сећате уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С чим да се сложите?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да је касније постављен за командира.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако како он описује?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Могуће да је касније постављен, не могу тачно да се сетим сада.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, ја сам био командир оделења.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Одељења, а да је постављен за командир вода.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није ми јасно да се Ви не можете сетити тога били сте присутни.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, ја сам причао за оделење да је био група људи са којима се он зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте понављати. Кажите оптужени.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, видим сада да је то дошло до тога да у ствари тај мој страх био оправдан од тога што сам ја бојао управо овога процеса цело време.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питање за сведока па ћемо онда када питамо сведока да кренемо на предлоге.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, имам питања али ето не могу да верујем то што човек говори разумете, због чега сад то не жели да каже, зашто? И да није дељено по бројевима, ја сам лично дао списак за своје одељење и молим вас да мени помогнете, ви знате да ја нисам учествовао у томе, ви дајте број моје пушке, дајте тај, папире кажете да имате документе, пронађите, дајте ми да докажем да сам невин, тражим број од моје пушке, ја сам лично дао списак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати на сведока.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма, не вичем ја, ја не смем никако, шта да вичем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, наравно да не смете.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па и не вичем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сад причате, јесте ли Ви овде сведок, је ли Вас пита неко?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја се извињавам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је питао Ђукић? Дозволите Ђукић да понови питање, шта питате Ђукићу?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Молио бих сведока да ми помогне да докажем своју невисност, да ми да број пушке коју сам дужио јер сам му лично дао за своје оделење број свих пушака по имену ко је како дужио, лично сам дао на папиру који је он тражио да се достави пушке које смо ми чистили и сад он каже ту да није то тако било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам дао Ђукић папир?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И није ми јасно зашто се то прикрива уопште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала.

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не прикривам ништа.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Који је интерес тога, зашто се ... те пушке, ја другачије не могу доказати да сам невин, П1 лаже и знате због чега све ово се дешава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу, тако када причате уопште не може да се скине транскрипт и то иде јако тешко и онда ви после стављате примедбе на транскрипт, ми онда морамо поново да преслушавамо и тако даље, значи молим Вас да се сконцентришете. Питали сте, пустите сведока да одговори.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Лакше је вама слушат него мени да ово ... све
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође немојте само добацивати неке примедбе, ту нешто добацујете и ја вас уопште не разумем шта кажете и онда губимо грдно време да ви мени то поновите и да вас ја опоменем.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да одговорим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Ђукић, значи да је он то, не само да је довезао оружје, него је пописао коме је поделио, све број личне карте, име, презиме и тако даље, број пушке.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не број личне карте, извињавам се.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја кад сам поделио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви добили такву евиденцију од Ђукића?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја кад сам поделио оружје у јединици, значи нисам поделио оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете шта Вас питам, да ли сте добили папир на коме пише име и презиме, број пушке, шта је коме дато од оптуженог Ђукића?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја се не сећам тог папира, ја кажем шта сам ја делио госпођо. Значи ја сам поделио оружје, дајем пример сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам објаснили.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ако је Ђукић Жељко имао пет људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ја Вас питам да ли сте од Ђукића добили то појединачно задужење?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, не могу да се сетим да сам добио, могуће, прегледаћу све папире које имам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А раздуживање онда?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А раздуживање?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, кажем Вам оружје сам задужио по броју 150 пушака и 150 пушака сам вратио у МУП.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите оптужени питајте.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли постоји начин да ми дођемо до тих 150 пушака које сте Ви вратили у полицију, да бих ја нашао своју пушку, да докажем да нисам крив за ово што ми се ставља на терет.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја верујем да постоји начин јер они из МУП-а знају које су нам пушке дали и које смо им вратили.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, онда ништа. Захтевам од суда ако може да се те пушке нађу, то сам већ тражио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још питања за сведока, па ћемо сада да.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја кажем ја немам евиденцију али у МУП-у мора да постоји.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још неко питање за сведока?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да размислим шта да питам. Не знам, немам ништа стварно. Није ми јасно овако да човек може да говори стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, да ли сад у варијанти када је сведок рекао да он допушта могућност да је накнадно Ђукић постављен за команданта вода, да ли треба да се суочавају или не? Добро.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу ли још само нешто да кажем сведоку док је, мислим, мени сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да кажете сведоку, можете да питате сведока, можете да ставите примедбе на његов исказ.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, добро да кажем судском већу или некоме примедбу или шта било да ставим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да питате овога сведока?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, имам да кажем нешто да он чује то, ако може суочење, па да буде суочење да му кажем нешто, желим да кажем нешто пред овим судом. Не оптужујем никога низашта него хоћу да кажем нешто.

За овим оптужени Ђукић Жељко изјављује да он жели да се суочи са овим сведоком и да му нешто каже у лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац?

Тужилац сматра да би извођење овог доказа било целисходно.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ипак мислим да би било зато што је он рекао накнадно, а не на околности да је то било одмах у Пролом бањи.

А пуномоћник предлаже да се на околност ко је када, када је Ђукић постављен за команданта требало да се суоче, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се СУОЧЕ сведок Манојловић Срђан и оптужени Ђукић Жељко на околност када је и на који начин оптужени Ђукић Жељко постављен за команданта, да ли је довезао оружје у Пролом бању, на који начин је поделио оружје, па исти окренути лицем у лице исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се молим Вас оптужени Ђукићу да значи без, ја не знам шта ћете рећи, али без, водите рачуна о речнику и тако даље, о понашању овде у овој судници и опхођењу са сведоком.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео бих да питам, да кажем сведоку због чега не жели да каже то у вези тог оружја, у вези тога кад сам ја постављен за командира вода, због чега сам постављен за командира вода, не могу да верујем да то неће да каже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледајте молим Вас сведока у лице.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зашто не кажете Ви то сад овде пред судом кад сам ја возио тај камион са пола пута, на аутопуту стала комплетна колона, Ви сте били присутни ту кад је возач рекао да не може да се боји, ја сам троје деце оставио на граници са Хрватском у Шиду, дошо сам своју главу да дам Вама, јер сте ми Ви командовали, Ви сад ту причате такве глупости. Не могу да верујем да Ви то тако говорите овде, не могу да верујем озбиљно Вам кажем.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Могу ли ја да одговорим?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја имам сведоке који су били, човек који је био са мном и у камиону, већ су људи сведоци овде и рекли да је то тако било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу, оптужени Ђукићу, сада ће сведок да Вам каже.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Што је рекао Ђукић Жељко не знам како је он мене разумео и како сте ме Ви разумели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му у лице.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да обраћам се њему, Ђукића Жељка знам још из Крајине, тамо је био командир. Код нас је био командир одељења, кад је постављен за командира вода не могу да се сетим, да лије то било после тога кад је Драгану позлило. Што се тиче оружја ја нисам рекао да знам већ је мени оружје, дала су ми три полицајца, они су били задужени за то оружје, да ли је у међувремену Ђукић Жељко возио камион на аутопуту, ја сам био у џипу напред са командантом не знам, ја нисам негирао да је Ђукић Жељко возио оружје, значи ја то нисам негирао ни једног момента, могуће да је возио он тај камион, можда је возио не знам ко га је возио, значи ја сам рекао кад сам добио оружје у девет сати навече предали су ми полицајци.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Где је то оружје стајало, молим Вас, кад ја не знам шта сам.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Стајало је у камиону.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу не вичите на сведока, сведок мора да заврши ово што има да каже.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, камион је стајао испред хотела у Пролом бањи све те дане.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И тај што је мени дао камион да возим он вам је после дао вероватно то.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: То навече у девет сати навече.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Он вама јесте предао камион, не могу ја предати пушке туђе.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Управо то, па ја сам објаснио кад су ми предали пушке.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само да Вам кажем још нешто, он Вама, он је држао два-три дана оружје у камиону, значи нису имали поверења, зашто ми нису дали. Јел он вас задужио тим наоружањем, тај који је довезао тај камион?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пре девет сати то вече није ме задужио нико, зато кажем да не знам.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Јесте ли Ви од њега примили некакав реверс за то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, реверс сам примио за оружје, да.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, добро, да ли ми можемо да дођемо до тог реверса да се нађу те пушке?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Мора да постоји у МУП-у гарантовано.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, ето значи, нађите те пушке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је суочење завршено.

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: То ништа није спорно било.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Није завршено, имам још да питам питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још нешто да му кажете?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, имам, како немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, у вези тога командира вода и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то вам је рекао.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, није, није тако то било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је човек да не зна, па не можете Ђукићу да му вичете овде два сата док он не каже оно што ви хоћете.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, ништа ја не желим госпођо да он каже шта ја хоћу, ја желим да он каже како је било, а не да чамим у затвору, а сви праве се луди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, па нисте, али нисте га слушали.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма, слушо сам, како га нисам слушо, слушам све.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га слушали.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Све ове дане све слушам. Не слушају они мене, нико ме не чује шта ја говорим. Сви они знају све а нико ништа не зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу, да ли ви можете да водите данас рачуна и саберете се и пристојно се понашате до завршетка овог претреса и до истека радног времена суда или ћемо морати да прекинемо пре времена.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, госпођо, да кажем, радите више, шта год оћете од мене радите.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа да ми одговарате, апсолутно ништа немојте да ми одговарате. Да се понашате, под један пристојно, под два да ћутите када суд прича, под три да кажете овом сведоку још шта имате да се суочите, а да до сада нисте рекли. Шта је то што до сада нисте рекли овом сведоку у лице?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, ето што прикрива то у вези смене Драгана Медића, значи јер мене, они су мене свесно жртвовали поставили за командира вода, тај мој командни кадар који ме је водио тамо, да би ваљда ја преузео одговорност, можда проследио неког другог ту, ја не знам шта је ту урађено, а то се причало и по Шиду после и сад сам чуо на суду од сведока, значи све више сам томе сазнању да је то истина у ствари да су ме ето тако ајде нек иде он, а добро зна и за оружје и за камион и за, све зна човек, све зна, командир годинама с Боцом остао био, не зна ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта имате Ви сада да кажете?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па, мислим стварно не разумем, не знам.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, не разумем ни ја. Па реците да лажем.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, не, ја сам рекао управо тако како је он рекао.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, кажите је ли сам ја сад слаго нешто молим вас.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, нисам ја реко ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, оптужени. Кажите, пуномоћник предлаже.
НАТАША КАНДИЋ: Ја бих предложила да питамо, овај, оптуженог Ђукића да ли је тада када су се они вратили у Пролом бању њега командант Медић именовао за командира управо због тога да ето да га награди да би он, не би говорио, ћутао о томе шта је, шта је дотадашњи командир у чему је учествовао.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја могу да одговорим. Мени командант није то рекао, ја не могу да кажем нешто што се није десило, није он мени рекао, он је само мени рекао, мени су они тако образложили, да је Драгану позлило што сам видио да је позлило, зашто је позлило ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам вас да ли ви разумете, ви понављате оно што сте рекли, међутим пуномоћник вас пита да ли има неких других разлога?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па то што сам рекао је истина. Па, сад сумњам да је можда било кад видим где овај процес води, али ја тада нисам био свестан

тога, можда сад долазим до тога кроз папире, кроз овај судски процес, али тада мени то није тако представљено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја Вам то кажем како јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ђукићу, а што би оружје стајало тамо два-три дана колико сте ви били да га не задужите, па да се на брзину задужује увече, деконзервира и ујутру рано за Подујево? Стоји три дана у камиону, рат је, а ви без оружја, оружје у камиону.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, ви сада, ви сада управо питате мене, оно што сам ја питао сведока сад пре вас, две реченице пре тога сам питао какво оружје.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је рекао нешто друго.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, добро господине Веско, судија Веско Крстајић, оружје је стајало у камиону, да вам кажем ја не знам зашто је стајало, ја се и дан данас питам због чега и ево питам господина који је упућен. Ми смо добили и опасаче и футроле за пиштоље и за лисице и за резервни оквир, ми смо ко будале с тим ходали по Пролом бањи, нон стоп смо тражили дајте нам то оружје, на шта то личи, шта је с тим сад овде, милиција смо нека, шта смо, ... да се не да, и то је стајало у камиону, значи ове футроле и то смо добили наоружање и пиштоље и то је стајало у камиону пред хотелом, ја сам лично довезо.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он каже да он то не зна, него кад је дошло поделили су.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма, како не зна човек, па добро може и он рећ да не зна. Па добро није битно, зна, не зна.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, али нешто друго господине Ђукићу, Ви ту сад потенцирате зашто не каже, зашто не каже предо сам му списак, нисте Ви то рекли у својој одбрани.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, реко сам како нисам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте рекли.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесам, извињавам се, реко сам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Очистили смо пушке, деконзервиране и за припаднике који тек треба да дођу.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Е, тачно.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И када су они дошли настала је збрка око задужења тако да нисмо имали евиденцију ко је које оружје добио, ево то су Ваше речи, то сам ја уписао.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, има записано у транскриптима, има сто посто да сам ја реко да сам предао за своје одељење које сам тада чистио и дао. Не, не, господине судија сто посто, стојим иза речи. Молим?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са бројевима цеви?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Број сваке пушке, име и презиме, без онога П1 што је рекао број личне карте и те сваће што је измислио, сто посто, проверите Ви, а Ви можете писати што хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, у реду је, у реду је.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мислим, ја не знам више шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да питате сведока или да кажете. Само моменат, да ли оптужени Ђукић.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, ево нек одговори сад управо и на то питање, ево што је сад управо мене пито.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па он мора мени то да каже, ја не знам, ја сам њему био потчињен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да Вам каже?
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зашто је камион стајао са пушкама три дана, два дана колико је стајао у хотелу у Пролом бањи?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, њему то није познато.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Управо то сам хтео да кажем.
ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па, како му није познато, пролазио је крај камиона.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да му није познато.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Ја сам овде под заклетвом и ја уопште нисам знао да је оружје у камиону.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате, стените не морате то.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли је био камион испред хотела?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Ђукићу човек каже да не зна, оптужени Ђукићу да ли имате још нешто да питате овог сведока.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не могу да верујем, мајке ми миле. Не могу да верујем да се тако неко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу вратите се на место.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не види. Не види.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија имам ја једно питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ја сам чуо, ви сте задужили 150 ових аутоматских пушака, је ли свих 150 подељено одмах то вече?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је већ.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Колико је то било?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Не знам колико, негде око 90 и нешто толико нас је било.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Значи било је 90 људи, око 90?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Око 90.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А шта је било са оних 60?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Биле су ту у соби, у магацину, соба магацин то је била.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Ништа, а шта је било, јесу те пушке деконзервисане, тих 60 комада?

СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Оне које нису подељене нису деконзервиране.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: И тако су, а кад се оне враћени?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Враћени кад су се вратили за Београд.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ништа. Хвала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из, ако немате ништа да кажете, долазите из Пожаревца?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Пожаревац да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својим возилом претпостављам?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то кошта?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите трошкове за данашњи долазак?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па ако следује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи за данашњи долазак путничким аутомобилом од Пожаревца до Београда и натраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па не знам госпођо колико, немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико суд треба да вам досуди?
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Па колико суд процени, откуд знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо колико сте потрошили горива? 1.300,00 динара нам је Крагујевац, Крагујевац-Пожаревац, да ли је то исто? Није исто. Пожаревац је ближе.
СВЕДОК СРЂАН МАНОЈЛОВИЋ: Око 100 километара, па Крагујевац то Пожаревац 198, не знам тачно. Не знам мислим стварно немам представу никад нисам знао у животу колико ми ауто троши горива. Колико год сипам потроши. «Фијат мареа».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда.

Па му суд досуђује 1.500,00 динара на име данашњег доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете.

Овако следећи претрес биће сада ћу то да вам саопштим у дане 13, 14, 15. и 16. април у 14,30.

Следеће за месец мај добили смо 13, 14, 15. и 16. април у 14,30.

Затим припремите се.

Не, 13, 14, 15. и 16. април и то све у поподневним часовима у судници број 4, у овој дакле у којој се налазимо.

Затим, поподне од 14, 30. Затим 11.

Шта? Не. Није.

Затим 11. и 12. мај заказано је сведочење Стопарић Горана путем видео линка, тако да се и то за поподне. То смо добили то ће бити у судници број 2, уколико буде неких промена то је оно што за сада знамо.

Веће је у међувремену **донело РЕШЕЊЕ** да се за следећи претрес позову ови сведоци које је предложио Бороjевић, пробаћемо да их нађемо, Струхар Игор звани Зуба и Деветак Милош звани Гица, па кога нађемо ја молим браниоце да уколико има било какве ближе податке за ове сведоке, да нам достави. Струхар Игор звани Зуба.

Затим **ОДБИЛИ** смо у међувремену предлоге да се саслуша Милановић Предраг на околност да се Стопарић хвалио да је добио новац за сведочење, као сувишан, затим да се пронађе и саслуша сведок Дуги Дугошија такође као сувишан, да пуномоћник оштећених достави списак са ким је разговарао поводом овог догађаја, затим да се суоче оштећених и сведок П-1, затим да се суоче сведок П-1 и сведок Никола Ковачевић, за који предлог чак није ни наведно на коју околност, а иначе суд сматра да је све ово сувишно јер ће разлике у њиховим исказима бити предмет оцене овога суда.

ОДБИЈЕН је као сувишан и предлог да сведок П-1 достави војну и радну књижицу, да се прибави од надлежних органа неки снимак дворшта, да се суоче сведок Павловић Бранко и Бороjевић Драган и,

ОТКЛАЊАМО извођење доказа саслушањем сведока Јове Пухалића.

Остајемо још код тога да смо донели решење да погледамо онај видео снимак који је достављен за шта се нисте ни противили, који оптужени могу у међувремену да погледају тако што ће да траже да буду доведени и да им се омогући да све то погледају овде у писарници, док ће одбрана добити умножен тај снимак и моћи ће да погледа за оптужене ћемо то да организујемо овде у згради овога суда. Остаје такође предлог да се саслуша сведок Косановић Душко што је предложио тужилац, ја не знам да ли он остаје код тог предлога или не? Не, добро.

Значи тужилац одустаје од предлога да се саслуша Косановић Душко.

И бранилац Перковић је предложио да се саслуша сведок Медић Слободан, па за сада нећемо о томе од вас тражити да се сада изјашњавате, видећемо шта каже следећи пут бранилац Перковић.

Реците оптужени, можете у међувремену наравно и писмено да стављате предлоге. Изволите. Колега Гостовић ће наравно да погледа евентуално са браниоцем Перковићем да се за ово изјасни.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Нисам чуо а тражио сам да се позове Ђукић Младен и да се његова изјава само прочита, пошто има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисмо одлучили још.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да се види, а има та изјава код мог браниоца ако може да вам се достави.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То кажем вам нисмо одлучили.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И предложио би да се Мргуд позове као сведок пошто је он био на лицу места кад су се задуживале униформе и оружје, па можда је из тог камиона пушака шта ја знам шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у међувремену, седите, имате још неки предлог?
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Имам ако може да ми се доставе оне фотографије са лица места када су сачињене и на којој су локацији тачно сачињене, значи адреса која је тих и да ли су те чауре које се виде на тим фотографијама, да ли су од тих чаура чауре или одакле с тога лица места донешене у Хаг или на вештачење у МУП Србије, значи одакле те чауре однешене, јесу то са неке друге локације пошто ме то интересује значи и онда и питао сам то сам већ једном предлагао из Хага ако могу да се донесу те чауре да се узме ДНК да се узме оружје, да се узме мој ДНК да се то утврди, ако се може или не може, данас је савремено ја мислим да се то може доказати, а не да невин чамим у затвору без да је још неко тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче достављања ових делова који су фотографије и осталог што се налази у списима предмета, мислим да имате све. Све што има у предмету, свих фотографија које ми имамо у предмету, уколико немате можете да разгледате списе, тражите бићете овде, обезбедићемо вам услове да овде погледате, можете да фотокопирате све што будете желели. То је то. Што се тиче ваших примедби које су евидентиране сад је 11. марта ми смо прегледали. Вратите се молим вас на место.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео сам још да кажем нешто само.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Читам ја списе, извештај МУП-а Србије од вештака стоји улица Рахмана Морине број 15, из тога разлога питам мени у оптужници стоји улица Рахмана Морине број 7, ја из тог само разлога питам, знате ја морам вама све рећи и зашто шта тражим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе можете ви те примедбе стављати и кад будемо изводили доказ читањем тих писмених доказа.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па гледамо слике са лица места за које ме терете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То желим да вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки пут када гледамо слику евидентираћемо ту вашу примедбу. Изволите вратите се на место. Ми смо поступајући по примедбама оптуженог од 11. марта 2009. преслушали поново транскрипте.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се исправи транскрипт од 23.01.2009. године, тако што се када је наведено име опт.Ђукић Жељка у трећем наврату гледајући одозго, на страни 25 уместо речи «јединица» треба да стоји реч «нису Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то сте били у праву, треба да стоји «нису Шкорпиони», а што се тиче ових других ваших примедби за транскрипт од 12.12.2008. страна 51, ваш бранилац је питао сведока П-1 «да ли вам је познато име Чанчаревић Миленко из Борова села», сведок П-1 је одговорио «јесте», не да ли познајете, него да ли вам је познато име и исто то важи и за ову страну, сад ћемо да видимо шта сте још рекли, страну 30 транскрипта од 21.01.2009. године, кажете на питање адв.Мирослава Перковића проверили смо, прслушали смо, све је унето добро. Уколико и данас после овога што сам вас обавестила и после тога што су наше стручне службе ту преслушале, сматрате да нешто није тачно убележно тражите писмено, обратите се, дозволићу вам да преслушавате транскрипте овде на начин на који то иначе и други који контролишу транскрипте раде, па ћете онда и сами бити у позицији да се уверите и да интервенишете да ли је ово тачно или не. На овај начин смо завршили данашње.

Бороjевић изволите. Извините нисам видела.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Сад рекли сте мало пре да П-1 и Никола, да то нећете да позивате П-1 сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, нећемо.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: И то значи да П-1 више неће да долази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за сада немамо идеју да хоће, немамо уопште у плану да сведок П-1 дође.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ја би имао три, четри питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви желите да предложите да се поново позове сведок П-1.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ако је могуће икако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Што је јако битно сматрам за моју одбрану, мислим да докажем да сведок П-1 да не говори истину. Ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се позове сведок П-1?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Ако може ја вас молим, ако не ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац? Имате још нешто да га питате везано за шта?

ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: У вези свега што је он изјавио, у вези.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, седите молим вас. Нешто што није рекао, нешто што?
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Па рекао је, али слагао је све знате, па сам ја нашао у транскриптима тамо исто нешто недоречено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Желите можда да се суочите са њим или шта?
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Не, да му поставим само три, четри питања и то је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац за ово?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да вам одговорим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер не знате.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад не знам на шта се односи, а чини ми се ако би питао на шта се односи, онда би то све изгубило смисао. Тако да то остављам суду на оцену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да је то некако најпоштеније.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да можемо да одлучимо ми морамо да знамо шта нам то сведок П-1 зна а није нам рекао и шта би ви могли да га питате, размислите, можете и писмено да тако нешто у међувремену доставите.
ОПТ.ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И бранилац.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Добро. С обзиром да сте одлучили да одбијете мој предлог за суочење сведока Ковачевића и сведока П-1, а ја мислим да сам рекао који су били разлози, јер њихови искази су потпуно били супротни у погледу кретања једног и другог овог критичног догађаја, значи потпуно различито описују. Мислим да нисте одлучили о предлогу за суочење сведока Саше Цвјетана и сведока П-1, а с обзиром на оне чињенице које је Саша Цвјетан изнео у току овог, приликом његовог саслушања а које се такође тичу значи понашања сведока П-1, критичном приликом када се ово кривично дело догодило, које се потпуно разликује од овога што је П-1 рекао, а за шта сматрам да приликом њиховог, да је њихово суочење неопходно како би се те ствари разјасниле. Ви знате шта је, односно сви знају шта је Цвјетан рекао и то је апсолутно мислим ствар коју овај суд мора у току доказног поступка расправити.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тужилац каже да се суочи П-1 и Саша Цвјетан, или и сада то суду оставља на оцену.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остављам суду на оцену.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само рекли сте 11. и 12. мај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За та два дана је видео линк, значи то је оно што сматрам да. Не, сигурно ће бити те недеље још, поподне све поподне, то још увек не знамо, за сад смо узимали ове за видео линк суднице. И опт. Ђукић.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ево само секунд, није ми сад ово јасно шта сте ви рекли за 21.01. на адвокат Мирослав Перковић, то ми није јасно сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исправљање транскрипта, ви сте ставили примедбу.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па да, да је сведок П-1 рекао нисам видио строј како пуца, тај моменат, то смо ми сви овде чули да је он рекао да јесте, онда то не знам зашто како сад то нема у транскрипту, само ме то интересује, не могу ја, шта ћу ја гледати ако то нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете овде да није унето све што је сведок рекао.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не. Ја сам конкретно навео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и рекли сте навели сте, међутим ми смо преслушавали транскрипте и тај дан, значи за тај дан 21.01.2009. године према ономе што се чује све што се чује све је унето.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што се чује све је унето. Уколико сада сматрате да има неких примедби ево поново је откуцан тај транскрипт све што се чује, ако и даље имате неких примедби тражите када будете дошли да гледате филм можете да преслушате транскрипт од 21.01.2009. да упоредите са овим што пише.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не сумњам ја да то нема, да се то није чуло, али ми смо овде сви чули верујем и ви кад је то речено, чак је и господин тужилац реаговао, ето господин Перковић је рекао ето реко је, реко је, знате и сами да је била полемика. Ако то није ушло у тон тамо то нема, па не могу ја то ни чути, није проблем, ја сам чуо на своје уши овде, као што и ви сте сви овде чули присутни да је он човек рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажем вам можете да тражите и да преслушавате.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро нећу тражити оно што се не чује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче следећег суђења позваћемо Сарапа поново. Вратите се молим вас.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Још да вас питам само ако може да се браним са слободе, ништа друго то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлажете сада да се укине притвор?
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па шта, држите ме без везе овде, то и господин тужилац зна и не знам образложио је прошли пут притвор у вези чега чули сте, нема везе са ничим. Све сте чули.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово ћемо да унесемо за сада тако да ви предлажете да се притвор укине јер сматрате да нема разлога за ваше даље задржавање у притвору.
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па нема, нема сто посто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међутим ја сада морам да вам кажем да од сада па убудуће никада више не причате када неко други прича. Друго да никада не кажете без везе за разлоге суда, који су били предмет оцене и вишег суда, већ да конципирате свој захтев онако како је то примерено суду. Шта каже тужилац за овај предлог?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се из истих разлога због којих је притвор и одређен.

Опт.Ђукић Жељко предлаже да се притвор који је против њега одређен и продужаван укине, јер разлози за његово даље задржавање у притвору више не стоје пре свега због породичне ситуације.

Заменик тужиоца противи се овом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још имате нешто да кажете?
ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите вратите се.
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија ја се извињавам ако вас прекидам. А шта је и да ли има каквог извештаја за Рајка Олујића, знамо да иде у Швајцарску, а да ли знамо кад се враћа?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо кад се враћа.

Добро. Ми за сада нећемо излазити обзиром на овај кратак рок и на то да је скоро био притвор продужен, по оцени овога већа када је продужаван обзиром на тај неки скори термин за суђење.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог опт.Ђукић Жељка да му се притвор укине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо дакле са овим сведоцима и овим доказима које сам вам предложила, тамо које сам вам навела, значи тамо у априлу месецу.

Довршено у 15,11.

Записничар Председник већа-судија

BP30434